

Magyar

VADÁSZLAP

12. ÉVFOLYAM, 1.
2003/JANUÁR

300 Ft

www.vadaszlap.hu

2003



A KOMMUNIKÁCIÓ
ÉVE

**VADÁSZSIKEREK BEN
GAZDAG, BOLDOG
ÚJ ESZTENDŐT
KIVÁNNUNK!**

**ELSŐ KÉPZŐMŰVÉSZETI
KONFERENCIA**

8-9. oldal

**CÍMLAPFOTÓ-
PÁLYÁZAT**

6. oldal

**VELÜNK
VADÁSZATOT NYERHET!**

3. oldal

SCHMIDT & BENDER®



FEGYVERTÁVCSÖVEK



SCHMIDT & BENDER Hungária Kft.
H-1106 Budapest, Fehér út 10.
Telefon: 434-2102
Fax: 263-2937

Frankonia

TRÓFEA KFT.

ÚJ



kamik

**eredeti termócsizma
Kanadából**

Kemény téli időben melegen tartja a lábat. A speciális csizma egy robosztus víztaszító nubuk bőr felsőrésszel és natúr kaucsuk cipőrésszel készült, melyben található egy speciális 13-16 mm vastag csizmabetét. Csúszásgátló talpa és fűzős zárása biztonságossá teszi a járást.

Vadászruházat és lábbelik széles választékával várjuk Tisztelt Vásárlóink jelentkezését a Gödöllő, Isaszegi úti nagykereskedelmi raktárunkban

POSTACÍM: 2101 GÖDÖLLŐ, PI. 176. TELEFON: 06-28/420-760 TELEFAX: 06-28/422-181
NYITVA TARTÁS: HÉTFŐ, KEDD, CSÜTÖRTÖK: 7.30-16 ÓRÁIG, SZERDA: 7.30-18 ÓRÁIG, P: 7.30-13 ÓRÁIG



**Fogyasztói
ára:
35.200 Ft
+ ÁFA**



JÁTÉK - JÁTÉK - JÁTÉK

LEGYEN A VENDÉGÜNK!

Fél éven keresztül a Magyar VADÁSZLAP előfizetői és a Vadászati Kulturális Egyesület tagjai között havonként kisorsolunk egy kétnapos – vaddisznóra és tarvadra szóló – vadászatot a sellyei vadászterületen. A szállásról, az ellátásról és a vadászati kíséretéről – ingyenesen – a vadászterület bérlője gondoskodik.

S hogy még vonzóbb legyen a VADÁSZLAP-ra az előfizetés, röviden arról a dél-magyarországi, vadban igen gazdag, európai és világhírű vadászterületről, ahol eddig csak kevés magyar vadásznak adatott meg a vadászat és ahol a nyertéseket – a magyar vadászati kultúra támogatásának keretében – Góg Gábor sellyei vadászbérlő vendégül látja:

HAVONTA KISORSOLUNK EGY KÉTNAPOS VADÁSZATOT SELLYÉN!

Hamuháza, Körcsönyepusztá, Marócsa, Bogdása: apró kis falvak, picinyke települések az Ormánságban. A Sellyétől délnyugati irányban található falvak csak ritkán kerülnek reflektorfénybe, az itt élő embereknek a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás nyújtja a szerény megélhetést. Ezek a kis települések talán sohasem kerülnek az újságok címlapjára, ha nem ez a vidék lenne a világhírű ormánsági gímszarvas hazája, szeptemberben a szarvasbőgés idején, az Ormánság a szarvasvadászok Mekkája.

Európa és a világ számos országából ide vándorolnak azok a „bőrnadrágosok”, akik kapitális gimbikát szeretnének elejteni. A körcsönyi vadászház gyönyörű környezetben, a világhírű területhez méltó kosztal és kvártállal várja vendégeit. Esténként, a vadászház ebédlőjében a hosszú asztalnál, sok neves szarvasvadász mesélte már el élete bikájának elejtését. A ház mögött található a fenyőkkel övezett teríték hely, amely a hazai és a külföldi újságok címlapján oly sokszor hirdette az ormánsági szarvasok nagyszerű eredményeit. És az elejtett vad felett felhangzó hallali, az itt dolgozó szakszemélyzet elhivatottságát, a vadászat iránti alázatát, és a vad iránti tiszteletét hirdeti.

A Mecseki Erdőgazdasági Rt. a sellyei üzemi területén a vadászati jogot bérbeadás útján értékesíti. A sellyei bérlő Góg Gábor. A harmincöt éves, agráregyetemet végzett fiatal ember távlatokban gondolkodik. Tisztában van azzal, hogy ez az „üzlet” még hosszú ideig nem lesz nyereséges, de mint vadászember úgy érzi, a befektetett pénzével segítheti a szakmai munkát, a kulturált vadászatot, ugyanakkor meggyőződése, hogy a magyar gímállományt csak úgynevezett tőkeinjekciókkal lehet világszínvonalon tartani. Góg Gábor kollegáival azon dolgozik, hogy a sellyei gímszarvas még hosszú ideig fennmaradjon és megőrizze azt az őserőt, azt a vitalitást, azt a genetikai értéket, melyet egykori megteremtője, gróf Draskovich Iván megálmodott.

Agyaki Gábor



FOTÓ: SOMFALVI ERVIN

JÁTÉK - JÁTÉK - JÁTÉK

KUKORICA-ESŐ

Már több, mint 300 digitálisan vezérelt vadetető berendezés működik a hazai vadászterületeken, mert aki számolt ... már tudja, hogy ezekkel a praktikus vadetetőkkel időt, pénzt és fáradságot takaríthat meg.

Mivel a berendezés elérhetetlenül a magasban van, s ugyancsak megnehezítettük az illetéktelenek hozzáférését, nem kell tartani attól, hogy ellopják.

A 120 és 220 literes nagyságú, gépkocsival vagy kézi csőrővel 5-10 méteres magasságba emelt tartályból naponta 1-15 kg tiszta kukorica szórható ki 8-10 méteres körzetben, azonos időpontban. A szórásidő 24 órán belül 1-8 óránként tetszés szerint állítható.

A 120 literes automata etető egy feltöltéssel, napi 4 kg kukorica kiszórása mellett 20 napig ellátja az állomány etetését, helyhez kötését.



A 120 literes automata etető ára 60 ezer Ft + ÁFA, a 220 literes tartállyal készülő berendezés 69 ezer Ft + ÁFA. (Az eladási ár tartalmazza az akkumulátort és a töltőt, de nem tartalmazza a felszerelési költségeket.)

Három berendezés megvásárlása esetén 10 százalékos kedvezményt adunk.

A berendezés megvásárlását azoknak ajánljuk, ahol a szőrők, etetők – esős/havas időben – nehezen megközelíthetők, illetőleg azoknak a vadászatra jogosultaknak, akik a vadállomány megtartása és helyhez kötése érdekében naponta etetnek.

Megrendelhető:

Soltész Károly épületgépész és villanszerelő mesternél

2000 Szentendre,
Irányi Dániel u. 25.

Telefon és fax: 06-26/313-789
Mobil: 06-20/951-3427



Klein

Import-Export Kereskedelmi Kft.

HULLAJTOTT AGANCS FÖLVÁSÁRLÁSA
A LEGMAGASABB NAPI ÁRON!
AZ ÖN PARTNERE A *Klein* IMPORT-EXPORT
KERESKEDELMI KFT.

XIX., MÉTA U. 31. MÉTA-CENTRUM

TELEFON: 00-36-1/282-6456

AUTÓTELEFON: 00-36-30/9484-316

NÁLUNK A LŐTT VADÉRT MINDIG A LEGJOBB ÁRAT KAPJA!

Kiváló minőségű és röpképességű

FELNŐTT VADÁSZFÁCÁN

kapható Lajosmizsén.

Ivararány a vevő igénye szerint.

Ár: 1800 Ft/db+áfa,
szállítással együtt.



MIZSEVAD Kft.

6050 Lajosmizse, Ceglédi út 64.

Tel./fax: 76/356-983, 76/555-319.

Mobil: 30/9381-821

E-mail: cervidae@axelero.hu

Erdő és vadgazdálkodási hegesztett táblás acélhuzal kerítések sorozatgyártása, értékesítése



STEELVENT

CSAVAR ÉS HÚZOTTÁRÚ RT.

3527 MISKOLC, BESENYŐI ÚT 8.

TEL./FAX: 06/46/412-960, 411-208, 324-748.

INTERNET: www.steelvent.hu

E-mail: info@steelvent.hu

**Ficsor
Autóház
Kft.**

Ficsor Autóház Kft.

Budapest, 1106 Fehér út 7.

Tel.: 260-1122, 261-1122

Fax: 262-6610 WEB: www.ficsor.hu

E-mail: ficsor.autohaz@matavnet.hu



MUD TRAC



SPECIAL TRAC



MUD TERRAIN



CROSS



MT 1000

**VADÁSZTÓL
VADÁSZOKNAK!**

**NAGYKER ÁRON 25-30%
KEDVEZMÉNNYEL!**

Ahol eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

Aszfalton halkán futó, terepversenyeken győztes gumik!

Európában terepverseny nélkülünk nem létezik!

Mindig dobogósak vagyunk!

Miért ne lehetne Nektek is?

Az olasz Parma-i Pneus Service gumik kizárólagos forgalmazójaként

örömmel állunk rendelkezésedre

több mint 40 féle méretű gumibronccsal.

Beszerezhetők postai utánvétellel vagy

országszerte viszonteladóinknál.

Kérje katalógusunkat.

A legjobbat a legolcsóbban a kizárólagos képviselőtől

24 órás házzhozszállítással bárhová!

2 év
garancia!

NIVARA radiál
Mud Trac,
Mud Terrain

Gumi és Felni Kis- és Nagykereskedelem
Autó – Felni – Gumiszerviz

A MAGYAR VADÁSZATI KULTÚRA TÁMOGATÓI:



A karácsonyi ünnepekre, az új évi mulatságokra tekintettel – úgy tűnik – csökkent a támogatói kedv, ugyanis nem kaptunk decemberben egyetlen fillér felajánlást sem, így az eddigi támogatás összege változatlanul **5.048.500** forint – a két erdőgazdaság vadászati lehetőséget ajánlott föl.

„Minden forint számít... hirdettük meg tavalyi támogatói akciónkat, azzal a céllal, hogy a vadászok, vadászati szervezetek, stb. adakozásából megpróbáljuk kiegészíteni azokat az anyagi forrásokat, amelyekből a vadászat kommunikációját, a vadászatról alkotott képet, vadászati kultúránk helyzetét próbáljuk javítani. Az akció folyamatos, a listánk hónapról-hónapra bővül, de még – úgy tűnik – távol vagyunk attól, hogy magunk mögött tudjuk valamennyi igaz vadász támogatását.

Csak emlékeztetőül a számlaszámunk: 65100149-10004115, a címünk: 1038 Budapest, Hegesztő u. 4. Kérjük és várjuk az újabb adományokat, támogatásokat és köszönetet az eddigi – már elkönyvelt – adományokért. Támogatóink (ABC) sorrendben, kiemelt betűvel írtuk a legújabb támogatók nevét:

Sajnos csak név nélkül tudjuk jelezni, hogy 914.376 forint támogatást kaptunk azoktól az igaz vadászoktól, akik a Vadászati Kulturális Egyesületnek ajánlották fel személyi jövedelem adójuk 1 százalékát.

Adorján Péter, Bán György, Dúcz László, FVM*, Gaál Tamás, Gál László, Gilián József, Gregus Máté, Györki József, Hidvégi Béla, Horváth Ottó, Jakabfi Ferenc, Jakabfi Tamás, dr. Jeszenszky Miklós, Keszthelyi Jenő, Kollmann Ferenc, Koncz Árpád, Kosik János, Kovács Béla, Kovásznai Sándor, Krajczár Zsolt, Kun Edit, Laki Attila, dr. Lami András, Lancsák József, Makai Gyula, Marics Attila, Marton Lajos, Móczán János, Molnár Zoltán, Murray Róbert, Násfay Zoltán, Németh László, dr. Pásztor László, Petőfi Vadásztársaság, Pílisi Parkerdő Rt., Polster Gabriella, Pölöskei Gyula, Rékasi Csaba, Ring Péter, Schell és Társa Kft., SEFAG Rt., Szabó István, Szántó István, Szentpáli Attila, dr. Szepesi György, Szűcs Károly, Takács László, Varga István, Váry József, Wegroszta Zoltán, Zsigmond György.

* 2,1 millió forintot az FVM pályázatán nyertünk el.

A TARTALOMBÓL:

Hírek, tudósítások	6-8
A lehetőségekkel élni kell	9-10
Szarvasgazdálkodásunk...	11-12
Talán megtört a jég?	13
Interjú Polster Gabriellával	19
Gyermekeknek	24
Mikor – mi – mennyi?	29

LEENDŐ ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE AJÁNLJUK!

A Magyar VADÁSZLAP előfizetési díja 2003-ban egész évre 3600 forint, fél évre 1800 forint.

Két számot ingyen adunk a hivatásos vadászoknak, a diák-igazolvánnyal rendelkezőknek, valamint a nyugdíjasoknak.

Részükre az előfizetési díj – akár egyénileg, akár a vadásztársaságukon keresztül rendezik – egész évre 3000 forint, fél évre 1500 forint, amelyet „Belföldi postai utalványon” kérünk a VKE címére feladni. (A közlemény rovatba kérjük beírni a jogosultságot igazoló igazolvány számát.)

Az utalványt – tisztelettel kérjük – szíveskedjenek olvashatóan kitölteni.

Címünk:

Vadászati Kulturális Egyesület, 1038 Budapest, Hegesztő u. 4.

CÍMLAPON: JAKABFI TAMÁS FELVÉTELE

VADÁSZLAP

MEGJELENIK HAVONKÉNT

Kiadó-főszerkesztő: **Csekő Sándor**

Felelős szerkesztő: **Homonnay Zsombor**

Főmunkatárs: **Somfalvi Ervin**

Tervezőszerkesztő: **Kun Gábor**

Szerkesztőségi titkár: **Elek Ferencné** Tel.: 06-30/410-1051

A szerkesztőség és a kiadó címe: **1038 Budapest, Hegesztő u. 4.**

Kiadja a Vadászati Kulturális Egyesület

KÖZPONTI TELEFON ÉS FAX: 242-0042

A Magyar VADÁSZLAP előfizethető „Belföldi postautalványon” a szerkesztőség címén, átutalással a Monor és vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett **65100149-10004115** számú számlára, vagy a hírlap-kézbesítőknél, a postahivatalokban.

Terjeszti a Hírker Rt., az NH Rt. és az alternatív terjesztők.

Nyomdai előállítás: Szikra Lapnyomda Rt.

Felelős vezető: **Balogh Ádám** vezérigazgató

Internet: www.szikralapnyomda.hu E-mail: szikra.kervigh@szikralapnyomda.hu

ISSN 1215-6159 (Nyomtatott) ISSN 1588-1229 (Online)

E-mail címünk: vke@vadaszlap.hu Homepage: www.vadaszlap.hu

ÖNKÉNT ÉS DALOLVA



Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a tavalyi kamarai választásokon megyei és országos küldött lettem. Szívesen vállalkoztam erre a feladatra – bár a küldötteknek egyetlen forint tiszteletdíj sem jár – mégis arra gondoltam, elég régen szolgálom már a vadászokat, hogy segíteni tudjak és talán a szervezeten belül jobban a hasznomat tudjak venni a Pest megyei és fővárosi vadászok. És ez még nem minden. Sokan – igaz, az összezárláláskor kiderült, hogy mégis kevesen – támogattak, hogy az Országos Magyar Vadászakamara kulturális és hagyományörző bizottságának – tiszteletdíjjal együttjáró – elnöki tisztjére is pályázhattam.

Félre ne értsenek, egyáltalán nem vagyok anyagias – ha ez igaz lenne, nem a Vadászati Kulturális Egyesületnél dolgoznék – csupán azt kívántam jelezni, a megyei és az országos küldöttek nem kapnak tiszteletdíjat vagy költségtérítést, ez csak a magasabb tisztségviselőknél, elnököknél, titkároknál jár... és ez nem több az országban, mint 100-120 ember, a kamara költségvetéséből évi mintegy 60-70 millióval, amit a cca. 80 milliós tagdíjbevételek fedeznek és – ha szükséges – a vadászjegyek kamaránál maradó mintegy 160 milliós bevételéből egészíthetők ki.

Most, hogy az Alkotmánybíróság kötelezte az Országgyűlést a kötelező vadászakamara tagság megszüntetésére, tudom-érzembiztos vagyok benne: eljött az én időm! Minden erőmet latba vetve segíthetek a választóimnak, szónokolhatok, cikkezhetek annak érdekében, hogy – akiktől bizalmat kaptam – önkéntesen maradjanak a köztestületként – feltehetően továbbra is működő – vadászakamara tagjai. És ehhez segédanyagot is kaptam, amelyben az Országos Elnökség 15 pontban megfogalmazta, mi mindent tettek eddig a vadászokért, sőt kaptam egy táblázatot is, amelyből kiderül, milyen előnyöket nyújt a kamarai tagság.

Nosza, rajta – induljunk be, győzzük meg az érdektelenekeket, a bizonytalankodókat, azokat, akik azt sem tudják, hogy különbség van a vadászszövetség és a kamara között, akiket még soha sem sikerült egyetlen gyűlésünkre elcsábítani, akiket az egész szervezett, „egységes szemléletű, távlatokban is gondolkodó” vadásztársadalom eddig nem érdekelt, akik csak vadászni akarnak.

Mivel a küldöttválasztó gyűlésen majdnem annyian voltunk, mint ahány küldöttet meg kellett választani – fogalmam sincs, hogy az Országos Magyar Vadászakamara Pest megyei Területi Szervezetében ki az a 300 vadász, aki engem küldöttnek megválasztott, akinek a véleményét, érdekeit képviselem, akitől a bizalmat kaptam. Ezért ezúton kérem őket, jelentkezzenek nálam, hogy meggyőzhessem őket... írják alá az íveket, hogy továbbra is igénylik a kamarát és önkéntesen is tagok akarnak maradni. (Címem és telefonszámom az impresszumban olvasható, de hívhatnak a mobil telefonon is.)

Sokat vesztenek, ha nem hagyják magukat meggyőzni – itt el fogom mondani, hogy nem kapnak csoportos biztosítási kedvezményt, nem kapnak ingyenesen évkönyvet, csak kb. 8 ezer forintért vehetik meg a hivatásos vadászok kézikönyvét, térítés ellenében vehetnek részt a szakmai konferenciákon, fórumokon, tanácskozásokon, legfeljebb a VADÁSZLAP-ból kapnak folyamatos tájékoztatást, információt és nem vehetik igénybe 2004-től a tagsági kártya nyújtotta vásárlási és szolgáltatási kedvezményeket.

Itt és most leteszem a szent esküt, hogy aki nálam jelentkezik, azt nem fogom „félkegyelműnek” tartani, annak csak a szépet és a jót fogom elmondani, kőkeményen megcáfolom azokat a véleményeket, amelyek kifogásolják a vadászakamara eddigi eredménytelenségét, „dőlünk hátra a karosszékekben” működését, a folyamatosan kifogásolt koncepció nélküliségét és néma sírként hallgatok az összefonódásokról, egy-egy éllovas ilyen-olyan bulijáról.

Igen, én szembe merek nézni a kihívásokkal, vállalom a megyei és az országos küldöttek felelősségét, mert nem csak kötelességemnek – érdemnek és büszkeségnek – tartom, hogy – idézem a segédanyagból: „van egy olyan szervezet, amely az érdekeinket érvényesíti, megvédi, melynek tagjai közé tartozunk. Az együvé tartozás, az együttgondolkodás tudja megmutatni-megőrizni a vadászat valós, igazi arculatát.”

Jut eszembe, sem a kamara, sem a Védőegylet nem támogatja a VKE javaslatát, hogy 2003 legyen a magyar vadászatban a kommunikáció, a párbeszéd, az egymás megértésének az éve.

Csekő Sándor
főszerkesztő

A Magyar Köztársaság nevében

Példaértékű jogerős ítélet született egy orvvadász és felesége ellen a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon. O.Sándort folytatólagosan nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett lopás, illetőleg löfegyverrel és lőszerrel való visszaélés miatt két év és hat hónap letöltendő börtönbüntetésre... a feleségét bűnpártolásért két év próbára ítélte.

Hat éve él az 53 éves O. Sándor egy Balmazújváros melletti tanya felelőségével és kiskorú gyermekével. A vadászok arra lettek figyelmesek, hogy a tanya környékén „számottevően” csökken a vadállomány és a tanya tulajdonosát elkezdtek figyelni. Egy ilyen megfigyelés és ellenőrzés alkalmával bukott le az orvvadász, akinek nem maradt ideje elrejtetni a „nyíregyházi piacon vásárolt” hangtompítós kispuskáját. A házkutatás során a fagyasztóládából felcímkézve előkerült 9 megtisztított fácán, 4 mezei nyúl, 1 tőkés réce és egy őzgerinc – 520 ezer forint értékben – valamint előkerült egy éjjellátó eszköz, két talapzatra szerelt őztrófea, a fegyver tisztító eszközei... valamint a feleség öltözködése közben kiesett a szekrényből egy doboz lőszer.

A Debreceni Városi Bíróság első fokon két év felfüggesztett

börtönre ítélte O. Sándort és a büntetés végrehajtását öt év próbaidőre felfüggesztette. Az ügyészség azonban fellebbezett és a megyei bíróság – tekintettel a folyamatosan elkövetett és elszaporodott engedély nélküli vadászatra – súlyosbította az ítéletet, sőt a vádlottat mellékbüntetésként 2 évre a közügyektől is eltiltotta.

Az ügyben tanuként hallgatta meg a bíróság Tózsér Zsoltot, a Balmazújvárosi Vadásztársaság fővadászát, aki az orvvadászt elfogta és szakértőként részt vett a házkutatásnál... és akit az elítélt most azzal fenyegetett meg, hogy mielőtt bevonul a börtönbe, rágyújtja a lakását. Ki merné ezután állítani, hogy a hivatásos vadászok foglalkozása veszélytelen?

Miközben örömmel üdvözljük, hogy a sok felmentő és az illegális vadászatot szinte „bocsánatos bűnnek” minősítő ítélet után végre született egy – a „kismadár ügyekhez”, vagyis a vadászok nyakába vart természetkárosításokhoz képest is – elfogadható ítélet, abban csak reménykedhetünk, hogy országosan is változni fog az orvvadászat visszaszorítását elősegítő bírói gyakorlat. Lehet, hogy Bárándy Péter igazságügyi miniszternek van igaza: nem a törvényeket kell módosítani, az orvvadászatot bűncselekménnyé nyilvánítani, elegendő a bírói gyakorlaton változtatni?

De ki védi meg Tózsér Zsoltot és a többi hivatásos vadászt?

-dor

Vigyázat: a Vadgazda vadászik

Az „oroszk már a spájzban vannak”... a vadászoknak pedig már lapjuk van. Legalább is a kiadó-főszerkesztőnek. Először nem hittük el a hírt, hogy tavaly júniusban – egy suta és egy bak éjszakai, fényesórás elejtéséért – első fokon, igaz még nem jogerősen, **Burzuk Sándor** „barátunkat” 170 ezer forint vadvédelmi bírságra büntették és öt évre bevonták a vadászjegyét.

Az eddig néhány számot már megért „A vadgazda” főszerkesztője a rendőrségen először elismerte, hogy tilalmi időben, tiltott eszközökkel – vadászjegy és krotália nélkül – „vadászott”... majd később azzal védekezett, hogy az őzek sugárgomba fertőzöttek voltak, amit a Debreceni Agrártudományi Egyetemen folytatott tanulmányaira alapozott. Ezt még a hozzá nem értők sem hitték el, ezért a vallomását módosította, előadván, hogy a le-

gyengült sugárgombás sutát – gyalog megközelítve – késsel szúrta le.

Tetszenek emlékezni, amikor lapunk hasábjain „A vadgazda” c. lapot bemutattuk a Tízparancsolatból két passzust idéztünk: ne lopj és ne hazudj!

A Hajdú-Bihar megyei vadászati hatóság az ügy vizsgálata során megállapította, hogy a jogosulatlan vadászat minden körülménye fennállt. Arról nem tudunk, hogy a károsult Mezőgyáni Községi Vadásztársaság, ahol B.S. vendég volt, kérte-e kárának a megtérítését? (Csak zárójelben: állítólag a vendéghívó lakásán 1,5 millió forint értékű – „tisztázatlan eredetű” – trófeát találtak... de ez egy másik megyére tartozó téma.)

Szakmai becsületünk, „jó hírünk” védelmében ki kell jelentenünk, hogy minden szempontból elhatárolódunk Burzuk Sándor főszerkesztőtől. A hazai vadászújságok történetében ugyanis még soha nem fordult elő, hogy egy főszerkesztőt orvvadászat miatt elmarasztalják... szegény Sugár Károly, Gyöngyöshalászi Takách Gyula, Nadler Herbert, Kittenberger Kálmán vagy dr. Karcag Iván, hogy foroghat a sírjában.

Ki gondolta volna, hogy megérjük: egy magyar vadászlapnak vadász lesz az első „embere”!

Már csak azért is módfelett kedélyborzoló az eset, mert „A vadgazda” című lap – októberi jegyzetében – a VADÁSZLAP-tól teljesen „elhatárolódott”. És ezt, igen csak jól tette, mert ezzel a sztorival a tarsolyában, számunkra is szégyen lenne Burzuk Sándorral bármiféle együttműködés.

A magunk részéről a legjobban azt sajnáljuk, hogy több általunk igen nagyra becsült, közismert és tisztelt, jó szándékú és becsületes, a szó nemes értelmében vett igazi vadász-szakember a nevét adta és adja ahhoz a laphoz, amelyet a főszerkesztő személye kétségtelenül fémjelez és – e hír jegyében – be is árnyékol. Bizonyára ezzel nem vagyunk egyedül.

Az OMVV elnökségi üléséről

A hazai vadgazdálkodás – az export és a vadhús piac – égető kérdéseit tárgyalta meg az Országos Magyar Vadászati Védőegylet Elnöksége december 13-án. Szakbizottságot kértek föl annak megoldására, hogy miképp lehetne a vadásztársaságok nem exportálható vadhús mennyiségét megfelelő áron elhelyezni a hazai piacon. A szö-

vetség fölvette a kapcsolatot az olasz vadászszövetséggel az élőnyúl tilalom feloldásának segítése ügyében. A külföldi bérvadászat csökkenésének kompenzálására a védőegylet föl vállalta a közvetítést hazai bérvadász társaságok ügyében, valamint szervezett kapcsolatot kíván kialakítani apró- és nagyvadász társaságok között. Megtárgyalta a kötelező kamarai tagság eltörlése kapcsán a szövetséget érintő teendőket, valamint egyeztető tárgyalásokat kezdeményezett az FVM szakembereivel a március 31-ig előírt változtatásokkal kapcsolatos törvényelőkészítő munkához. A fentiekben kívül az elnökség megtárgyalta és értékelte az „Ismerjük meg szervezetünket” című, 21 kérdésből álló, és az ország összes társaságának megküldött kérdőívek összesített anyagát. Egy évtizede hasonló felmérés nem történt, így rendkívül sok – ehelyütt terjedelmi okokból nem részletezhető – alapvető változásról szerezhetek tudomást. Mindezek bizonyára jól fölhasználhatók lesznek majd az EU csatlakozást követő esetleges jogszabályi változtatások szakszerű előkészítéséhez. Az országos és a megyei adatok elemzését tovább folytatják, s készül egy szociológiai tanulmány is A föl mérés adatai nyilvánosak, a média részére – amennyiben igénylik – átadhatók.

-y-

Kürtös tanfolyam

A baranyai vadászkürtös tanfolyamot idén március 10-től 16-ig rendezik. A nyolcadik alkalommal szervezett oktatásnak a MEFA Rt. területén, a Hotel Kövestető ad otthont. A részletes programot később közöljük, érdeklődni lehet Agyaki Gábornál, a 72/215-119, vagy a 30/318-7969-es telefonszámokon.

Öko-bál a Budavári Palotában

A hetedik alkalommal rendezik meg a Kittenberger Alapítvány a nagyszerű Öko-bált a Budavári Palota impozáns épületegyüttesében, a Ludwig Múzeumban, február 8-án. Az estély tiszteletbeli elnöke **dr. Kóródi Mária** környezetvédelmi miniszter asszony. A hangulatról a Budapest Regtíme Band gondokodik, fellép továbbá a Cotton Club Singers ének-, és a Csillagszemű táncegyüttes, de lesz kaszinó, jósa és karikaturista, majd éjfél után a vendégeket. Jegyek korlátozott számban rendelhetők az alapítványnál, az 1/438-0814-es telefonszámon.

Címlapfotó pályázat

2003. január 31-ei beküldési határidővel hirdetjük meg a Magyar VADÁSZLAP első címlapfotó pályázatát, amelyre álló formátumú, 18 x 24 cm nagyítású, színes papírképeket, kis-, és nagydiákat, illetőleg – megfelelő adathordozón – legalább 600 dpi föl bontású digitális felvételeket lehet a szerkesztőség címére beküldeni.

A címlapfotó témája: a vad és a természet, a vadász és a vadászat.

A beküldött pályázati anyagból kívánjuk kiválasztani az év hátralévő hónapjaiban a címlapokat. A pályázat nyitott, a megjelent címlapokra honoráriumot fizetünk és szerzőjének egy éves ingyenes előfizetést biztosítunk a Magyar VADÁSZLAP-ra.

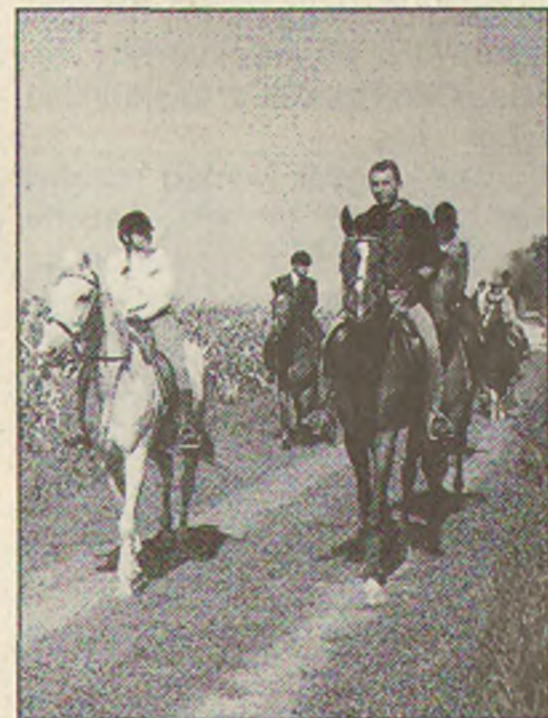
Ha kellő mennyiségű és minőségű pályázat érkezik be szerkesztőségünkbe, a fotókból reprezentatív kiállítást rendezünk. Az el nem fogadott felvételeket 2003 februárjában visszaküldjük a szerzőknek.

Az év legsikeresebb címlapjának szerzőjét – fődíjként – egy digitális fényképezőgéppel jutalmazzuk.

Rókadászat, lóháton

A ló, a lovaglás és a vadászat iránti vonzalomnak nálunk igen mélyek a gyökerei.

A lovas rókadászat mai, „szelídített” formája újabban hazánkban a reneszánszát éli. Megszámlálhatatlan hódolójával, népes nézőközönségével rangos társasági eseménnyé vált. Győr – Moson – Sopron megyében harsant nemrégiben a hívó kürtszó, s a lovasok katonásan fősora-



koztak a bőnyi Kék Madár Vadásztársaság területén. Ezután a legkiválóbbnak ismert lovas a vállára tűzött róka farkokkal vadnyargalásba kezdett, és legott üldözőbe is vették a többiek. Ám, hiába volt a legjobb lovas, egyben örök vesztes is, mert elkeseredett küzdelem indult meg a „trófea” megszerzéséért. Bizonyára ezért adta át a hajtás végén a róka farkokkal menekülőnek **Kiss Péter** munkaügyi miniszter az igazán nem mindennapi ügyességét elismerő díjat. A pálya 23 kilométer hosszú, 15 hatalmas ugratással, a Bakony éren kétszeri vízen átkeléssel. A szurkolók népes csapata szekéren, kocsin követhette a látványos eseményeket. A porfelhőt verő, középkori csatajelenetet idéző kavalkádból ehelyütt végül **Bodrogi Ádám** került ki győztesen, boldogan szorítva markában a fáradságosan megszerzett, jeles trófeát, a róka pompás vitorláját.

Jó kan a Bakonyból

Nem mindennapi vadászszerecséjéről adott hírt **Huszarik Béla Géza**, a Hunyadi Vadásztársaság

területéről, Bakonykútról. Október végén, kiváló látási viszonyok között jött be a szóróra a nagy kan, amelyet terítékre hozott. Zsigerelt súlya 160 kiló volt, nagy agyagrainak hossza 20 és 19,6 centiméteres volt, kora 6 év. Agyarai szépen kifentek és teljesen épek voltak, ami a köves talajú Bakonyban ritkaság, s ezért inkább „vándor” kannak gondolták, amely a későbbi bűgás idejére jött fel.

Szakmérnök képzés

Vadgazdálkodási szakmérnök képzésre lehet jelentkezni az SZTE Mezőgazdasági Főiskola hódmezővásárhelyi karára. A 2 éves (4 féléves) félévenként 2x5 napos konzultációkkal, önköltséges, (80 000 Ft/félév) levelező továbbképzés, amely márciusban kezdődik. Jelentkezési határidő: március 1. Bővebb felvilágosítást a kar továbbképzési osztálya ad. Címe: SZTE Mezőgazdasági Főiskolai Kar, Hódmezővásárhely, 6800, Andrassy u.15. telefonszáma: 06-62/246-466, fax: 06-62/241-779



Őzpusztulás, Pusztazámoron

A Pest megyei Sasad Vadásztársaság pusztazámori és sóskúti területrészein november 16 és 30 között 37 különböző ivarú és korcsoportú őzet találtak elhullva a társaság tagjai. A társaság ismer-



IRÁNYTŰ

A vadászok köreiben forgolódva, örömmel állapíthatjuk meg, hogy egyre többen jutnak el divatos vagy különleges külföldi vadászterületekre. És ez így van jól, hiszen tapasztalataik közvetve vagy közvetlenül a magyar vadászok élménytárát, viselkedési kultúráját, a magyar vadászati kultúrát gazdagítják. Ezért a következő számunktól kezdődően régi adósságunk törlesztését kezdjük el a VADÁSZLAP hasábjain, a külföldi vadászatok szervezéséhez és lebonyolításához iránytűt akarunk adni a magyar vadászok kezébe.

A sorozatnak az a célja, hogy segítsen eligazodni a külföldi vadászati lehetőségek között: mikor és mennyiért, melyik kontinensen, melyik ország vadászterületén, mikor és milyen vadra, milyen felszereléssel, milyen kaliberű puskával, tölténnyel vadászunk, hogyan kell a vadászszervezőkkel tárgyalni, milyen szerződést kell kötni, hogyan kell bizonyos garanciákat szerezni, a felkészülés során mi mindent kell figyelembe venni, mit vigyünk magunkkal, mire kell vigyázni... a vadászat mellett mit érdemes megnézni... szóval ezernyi kimondott vagy ki sem mondott kérdésre szeretnénk hiteles választ adni.

Tisztában vagyunk azzal, hogy hatalmasat „markolunk”, mint ahogy azzal is tisztában vagyunk, nincs két azonos vélemény még ugyanarról a külföldi vadászatról sem, ezért mi is segítségre szorulunk – azok segítségére, akiknek már volt alkalmuk meg tapasztalni a külföldi vadászatok nehézségeit és élményeit. Rovatunk nyitott mindenki számára, aki hajlandó megosztani Olvasóinkkal azokat az információkat, amelyek megkeserítik vagy örömtelivé teszik/tehetik a külföldi

vadászatra készülődők életét... legyen szó erdélyi, ausztriai, afrikai, ázsiai, amerikai, kanadai vagy éppen ausztráliai vadászatról.

Ebben a rovatban nem élménybeszámolókat akarunk közölni – a jöttem-láttam-lőttem vadászatok leírásának közreadása nem a mi profilunk – azt szeretnénk, ha részleteiben – merthogy az ördög a részletekben lakozik – nyomon követhetnénk egy-egy vadászatot az elhatározástól a trófea falra kerüléséig.

Rovatunk vezetésére **Hidvégi Béla** urat kértük fel, aki a világ számos vadászterületén megfordult már vadásztként, a Safari Club tagja, rekord trófeái révén a nevét az egész világon jegyzik. Javaslatát értelmében témánkat négy nagy fejezetre osztjuk:

1./ Az **elhatározás**, amikor olvasmány-élményeink, barátaink, vagy bármi más révén megfogalmazódik bennünk a döntés, a külföldi vadászat gondolata. Nyilvánvalóan ez már több, mint vágy, mert amikor elhatározzunk valamit, tudnunk kell, hogy mit akarunk és ez mennyibe kerül. Az első tehát a széleskörű tájékozódás, anyagi és egyéb lehetőségeink felmérése... a vadfaj, a kontinens, az ország, a vadászterület kiválasztása.

2./ A **felkészülés**, amikor igyekszünk mindent megtudni a kiválasztott vadfajról vagy vadfajokról, a területről, az ottani szokásokról. Eközben dől ugyanis el, hogy mikor, mivel és kivel együtt utazunk, a vadászat milyen elméleti és fizikai felkészültséget igényel, milyen felszerelésre van szükségünk. A felkészülés egyben tréninget – adott esetben gyakorlást is – jelent.

3./ A **vadászat**, amikor már a helyi adottságoknak és lehetőségeknek megfelelően a

legnagyobb élményt igyekszünk magunknak megszerezni, a kiválasztott vadat vagy vadfajokat vadásziasan elejteni.

4./ A **vadászat után** még rengeteg tennivalónk van, hogy az élményt megőrökötsük, az elejtett vad trófeáját igényeinknek megfelelően megkapjuk, kikészíttessük, legálisan hazaszállíttassuk és falra rakhassuk.

Természetesen egyik fejezetről sem lehet vagy érdemes csak úgy általában információkat rögzíteni, hiszen minden vadászat konkrét élményekhez kötődik. Ezért olyan írásokat, hozzászólásokat várunk, amelyek konkrét élményeken, pozitív és negatív tapasztalatokon alapulnak, amelyek segíthetik mások eligazodását egy-egy külföldi vadászat elhatározásánál, a felkészülésben, a zsákmányszerzés során vagy a vadászat utáni teendők teljesítése közben. Szerkesztőségünk úgy gondolja, hogy a fejezetek földolgozása – a teljesség igénye nélkül – önállóan is érdekes lehet, ha tartalmaz lényeges tanulságot, amit érdemes továbbadnunk mások okulására.

Mivel a legtöbb magyar vadász álma az afrikai vadászat, sorozatunk első írásait példaként – a napjainkban megvalósítható – afrikai vadászatoknak szenteljük, élvén a lehetőséggel, hogy rovatvezetőnk az elmúlt tíz évben majd minden afrikai országban vadászott, legyen szó az öt veszélyes nagy vadról, a különleges csavartszarvúakról, a kis és nagy antilopokról vagy más kuriózumokról... és várjuk minden „afrikánus” megszólalását, hozzászólását, véleményét.

A sorozat egyébként megjelenik a www.vadaszlap.hu honlapunkon is, ahol a témának külön chat-szobát is nyitunk.

retlen tettes ellen tett feljelentést és indult azonnali hatósági eljárás. A katasztrófát a vadászok feltételezése szerint csak gondatlan, vagy szándékos emberi vegyszer fölhasználás, vélhetően a Redentin nevű pocokirtószer okozhatta, amelyet az előírásoknak nem megfelelően helyeztek ki egy gyümölcsösben. Biztosat – természetesen – csak a szigorú vizsgálat eredménye hozhat. A megrendítő mértékű természetkárosítás hosszú évekre ellehetetlenítette a társaság vadgazdálkodását, mert ilyen mérvű özpusztulás ebben a térségben szinte a teljes populáció létét fenyegeti, és a kárértékben a kiesett szaporulatot is bele kell számolni. A társaságnak az őzekkel történő szakszerű gazdálkodás volt szinte az egyetlen bevételi lehetősége. Nehezíti a helyzetet, hogy a megtalált őztetemek nagyobb részét a ragadozók már jócskán kikezdték, így minden biztonnal a veszteség a megtalált őzek számánál lényegesen nagyobb, és a kisebb testű, elhullott mezei nyulak megtalálására rendkívül kicsi az esély. Miután elképzelhető volt, hogy esetleg emberi fogyasztásra is kerülhetett az elhullott őzekből, kiértésítették a lakosságot a mérgezés-

ről és a teendőkről, és az antidotum adásának lehetőségeiről. Amennyiben bebizonyosodik a szándékos, vagy gondatlan emberi mulasztás, a vadban okozott kár megtérítése mellett a természetkárosításért bünvádi eljárás is indul.

Vizsla főverseny, Csepregen

Negyedik éve annak, hogy a hazai vadászkutyások legrangosabb versenye, a „főverseny” külföldi versenyzőkkel és fölkért bírókkal nemzetközivé bővült, amelyet tavaly, október 25–27-ikén rendeztek, Csepregen. Három esztendő után újra Vas megye adott otthont. Összehangolt, precíz szervezői és rendezői munkáról tett tanú biznyságot a MEOE sárvári és szombathelyi szervezete, az Ablánc Vt. és helyi Répcevígyi Vt. Az ünnepélyes megnyitón dr. Herger László vezető bíró mellett 14 teljesítmény bíró sorakozott föl, közöttük Nagy István, a MEOE elnöke, Eppel János, az OMVK kynológiai bizottságának elnöke, Varga Ferenc, a Szlovák MVK elnöke, és dr. Kelemen Attila, a Román Kennel Klub bírói tanácsának elnöke. Tizenhat versenyző nevezett, 9 rövidszőrű-, 1 drótszőrű magyar vizsla, 4 rö-

vidszőrű-, 1 drótszőrű német vizsla, és 1 weimari vizsla. A ragyogó szép idő, enyhe széllel nagyban segítette a vizslák munkáját az utóbbi évek egyik legnehezebb versenyén. A mezei munkánál, répa földön több ige szép, klasszikus vizslamunkát láthatunk, a vízen pedig több száz méteres úszó vízimunkára is lehetőség adódott, amelyben a magas partról a közönség is gyönyör-



ködhett. Az erdei munkán tüskés, szederindás fenyvesben, igen nehéz terepen bizonyíthaták a vizslák a rátermettségüket, amely már több kutyának nem volt kedvező. Mindent összevetve a rendkívül nehéz mindenkes verseny követelményeit 11 vizsla teljesítette.

Eredmények:

I. HGCH Győrújfalvi Dini, rsz. mv.kan, 371,5 p./a, vezetője és tulajdonosa: Mikola Géza

II. Öregtemplomi Kóbor, drsz. nv.kan, 371 p. I/b. min., vezette: Bánász Ottó, Szlovákia, tulajdonosa: Libor Lajos

III. Vad - Agyar Nomád rsz. mv.kan, 369,5 p. I/c min., vezette: Schipek Sándor, tulajdonosa: Kassai Csaba

E sorok írójának ez a verseny mindenképpen emlékezetes marad, régi emléket is idéz, mert éppen tíz évvel ezelőtt, 1992 október 25-ikén sikerült megnyernem a főversenyt Dini szépemlékű apjával a Hortobágyon, ahol 372,5 pontot szerzett, amire – tudomásom szerint – eddig a hazai vizslaversenyek történetében példa még nem volt.

Mikola Géza

OMVK győri szervezet
Kynológiai Bizottságának elnöke

HAGYJUK VÉGRE EGYMÁST BÉKÉBEN VADÁSZNI!

TÜSKÉ

„Hivatalosan” egész egyszerűen ép ésszel nem fogható fel, hogy miért nem ejtik el a vadászok a tervezett nagyvad mennyiséget, amely óvatosan és fokozatosan az üzemtervi létszám beállítását szolgálja. Így aztán kívülállók számára úgy tűnik, mintha a vadászok nem szeretnének vadászni, ami – ugyebár – nonszensz. Amúgy is éveken át a túlszaporodásért kizárólag a vadászokat tették felelőssé. Várhatóan most is erről lesz szó, amikor is a lelövési tervtől való lemaradásért a vadászatra jogosultakra a jókora bírságokat kivetik. Ehelyütt tekintsünk el a tervezés anomáliáiról, mert az egy külön történet. Látott már valaki olyan vadászt, aki kiül egy magaslesre és szaporítani szeretné a vadat? Ilyen nincs, tehát mindenféle nyakatekert magyarázat helyett mondjuk már végre ki, hogy nem hagyjuk egymást vadászni. Gondoljunk arra, hogy aki már a harmadik disznóját, vagy tarvadját ejti el, azt nem sikeres vadásznak, hanem Cooper nyomán vadölőnek titulálják pontosan azok, akik ki sem bírnak a meleg szobából. A megbélyegezettek például nem kapnak krotáliát, ha ki akarnak menni egy

esélyes helyre, előtte beírnak (és a beíró ki sem megy), lesprézik a szóróját, komplikált, érthetetlen, emeletes matematikai képletek alapján számítják kik, hogy földtulajdona miképp aránylik az általa lőhető vadfajokhoz ... és a „szívátás” számtalan egyéb módja ismeretes. A lényeg, hogy ne vadásszon, és az sem érdekel senkit, hogy ennek aztán később ugyancsak meg lesz a börtje. Sőt, az sem megy ritkaság számba, hogy valami apró hibáért följelentik, és amíg sikerül tisztázni magát, addig sincs vele „baj”. A vadászirgységnél azonban kevés randább dolog van, és szinte mindennapos etikai kérdés. Aki nem tud társa vadászsikerének megjártás nélkül, szívből örülni, az igaz vadász soha nem lehet. Nem tudom indult-e már valaha is bármiféle etikai eljárás vadász ellen társának akadályoztatása, lejáratása, ellehetetlenítése miatt. Valószínűleg nem, pedig ha valami, ez igazán kő keményen a vadász legfontosabb érdekeinek védelmét jelenti és szinte szót sem ejtenek róla. Egy vadásztársaságban minden tagnak – beleértve a vezetőséget is – egyforma jogai és kötelezettségei vannak. Sokhelyütt

a kiválasztottak a vezetést, összetévesztik az uralkodással. Viszont az is igaz, hogy minden egyesületben olyan a demokratizmus, amelyet a tagság vagy megérdemel, vagy kiharcol magának. Jócskán akad tennivaló ezen a téren, mert a „hagyományok” éppen ellentétesek, holott a működés törvényes alapjául szolgáló alapszabályokból pontosan az ellenkezője olvasható ki. Érthetetlen módon – a vadászok között is csak egymás közötti „sutyorgó” beszéd téma ez, amely csak az úgynevezett folyosó pletykák szintjét éri el. Viszont kevés eredményesebb társasági hangulatrontó és légkör mérgező tényező ismeretes. Furcsa módon az éppen ezt a célt szolgáló közgyűléseken is csak ritkán meri vállalni a sértett a nyilvánosságot. Persze ez sem ok nélküli, mert akkor könnyen fölkerülhet a „fekete listára” és a következő idényben még több hátrányt szenvedhet. Szinte közhely, mert már az unalomig kérték tőlünk a vezetőink az elkerülhetetlen szemléletváltást. Fordítsunk a dolgon: váltásnak végre ők is, együtt talán még sikerülhetne is.

– HoZso –

A LEHETŐSÉGEKKEL ÉLNI KELL!

Még jócskán sötét volt november 22-én reggel a Batthyány téren, amikor a „buszosok” találkoztak, hogy fél hétkor útnak induljanak Csátaljára, az első Országos Vadászati Képzőművészeti Konferenciára. A **Boros Zoltán** ceruzarajzával díszített, egyedi, számított meghívót 113 alkotónak, a vadászati szervezetek vezetőinek és jó néhány mecénásnak küldte ki a konferenciát szervező VKE, akik közül több mint ötvenen tartották érdemesnek a megjelenést.

kor kiderült, hogy a Magyar Vadászok Zászlóját szállító gépkocsi útközben lerobbant, ezért zászló nélkül, a Baranyai Kürtegyüttes szignáljával vette kezdetét az emeleti kis ebédlőben a konferencia. A konferenciáról tudósító újságírók első kérdése az volt, miért éppen Csátalját választották a konferencia helyszínéül?

Nos a válasz egyszerű: mert **Gilián József** vadász ... és a művészetet, a művészeket támogató mecénás szívesen és a sa-

ros kapcsolata volt és van a vadászatnak és az egyetemes művészetnek – ezen belül a képzőművészetnek. Tette mindezt 30 ezer esztendő válogatott dokumentumai alapján.

Muray Róbert festőművész a festők helyzetét, **Harmat Attila** csontmetsző művész az iparművészek-kézművesek helyzetét értékelte.

(Az előadások teljes szövege a www.vadaszlap.hu honlapon olvasható el.)



A helyszín, a Gilián kastély



Urbán Ágnes netikett képes előadása közben

Ékes bizonyítéka volt ez a rendezvény annak, hogy mennyire döglött a vadászat belső kommunikációja. A magyar vadászat történetében még soha nem rendeztek a vadászati-természeti témában alkotóknak konferenciát, amely mintegy záróakkordja volt 2002-nek, a képzőművészet évének. A konferencia szervezéséről hónapokkal korábban minden vadászati szervezet tájékoztatást kapott, s levélben kérték a szervezők a Védegylet és a kamara erkölcsi és anyagi támogatását... válasz a kérésre nem érkezett, viszont ugyanezen a napon – hogy-hogy nem? – szarvas-konferenciát rendeztek Kaposvárott és érthetően itt képviseltették magukat a vadászati szervezetek. Mindez elkerülhető lenne, ha vennék a fáradságot a programok, rendezvények időpontjainak egyeztetésére, egy országos rendezvény-naptár elkészítésére... igaz, ebben az esetben előre kellene mindenkinek terveznie és gondolkodnia, s nem lehetne ad hoc szervezéseket „kitalálni”.

Dr. Bárányi Péter igazságügyi miniszter, a konferencia fővédnöke miközben elvállalta a védnökséget, már augusztusban jelezte, a konferencián nem tud résztvenni, mert ezen a napon hivatali elfoglaltsága lesz ... **Pintér István** FVM főosztályvezető is tudta, hogy Párizsba fog utazni a C.I.C. rendezvényére.

10 óra körül a Gilián kastély melletti nyitott ebédlőben gyülekeztek a meghívottak, ami-

ját költségén látta vendégül a konferencia résztvevőit. Köszönet érte, mert a följajnlás példaértékű, s talán sok tehetősebb vadász fogja őt követni.

A köszöntők után **Csekő Sándor**, a VKE elnöke összekulcsolt kézzel egy fohászt mondott el:

– *Adj Uram erőt, hogy a konferencia megváltoztassa, amit meg lehet változtatni. Adj Uram erőt, hogy a konferencia elfogadja, amit nem lehet megváltoztatni. És adj Uram bölcsességet, hogy a konferencia a kettő között különbséget tudjon tenni.*

E gondolatok jegyében adta át a szót **Békés Sándornak**, a VKE Kulturális Tanácsa elnökének, aki egy összefogott, érdekes, új gondolatokat tartalmazó előadást tartott a képzőművészet és a vadászati kultúra kapcsolatáról.

Urbán Ágnes művészettörténész, a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének főtákosára sok képpel illusztrált előadásra készült, amelyhez mindenképpen szüksége volt egy epizkópra. Mivel erre egy kicsit várni kellett, **Dr. Ignác Magdolna** – a „Négy szemközt a természettel” c. kötet szerkesztőjének – előadása következett, aki a reprezentatív album, valamint az eddig megjelent könyvek alapján a magyar vadászati-természettábrázoló művészek – átvitt értelemben értelmezett – leltárjáról beszélt.

Urbán Ágnes nem kisebb feladatra vállalkozott, mint hogy bemutassa, milyen szo-

Az előadásokat követően Gilián József gazdag kínálatú állófogadáson látta vendégül a konferencia résztvevőit, majd a hozzászólásokra, a vitára került sor.

Anélkül, hogy e rövid tudósításban részleteznénk az elhangzottakat, összefoglalásként elmondható, mind a képzőművészet éve, mind az ezt zárni kívánó konferencia elérte a célját: felhívta a figyelmet a vadászati kultúra fontosságára, alkalmat adott az alkotók egymásközti, az alkotók és a nyilvánosság közötti találkozásokra ... s talán annyi szubjektívítást elbírá a tudósítás, annak ellenére, hogy jómagam nem vagyok képzőművész, alkotó – szívesen lennék az, akár a fertői galéria, a Gilián kastély, a pamuki művésztábor vagy a gemenci, illetőleg a ballószögi alkotó-tábor kecsegtető ajánlatára gondolok.

Mielőtt a konferencia hivatalos része befejeződött volna, **Németh János**, Csergező Pál díjjal és a VKE „Arany Ecset-toll” nagydíjjal kitüntetett csontfaragó művész átadott egy igen értékes ajándékot a Vadászati Kulturális Egyesület gyűjteményének, majd a borkóstoló, a pincelátogatás, illetőleg a Gilián kastély gyűjteményének megtekintését követően az ebédlőben leleplezésre került a konferencia emléktáblája, a vadászó formájú márványtábla – **Pap Lajos** kőfaragó műhelyének munkája.

A zárónyilatkozatot – az elhangzott módosításokkal kiegészítve – elfogadták a jelenlévők.



Németh János ajándéka a VKE-nek



Az ebédszünetben a házigazda látta vendégül a résztvevőket

Az I. Országos Vadászati Képzőművészeti Konferencia zárónyilatkozata

2002 – a képzőművészet éve - jegyében a Vadászati Kulturális Egyesület – a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium vadgazdálkodási és halászati főosztálya, valamint Gilián József mecénási támogatásával – első alkalommal – 2002. november 22-én – Csátalján rendezte meg az Országos Vadászati Képzőművészeti Konferenciát, amelyre közel 120 alkotó, a vadászati szervezetek vezetői és néhány neves mecénás kapott meghívót.

A konferencia teljesítette célkitűzéseit, alkalmat biztosított az ország különböző részein élő alkotóknak a személyes találkozásra, az ismerkedésre. Előadásai bemutatták a vadászati képzőművészet helyét és szerepét az egyetemes és a magyar vadászati kultúra szempontjából, elkészült a vadász-, és természetábrázoló művészek „leltára” és az elmúlt évek eseményeit tekintve egyre kedvezőbb kép alakult ki a naturális festészet és festők, valamint az iparművészek és a kézművesek helyzetének értékeléséből.

A vadászat nem csak zsákmányszerzés, ennél sokkal több: életmód, stílus, világnézet, amelynek igen fontos összetevője az ízlés, az etika, az etikett, vagyis a kultúra, a kulturáltság ... a művészetek, a képzőművészet iránti érzékenység, fogékonyság, a műveltség, amellyel az igaz vadásznak egy egész életen keresztül foglalkoznia kell.

A Vadászati Kulturális Egyesület megalakulása óta generálni igyekszik a vadászok kulturáltságának fejlődését, fejlesztését, pályázataival, tematikus képzőművészeti kiállításával, az Arany Ecset-toll és az Arany Tűzök-toll nagydíjaival, a VADÁSZLAP-ban megjelenő művészportré



rovatával, címlapjaival, átmenő képeivel és internetes honlapjával nyilvánosságot biztosítva az alkotóknak.

A vad és természetábrázolás, a profi és amatőr alkotók munkássága napjainkban egyértelműen a magyar vadászati kultúra valódi és nem nélkülözhető értékének tekinthető, amely az elmúlt évtizedben mind mennyiségi, mind minőségi értelemben igen jelentős fejlődésről tett tanúbizonyságot.

Ezt bizonyítják az alkotók önálló és gyűjteményes kiállításai, a vadászati rendezvényeken, valamint a vadásznap rendezvénysorozat keretében szervezett kiállítások, a FeHoVa standjain történő bemutatkozások és az utóbbi években megjelent kiadványok. A kiadványok közül kiemelkedik a „Négy szemközt a természettel” kötet, amely 81 alkotót mutat be.

De a fejlődés bizonyítéka, hogy az elmúlt tíz évben mind több – a természet és a vadon élő állatvilág ábrázolását is fővállaló – egyesület (Altamíra, Vadász Könyvklub, Zalai Vadász Alkotóművészek), alapítvány (Csergezán Pál), klub (Baranyai alkotó vadászok) és alkotótá-

bor (gemenci, ballószögi, lónyai, pamuki Muray Műhely) kezdte meg dicséretes működését. Az ezredforduló, államiségünk ezer éves fennállásának megünneplése komoly lendületet adott ennek a fejlődésnek, a maradandó értékek megalkotásának.

Az elért hazai és nemzetközi eredmények azonban nem jelentik azt, hogy a vadászati képzőművészet területén minden rendben van.

1./ Szükséges lenne, hogy szervezett(!) mecénatúra támogassa a képzőművészeti pályázatokat és az alkotókat, évente egy alkalommal – lehetőleg azonos időpontban és helyen – közös kiállítás mutatná be az újabb alkotásokat és erről műértő kritika adna értékelést.

2./ El kell érni, hogy a tárcák, a vadászati érdekvédelmi szervezetek azzal is elismerjék és támogassák a képzőművészetet, hogy a díjak, kitüntetések adományozása során a képzőművész alkotók tevékenységét, munkásságát is értékelik.

3./ A konferencia fontosnak tartja, hogy – amennyiben a VKE sikeresen pályázik – elkészüljön a tervezett internetes „vadászati képtár”, mint a virtuális vadászati múzeum törzsanyaga.

4./ Továbbra is fenn kell tartani azt a gyakorlatot, hogy a szaklapok minél több alkotót bemutassanak, az alkotások nyilvánosságot kapjanak.

5./ Egyetértés született arról, hogy a vadászvizsga anyagába kerüljön bele olyan „tananyag”, amely a vadászati képzőművészetet és alkotóit reprezentálja.

6./ Végezetül, a konferencia résztvevői fontosnak tartják, hogy két-három évenként kerüljön megrendezésre az Országos Vadászati Képzőművészeti Konferencia.

Szarvasgazdálkodásunk a harmadik évezredben

A „csodaszarvassal” a harmadik évezred elején megsokasodtak a gondjaink. Pontosabban ez a csodálatos vad 2002-re olyan létszámot ért el, amely veszélyezteteti legfőbb élőhelyét az erdőt, de mérhetetlen károkat okoz a mindennapi kenyérünket biztosító mezőgazdaságban is. Mindez súlyosbodik azzal a körülménnyel, hogy a szarvassal párhuzamosan valamennyi nagyvadunk túlszaporodott. Országosan a szarvas ismét száz ezer felett van, de a vaddisznó is már meghaladta a 80 ezret, a muflon a 10 ezret, a dám a 19 ezret s az őz

létszáma hazánkban több mint 300 ezer. – Hát ebből lesz baj!

Azonban, hogy mi a helyzet országosan, a szemléltethetőség kedvéért közreadom a néhány legfontosabb aktuális adatát.

Joggal kérdezhetheték, hogy miért foglalkozom e témán belül a többi nagyvaddal? Tisztelt olvasóim: így látható összefüggéseiben a magyar nagyvadgazdálkodás. Jelenleg a Környezetvédelmi Minisztérium (1999. március) egyetértésével kiadott, elfogadott maximális létszám adatok vadfajonként a következők:

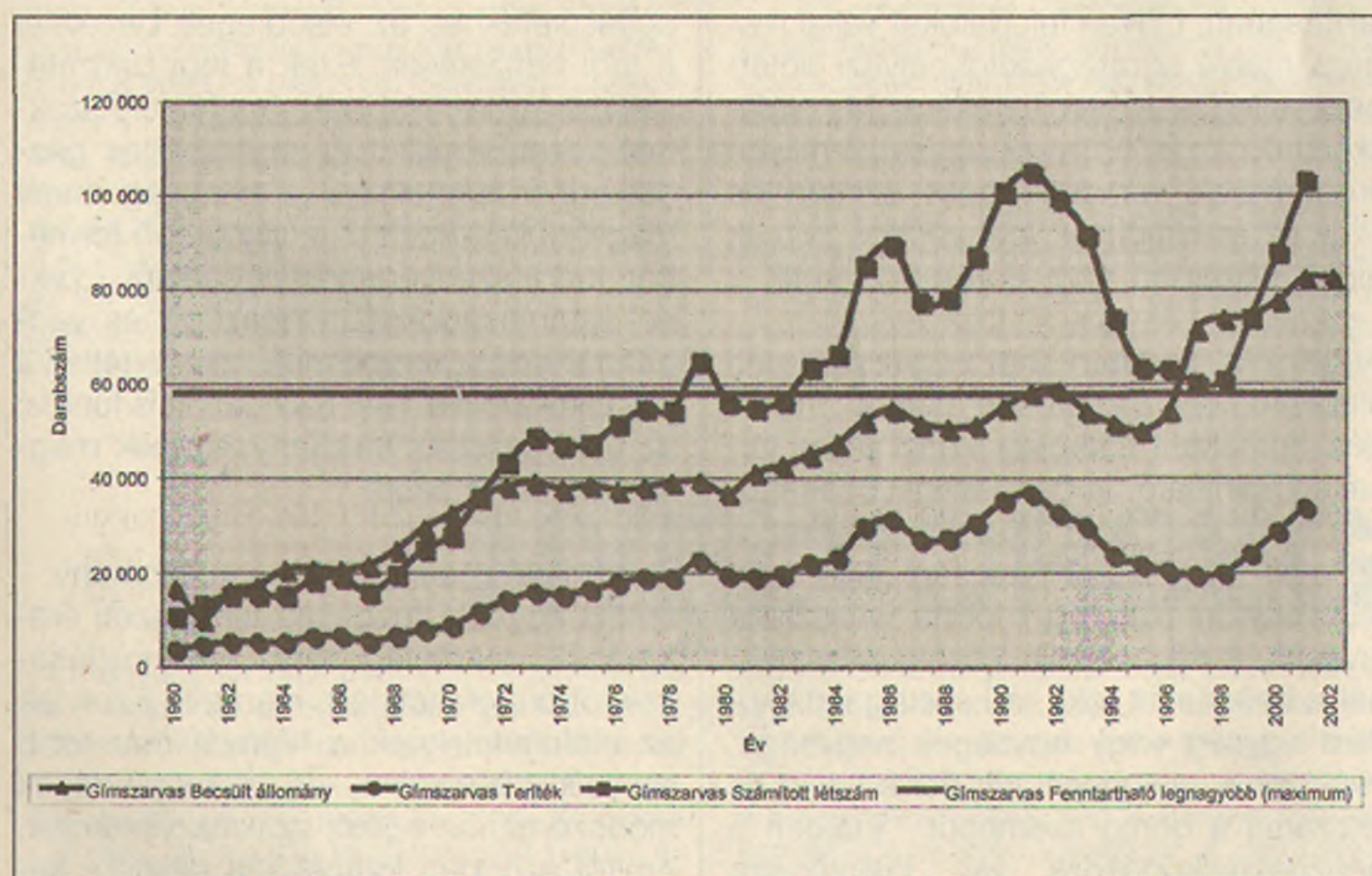
Vadfaj	Megengedett max. létszám	2001. évi			Létszám 2002. II. 28-án	
		teríték	elhullás	összesen	becsült	számított
Szarvas	58 000	34 048	2 053	36 101	82 572	103 146
Dám	9 000	6 652	392	7 044	22 107	19 006
Őz	290 000	61 851	8 759	70 610	319 553	–
Muflon	4 000	2 674	352	3 026	9 577	10 087
Vaddisznó	40 000	88 297	3 349	91 646	91 071	79 692

A táblázatban a megengedett létszám mellett megadtam az utolsó év lelövési, becslési, valamint számított adatát is, korrigálva az elhullással, hisz az is állományfogyást jelent.

A számított létszámnál az őz kivételével – ahol elakadt a logikám – mindenütt a szaporodásbiológiai együtthatóval számoltam a tényleges terítékből.

Tudom, ez egy évre megtévesztő lehet, de 3 évre már megbízhatóbb, s hosszabb távra a trendet kifogástalanul adja. Az érzékelhetőség kedvéért gímszarvas esetében bemutatom grafikonon az elmúlt 40 évet. Valójában 42 éves vadászmuflon alatt szakmám, besztásom és életvitemem miatt erre volt rálátásom.

GÍMSZARVAS



A számított létszámnál be kellene kalkulálni az orvvadászat eredményeit, és azt az elhullást, amit nem tudunk regisztrálni, mert nem találtuk meg. (De ezt nem tettem.).

Ha mindezt 5 százalékra becsüljük, ez maga annyi szarvas, mint Győr–Moson–Sopron vagy Komárom–Esztergom megye szarvasa.

Így a kép már egyre ijesztőbb.

Tapasztalatunk a múltban gyökerezik, így nem haszontalan, ha visszaugrunk egy-egy régebbi országos adatra.

1963. októberi határozatában a korabeli Vadgazdálkodási Tanács a 17 ezres gímszarvas állományt 15 százalékkal tartotta többnek a kívánatosnál. Tehát 14-15000-et hagyott jóvá (Ennél jelenleg csak Somogy megyében jóval több van!) Ugorjunk egy nagyot, hisz egyre bátrabbak lettünk a „fenntarthatóság” megítélésében, s nézzük meg, hogy mit határozott később 1972-ben a Vadgazdálkodási Tanács. Szarvasból 19500-at, dámból 3400-at, muflonból 3800-at, vaddisznóból 7000-at (Most több mint 10-szer annyi van!) őzből 107000-at tartott kívánatosnak. A fenti táblázatból látható a jelen. Hogy néz ki ez megyei elosztásban?

Pillantsunk rá hazánk térképére (12. oldal), ahol színárnyalattal is szemléltetem a szarvas elhelyezkedését. 5 megyében, ezek az alföldi megyék, szinte nincs szarvas. 5 megyében viszont (Somogy, Vas, Zala, Baranya, Veszprém) összezsúfolódott az ország szarvasának 63 százaléka. Igaz, ezek nagy részén a legjobb minőségű szarvas él.

KEZELHETŐ-E EZ A LÉTSZÁM, ÉS HOGYAN?

Voltunk-e már ilyen helyzetben? – Igen voltunk. A 80-as évek végén és a 90-es évek elején már volt 100 ezer gímszarvas az országban. Akkor éveken át egyre erőteljesebb lelövést produkáltunk, s a létszám lassan visszacsúszott a megengedett, elviselhető szintre – Igen, de ezt a fajta igyekezetet néhány év múlva beszüntettük, s az eredmény nem is maradt el. – Ismét 100 ezer felett van Magyarország gímszarvas állománya! S ehhez nem kellett több, mint 8 év. A növekményt persze menet közben érzékeltek, s megpróbáltunk védekezni. Építettünk 1988–1997 között 5444 kilométer vadkerítést (Ebben nincs benne a villanypásztor!) Ez a kerítés hossz 2,5-szerese Magyarország területének (2242 km). Nyilván ez az út nem járható. Az elmúlt 40 évben telepítettünk 460 ezer hektár új erdőt, de ez csak 6000 szarvas életterét biztosítja, ha magában van, s más vadfajjal nem terheltük a területet.

A megoldást nekünk vadászoknak kell megtalálni, s meg is fogjuk.

Abban mindenki egyetért, hogy a tudomány megadta, s nekünk pedig el kell fogadnunk a kutatásokon alapuló üzemi számot. Mire elég a magyar vadászmező, mennyi szarvast tarthatunk? Ez a szám jelenleg 58 ezer gímszarvas maximálisan, de semmivel sem több! Ez csaknem fele a jelenleginek. – Ezt a létszámot 4-5 év alatt tudjuk kellő

(Folytatás a 12. oldalon)

Szarvasgazdálkodásunk a harmadik évezredben

(Folytatás a 11. oldalról)

emberi és szakmai felelősséggel beállítani. Óva intek mindenkit! Nehogy valaki most szarvasírtásra gondoljon! Ez ellen mélyen tiltakozom! A magyar erdő legszebb vadját megölni még a zsákmányszerzés büszkesége mellett is lelkiismeret-furdalást okoz.

A feladatot más vadfajok visszaszorításával egyetemben kell elvégezni. Különösen áll ez a vaddisznóra, mert ez a „fekete serreg” minden életteret elfoglal, s felél. Úgy vagyok ezzel, hogy a vaddisznótól félek, a gímszarvast pedig félttem.

Az állomány szabályozásnál felhívnam minden vadász figyelmét arra, hogy nem

csak a egyedszám a fontos, hanem a minőség is. Tudjuk a nagy létszám mellett gond a bika állomány elfiatalodása, s a tehén állomány előregedése. Selejtezésnél, állománycsökkentésnél löjünk az öreg teheneket, s bátran nyúlunk a fiatal, nem reményteljes bikákhoz. Az utóbbinál úgy gondolom, hogy engedni kell a felügyelet rendkívüli szigorán, mert a büntetésektől való rettegés szinte gátjává válik az operatív munkának.

Az elkövetkező időszak vadászatára rá fogja nyomni bélyegét a gazdasági kényszer. Minden golyós fegyver gyorsítójának rugóját a VADKÁR fogja feszíteni. Sok vadászatra jogosult a megfizethetetlen vadkárok miatt ellehetetlenül. Helyét, helyüket másoknak kell átadniuk.

Csak fegyverrel, golyóval, nagy munkával, sok vad elejtésével, de emellett mégis etikus, vadászias, átgondolt állomány szabályozással lehetünk úrrá az általunk kialakított állapoton, de ehhez hozzá kell kezdeni haladéktalanul.

Turós László



GAZDASÁGOSSABBAN

Magyarországon az elmúlt évtizedben teljesen átalakult a politikai, gazdasági és tulajdoni szerkezet. (Egyes szakemberek szerint a két világháború közötti minták alapján). A vadgazdálkodásban, vadászatban ezek az átalakulási folyamatok még nem fejeződtek be, jelenleg is zajlanak és helyenként igen komoly indulatokat szabadítanak fel. Akár mostani nyugat-európai mintákat, akár a két világháború közötti magyar mintát vesszük alapul, könnyen megjósolható a vadászat alakulásának a további iránya. A vadászat sajnos, vagy talán szerencsére, nem olcsó tömegsport a példaként felhozott minták egyikében sem. A vadászatot elsősorban azok a személyek gyakorolhatják, akik az adott táj és az ott élő vad szeretetén és csodálatán kívül valamely más módon is kötődnek a vadászterülethez, elsősorban földtulajdonosként, vagy például fukarsággal nem vádolható bérlőként. Egy biztos, hogy mi, akik vadászni szeretnénk a jövőben, vagy mélyebben nyúlunk a zsebünkbe, vagy a rendelkezésre álló erőforrásainkat gazdaságosabban hasznosítjuk. A gazdaságosabb hasznosítás feltételeinek megteremtéséhez több, jelenleg még nyitott kérdést kell megválaszolni.

Megítélésem szerint a makroszinten eldöntendő kérdés az, hogy minőségi,

vagy mennyiségi vadgazdálkodást kell-e folytatnunk? Ezt a kérdést nem egy bizottság, nem egy állami szerv fogja igazán meghatározni, hanem a piac! Továbbá az is eldöntendő kérdés, hogy az állam milyen szerepet tud, illetve hajlandó vállalni a vadgazdálkodási ágazat szerkezeti átalakításában, milyen feladatokat vállal magára, melyik agrárágazatot helyezi előtérbe esetleg a másik rovására. Megválaszolható az is, hogy az ágazattól milyen eredmények várhatók reális szinten és ezek az eredmények aranyérmes trófeák dicső halmában, vagy euróban méretik.

Abban az esetben, ha a gazdálkodás alapvető célja a nyereség elérése, működési formaként kizárólag a gazdasági társaság ajánlható. A gazdasági társaságokon belül az ágazat sajátosságai miatt a korlátolt felelősségű társaság (Kft.) és a részvénytársaság (Rt.) forma választása javasolt. A Kft és az Rt. közötti választásnál a befektetett tőke, a kezelt gazdálkodási egység vagy egységek nagysága, valamint a tulajdonosi kör összetétele és létszáma a döntő szempont. Életben a pénzgazdálkodásnak van jelentősebb irányító szerepe.

Ha az elsődleges cél a tulajdonosok, a tagok személyes szórakozásának biztosítása, akkor az egyesületi és a tulajdonosi egyesületek a javasolt működési forma.

Alapvető a minél kisebb taglétszámra való törekvés és a taglétszámnak és a tagok vadászati igényének megfelelően optimalizált minél kisebb vadászterület. Megfigyelésem szerint vadásztársaságot jó hangulatban megtartani maximum 15-20 fős tagság mértékéig lehet. Ezeknek az egyesületeknek az elsődleges bevételei a tagi befizetések. Ezek a tagi befizetések minél magasabbak – megfelelő szakmai vezetés mellett és egészséges gazdálkodást feltételezve – a tagság annál magasabb szinten és kultúraltabb formában tud a szenvedélyének hódolni. Ezeknél a társaságoknál a pénzügyi és vadgazdálkodási vezetésnek nem feltétlenül kell elkülönülnie. Ami azonban itt is fontos: az alkalmazottak tevékenységének megfelelő érdekelttsége.

A rendelkezésünkre álló vadállomány – amely egyfajta megújuló természeti erőforrás – gazdaságosabb hasznosításának több előfeltétele is hiányzik. Ezeknek az előfeltételeknek a hiányát már több szakcikk felvázolta, és a megoldások módszerein az egész szakma vitatkozik. Amiről azonban fontossága ellenére kevés szó esik, az az ágazat üzemeltetésének gazdaságossági mérése. Sorozatunkban – hónapról hónapra – erre teszünk kísérletet.

Bagyó Richárd

TALÁN MEGTÖRT A JÉG?

A kora reggeli órákban – úgy hat óra körül – általában a román–magyar határ ártándi határát-
kelőhelye sem bővelkedik izgalomokban. Nem volt ez másként tavaly szeptember 13-ikán, pénteken sem, pedig a babonások szerint ilyenkor legjobb otthon maradni. A két olasz vadász – **R. Rinaldo** (69) és **S. Francesco** (58) kocsival érkezett az átkelőhöz, hogy a romániai vadászatuk után még időben hazaérjenek. Miután végeztek a román oldalon a vámvizsgálattal, a kocsit odaát hagyva, az engedélyekkel, papírjaikkal gyalog átjöttek, mert hallották, hogy a zsákmánnyal a magyar oldalon gond lehet. Megkérdezték a vámosokat, hogy a Romániában idény szerint elejthető madarait az ottani hatósági papírokkal átszállíthatják-e, mert ha nem, akkor másfelé mennek haza. Semmiféle egyértelmű választ nem kaptak, így visszamentek az autóhoz és begurultak a magyar határra. Bár ne tették volna ... a vámosok megnézték a számukra ismeretlen jószágokat és szóltak a hatósági állatorvosnak, aki madártanból semmivel nem állt jobban, mint az előző „szerv”. A nyelvi nehézségek miatt **Bíró Erika** tolmácsot hívták segítségül, aki az esetre így emlékszik vissza:

– Nem nagy sikerrel, de igyekeztem elmagyarázni a kialakult helyzetet. Úgy tíz óra tájban megérkezett a Hortobágyi Nemzeti Park képviselője, aki 16 sárszalont és egy fűtyűlő récét határozott meg, 850 000 forint értékben, amely alapján – szerinte – egyértelműen a természetkárosítás büntette megállapítható. A madarakat ezért elkobozták. Nem sokkal később, nem kis meglepetésünkre, két televíziós forgatócsoport érkezett a „nagy fogás” hírére és vadul filmezni kezdtek. Már délután négy óra is elmúlt, amikor a rendőrségen feljelentették a két olasz vadászt. Hat órakor előállítással kezdődött az eljárás a biharkeresztes rendőrkapitányságon, ahol – és ezt is el kell mondanom – nagyon udvariasak voltak a rendőrök, még kávéval is megkínáltak minket. Megkezdődött a kihallgatás, jegyzőkönyvezés, ujjlenyomat vétel és hasonlók. Éjfél tájban „szabadultunk”. Az olaszok útlevelét bevonták és hétfőre, 16-ikára – gyorsított eljárással – bírósági tárgyalást tűztek ki, így az olaszoknak szállodába kellett menniük a hétfőre. Hétfőn este 6 órára kapták meg a jogerős felmentő ítéletet, az ügy kapcsán elszervezett káraikért térítést csak külön indított polgári peres úton kaphatnak. Az olaszok ezt azonban már nem kívánták

megvárni, teljes gázzal hazafelé vették az irányt azzal, hogy soha többet Magyarországra nem jönnek. Romániába továbbra is mennek majd vadászni, de ezentúl csak Magyarországot felelt, repülőgéppel utaznak...

Józan ésszel eddig sem tudtam megérteni, hogy miért „természetkárosítás” büntette nálunk az, amit más országban szabályozott vadászdíjnyel, szabályos engedélyek szerint „művelnek”?

A szerkesztőségünknek megküldött, a Berettyóújfalui Városi Bíróság 1.B.488/2002/2. számú ítélete módfelett figyelemreméltó, hiszen a korábbi és hasonló madár-ügyekben eddig csak jogerős elmarasztaló ítéletek sora született, sokmillió bírságokkal. Az éves összesítésekben az ilyen ügyek már úgy szerepelnek, hogy a vadászok – úgy általában – több száz millió, vagy milliárdos értékű természetkárosításokat követtek el. Ez pedig – nem győzzük eleget hangsúlyozni – nem más, mint szemen szedett hazugság, főként akkor, ha meggyőző érvként használják a közvélemény manipulálására. Ehhez az is hozzátartozik, hogy az ártatlanság tisztelendő vétele ellenére előbb értesülnek mindenről a tévések, mint a rendőrség, ahová az ügy hivatalból tartozik. Vagy talán ilyen jól fizetnek a kereskedelmi tévések a „fülesért”?

Mi a helyes teendő, a jogkövető magatartás a behozatal, illetve az átszállítás esetén? – kérdeztük **dr. Rodics Katalint**, a KVM Természetvédelmi Hivatalának illetékesét.

– Különbséget kell tenni. A Washingtoni Egyezmény szerinti nemzetközi, illetve fokozottan védett fajok engedélyezése fővárosi hivatalunkban történik, míg a hazai védettséggű fajok esetén a helyileg illetékes Nemzeti Park Igazgatóság adja ki előzetesen benyújtott kérelem alapján a behozatali, illetve a tranzit engedélyeket.

– Az egyezmény – tudomásunk szerint – a védett fajokkal történő kereskedelmet szabályozza, illetve tiltja. A vadász pedig nem kereskedő, a vadászszákmány nem kerül a kereskedelmi forgalomba. Ha történetesen valaki jön befelé a határon, hogyan kérhet engedélyt?

– Előzetesen, mielőtt vadászni megy, már meg kellett volna kérnie, mert például a fokozottan védett fajok esetében az engedélyt sem a behozatalra, sem az átszállításra nem adjuk meg, akkor sem, ha az adott fajnak az elejtés

helye szerinti országban történetesen engedélyezett vadászati idénye van. Ha pedig a kért engedélyt előre nem adjuk meg, akkor nem is érdemes az illetőnek lelőnie, mert Magyarországon keresztül úgy sem viheti haza.

– Ha valaki külföldre megy vadászni, akkor talán elsősorban a helyi szabályokat köteles betartani, s csak olyan fajokra vadászhat, amelyeknek ott vadászati idénye van, függetlenül attól, hogy a környező országokban milyen a szabályozás. Honnan tudhatná hónapokkal előre mi lesz majd a zsákmánya?

– A vadász kamarával közösen az évkönyvben adunk tájékoztatást a magyar vadászoknak és ennek különnyomataként készítettünk idegen nyelvű anyagot éveken ezelőtt, amelyben megtalálhatók a legfontosabb tudnivalók...

– Abban – egyebek között – csak a legfontosabb vadászható és védett madárfajok találhatóak meg. Nehezen érthető, hogy miért kellene előre engedélyt kérni például, ha esetenként „ab ovo” tudják, hogy úgysem adják meg? Miért nincs a természetvédelmi törvénynek az eljárásrendet pontosító, számunkra is megismerhető végrehajtási rendelete?

– Bárki hozzánk fordul, készséggel állunk a rendelkezésére, s nem zárkózunk el az egyeztető tárgyalásoktól sem, főként ha konkrét kérdésekről esne szó. Van ezenkívül sokszorosított tájékoztató anyagunk, amelyből szívesen küldök Önnek is...

Köszönettel vesszük természetesen ezt a gesztust is, de talán az is éppen a konstruktív párbeszéd hiányát jelzi, hogy ez éppen most derült ki. Bármiről tájékoztatni ugyanis csak úgy lehet, ha időben és pontosan informálják azokat, akiknek jelesül éppen a korrekt tájékoztatás, vagy a végrehajtás lenne a dolguk. Nem mondható szerencsésnek, ha szinte minden vitás kérdésben a bíróságok hoznak – olykor egymásnak ellentmondó – ítéleteket. Korántsem megrögzött „bűnözőkről” van szó, hanem talán „alultájékozott”, viszont vitán felül tisztességes emberekről, akik befizetett adóforintjaiból táplálkozik egyébként minden állami hivatal. Talán „lehajolhatnának” már a vadászati civil szervezetekhez is, mert életszerű és jó megoldásokat másként „kitalálni” egyszerűen nem lehet. Nem ment ez bizonyára másként, máshol sem. Így aztán ehelyütt csak a cikknek lehet itt a vége, a párbeszédet – egészen a mindenki számára elfogadható megoldásig – érdemes folytatni.

H. Zs.

NYELVŐRSÉGBEN

„A magyar pásztorok nyelvkinccse” címmel írta meg egykoron a legnagyobb polihistorunk, Herman Ottó örökbecsű művét akkor, amikor a magyarság egyik ősi mesterségének „terminus technicus”-ait mentette meg az utókor számára. Az ma már mindenki előtt világos és egyértelmű, hogy a féltve őrzött és évszázadokon át védett és óvott magyar vadállomány nemzeti kincsünk, de talán nem kisebb értékű a szakterület őseinktől örökölt sajátos nyelvezete sem. Sajnos, úgy tűnik, nem vigyázunk kellőképpen erre a pótolhatatlan értékre, an-

nak ellenére, hogy fontosságát senki nem vitatja. Egyebek között ezért nem lehet szó nélkül elmenni az eltorzult vadásznyelvi jelenségek mellett, mert ma már minden szinten megjelent a degradáció. Töri a magyar vadásznyelvet a hivatásos vadásztól, a nemzetközi hírű egyetemi tanárig, szinte mindenki. A szépeplékű Roth Gyula, a soproni egyetem legendás hírű vadászattan professzorának emlegetett mondása ismert, amikor egy vizsgálója „vadakról” beszélt. Vadak, fiam – mondta – Pápua Új – Guineán élnek, a vadnak a

magyar vadásznyelvben nincs többes száma. Egyedülálló, és ezért büszkén vállalható nyelvi sajátosság ez, hiszen az egykor jelzőként használt szót mi főnévként használjuk, amelynek számunkra nincs többes számú alakja. Ez így van jól, aki pedig ezt nem így használja, az nem lehet „céhbeli”. Óriási a zürzavar a trófea szó körül. A szó görög eredetű jelentése: győzelmi jel. Ezért aztán a szarvasbikának, az őzbaknak, a muflonkosnak, a vadkannak csak

(Folytatás a 14. oldalon)



(Folytatás a 13. oldalról)

akkor lehetne „tróféája”, ha mondjuk az általa halálra sebzett vadász felett tulajdonjogot szerezne, és kipreparálná valamelyik jellemző testrészét. Amíg ugyanis a vad nem kerül törvényesen szabályozott keretek között terítékre és agancsát, csigáját, agyaráját szabályosan ki nem készítik, addig nem beszélhetünk tróféáról. Nem lehet „tróféának” nevezni továbbá a vadászól elkobzott „maradványokat” sem, mert azok nem „győzelmi”, hanem egyszerűen bizonyítékul szolgáló bűnjelek. Nyelvi torzszülemény ezért a gyakorta és helytelenül használt, jelzős szerkezetű, sajnálatosan elburjánzott „tróféás vad” szó is. Képzavaros merénylet továbbá a „rekorder” bika, bak, kos, vadkan, hiszen nem a vad a „rekorder”, hanem annak a szerencsés elejtője, a jogos tulajdonosa. Nem lehet továbbá a „tróféát elejteni” – csak megszerezni, zsákmányolni, mert ha „elejtik”, például a tróféának kikészített koponyás agancsot, óhatatlanul összetörik, s ezzel válik teljessé a képzavar.

Ugyanilyen gyakori az örökre elfelejtendő „kilövés” szó, hiszen kilőni csak lövedéket, vagy rakétát lehet. Jó helyette a lelövés, elejtés, terítékre hozás. Mint a szénanátha, úgy terjed a rosszemlékű termelési riportokat idéző „letermelés”, „hasznosítás” szavak, amely egy letűnt korszak tolvajnyelve volt. Igaz vadász soha nem termelni megy, hanem vadászni, ahol kizárólag az élményszerzés és nem a zsákmány mennyisége a fontos. Ha gazdag a teríték, külön öröm, ha szerényebb, annak is ugyanolyan tisztelet jár. Olyan ez, mintha például a gombnyársas baknak nem járna a töret, az utolsó falat, vagy a kúrtszó. Minden terítékre kerülő vadnak egyforma végtisztesség jár, mert ha máshol nem is, de a ravatalon egyenlő

elbírálás jár minden odakerülőnek. Nemrégiben egy őzvadászatról írt riportban avatott tollú szerző képesített el azzal, hogy a nem kívánatos agancsú őzbakokat következetesen és egyfajta pejoratív jelzőként használva „bublenyáknak” nevezték, holott pontosan ugyanakkora magyarán a szívtájéka, megrögzött germanizmussal a „blattja”, mint az aranyérmesnek. A továbbtenyészési szempontból indokolt elejtése pedig semmivel nem kisebb rangú vadászélmény, sőt... Jó volna örökre elfelejteni a szintén a „termelési” időszakból örökölt „selejt bak, bika” ugyancsak méltatlan szavakat, mert egyfelől nem igaz, másfelől éppúgy, éppolyan töretlen szenvedéllyel vadászunk rájuk, mint bármilyen más vadfajra. Az ilyen bak, bika, kos nem fájának „selejt” egyede, csak a mi antropomorf elvárásainknak, szubjektív tenyésztési elképzeléseinknek nem felelnek meg, s egyedül ez az elejtés oka. Emellett csak a vadászok között lehet elfogadható az a szóhasználat, hogy – őzet – süldőt – szarvast – vagy más egyéb vadat „fogtam”. Gondoljunk klasszikusainkra: igaz vadászember ilyet nem mond, az egyetlen megengedhető kivétel az élő vad befogás, mint egyfajta gazdálkodási tevékenység. Puskával igaz vadász nem „fog”, hanem lő, zsákmányol, elejt, terítékre hoz. Több helytelenül átvett szavunk van a hadiparból is. A vadász puskájába töltényt tesz, s nem „lőszert”, mert nem harcolunk a vaddal, hanem vadászunk rájuk. Kiráz a hideg, ha azt hallom, hogy „lapátcsövű” a hagyományos csőelrendezésű sörétes puská. Nincs ilyen, a vadász ennyire nem becsúszhat le mestersege egyik címerét, a szeretve tisztelt puskáját, amely jó kezekben szinte „testrészünkké” válik. Vannak erre jó magyar szavaink – fekvő csövű, hagyományos csőelrendezésű stb. Magára valamit is adó, igényes vadász ilyet nem

ejt ki a száján. Szinte kiirthatatlanul elterjedt a lőtt vad után tett darab, vagy db. rövidítés. Teljesen felesleges, mert nem a vadnak egy „darabjáról”, hanem egészben azok számáról beszélünk. Ahányszor leírják annyiféle neve van továbbá a dámnak. A dámvad és a dámszarvas szavak, a német „damwild” illetve a „damhirsch” tükörfordításai, magyarán és vadászias tömörséggel a faj neve: dám, és ez teljesen egyértelmű. Minden németből átvett szakszavunkra nagytiszteletű elődeink magyar megfelelőket alkottak, csak ismerni és használni kellene. Magyar vadász ne emlegessen spízert, rudlit, flankot, allét, de agancs rózsát, grandlit, stráfot, busírozást sem, mert van erre büszkén vállalható szép, magyar szavunk is.

Sajnos éppen elég baj, hogy ha az ember végig megy egy utcán, a feliratok alapján már szinte azt sem tudja milyen országban jár. Ma már – hála Istennek – büntetés terhe mellett külön törvény kötelezi a használókat a magyar elnevezésekre, feliratokra. Az új „módi” szerint erre is törvény kellett, pedig édes anyanyelvünk megtartása, ápolása valójában a lélekből fakadó, szent kötelességünk volna. A nyelvi „környezetszennyezés” azonban bizonyára nem a büntetésektől csökken majd a jövőben. Következésképpen védekezni kell ezek ellen, mind az élő beszédben, mind az írástudók körében, mindenféle sértődés nélkül. Ebben a kérdésben nekünk, vadászoknak, a magyarság egyik legősibb mesterségének jelenkori művelőinek is, megvan a magunk felelőssége. Ahogy az őseink az elmúlt évszázadok vészterhes időszakain keresztül megalkuvást nem tűrő módon tették, úgy vigyázzunk erre a kincsre, a nyelvvel kulturális örökségre, mert ezt senki, soha, sehol meg nem teszi helyettünk.

Homonnay Zsombor

A VADÁSZAT LÉNYEGE

Hol van még 2007? – kérdezem én. Igen. 2007 még messze van, de jön, közeledik. Várjuk. Ki félve, ki áhítattal, ki áhítózza.

Én, személy szerint félve.

Nem magamért aggódom, hanem sorstársaimért, akikkel nem a kor, nem a megbékélés, a nyugalomra vágyás teteti le – esetleg – a fegyvert, hanem a kór: a békétlenség, a nyereséghajhászás.

Újra támad az Aranyborjú, hallatja hangját a pénz, pedig... hol van még 2007?

Nem messze, egyre közelebb. Dörzsölik a kezüket egyesek, várva a pillanatot, hogy... mire is várnak?

Ha azt gondolod kedves természetszerető vadász, hogy a jobbító szándék lehetőségére, a szebbítő megújulásra, a javításra, a múlt értékeinek megmentésére, a hagyománytiszteltre vagy csupán a vad „érdekeinek” figyelembevételére, hát nagyon tévedsz!

Száz meg száz új kutyabőr alól, kincses ládából, pénztárcából, bankbetétből bújjik elő a sanda kapzsiság, s a visszavágás óhaja. „Új” vadászok leszámolása a „régik” puskásokkal, tulajdonosi alapon, földtulajdonosi alapon.

S közben zúg a jogok harsonája, a nyomoréknak született, s rosszul értelmezett LV. törvény citálása, kiforgatása, félremagyarázása.

Már egyáltalán nem a vad és a természet védelméről, ápolásáról szól ez a véres játék,

hanem tulajdonosról és nem tulajdonosról, elemi érdeklődőkről és nem érdeklődőkről, emberekről, békétlen magyarokról, egy újabb (toll)vonással megosztott nemzetéről.

„Elemi érdeke kell minden vadászni szerető embernek, hogy együttműködjön a földtulajdonosokkal, ha vadászni szeretne 2007-től kezdődően is.”

Íme – egyesek – kritériuma, azoké, akik a jog ágyújával (már most, jó előre) bombázzák a vadászó társadalmat. Hiszen vannak földtulajdonosok, s vannak – minő szégyen, (s milyen hátrány is!) földtulajdonnal nem rendelkező vadászok. Ezt aztán lehet még tagolni tovább: kistulajdonos, közepes-, meg „nagy”, akire a vagyona miatt már az egyéb törvények és rendeletek ne is vonatkozzanak úgy, mint az egyesületi-, társasági törvény, stb.

Miért is kellene egy „nagy” gazdának (300 hektár földtulajdonnal rendelkező magyar állampolgárnak) alávetnie magát a nyugos vadásztársasági szabályoknak! Legyen „Ő” jogosult átvállalni a vadgazdálkodást, (kilövést és vadhús-értékesítést, bérvadásztatást... egyedül, a saját területén. Legyen továbbá jogosult behajtani a társaktól a vadkárt, számon kérni a rőzseggyűjtőtől, a gombázótól, a turistától, vadásztól, stb. az engedélyt, azt a vízumot, amely az „Ő” magánterületének használatára jogosít.

A madárdal, mely az „Ő” erdejében szól, nem vehető föl szalagra, a Nap sugara, mely az „Ő” területére esik, szintén privát, s az enyhítő szél, mely földjén lengedez, ugyancsak magántulajdon, mint a patak vize, a harmat, vagy a csillagos éj. S miközben folyik a jogokkal történő példálózás, elfelejtődik a lényeg: a közösség érdeke, a társadalom érdeke. Egy jogállamban ugyanis a jogok mellett kötelességek is állnak, nem is beszélve az íratlan szabályokról, hagyományokról, tiszteletről, etikáról, önmérsékletéről, szerénységről, belátásról, egyebekről.

Hol van még 2007?

Már nem olyan messze! Ennek a pár évnek elegendőnek kell lenni ahhoz, hogy „ráébredjünk arra, hogy jól értelmezzük a vadászati törvényben a vadászati jog fogalmát”, mely „a földtulajdon elválaszthatatlan része”.

Nem akarok korán, idő előtt káromni, nem vagyok vátesz, mégis lefogadom bárkivel, hogy 2007 nem csak az új vadászati szerződések megkötésének, hanem a botrányok, leszámolások és természetesen a perlekedések éve lesz.

Tisztelt Olvasó!

Tedd el a Vadászlap eme számát, s hozd magaddal úgy öt év múlva. Várlak!

Hol van még 2007? Sajnos egyre közelebb!

Varga Tamás



VADDISZNÓHAJTÁSBAN, SOMFALVI ERVIN FELVÉTELE



PLAKÁT

A Multireklám különdíját nyerte Radics Milán St. Tomas című alkotása.

MINDENESETRE
ELGONDOLKODTATÓ...
S NEM IGAZÁN TUDJUK
ELDÖNTENI, HOGY
A PLAKÁT ÉRTÜNK VAGY
ELLENÜNK SZÓL.
ÖNNEK MI A VÉLEMÉNYE?

EGYRE TÖBB ÁLLAT.
EGYRE KEVESEBB VAD.

VÉDJÜK A TERMÉSZETET ÖNMAGUNKTÓL



Mire szabad vadászni?

Januárban: selejt szarvasbikára, tehenre, ünőre, borjúra – selejt dámbikára, tehenre, ünőre, borjúra – őzsutára és gidára – mullonkosra, juh, jerkére, bárányra – vaddisznóra – aransakálra – borzra – házi görényre – nyestre – fécánkakásra – vetési lúdra (naponta és személyenként 4 db ejtendő el) – nagyillicre (a vadászati hatóság által engedélyezett időben és mennyiségben) – tőkés, bőjt, csörgő, barát és kerkerécére, szárcsára (naponta és személyenként legfeljebb 8-8 db ejtendő el, a tenyésztett vadkacsa tilalmi időn kívül és napi területkorlátozás nélkül lehető) – balkáni gerle.

Februárban: gímszarvas ünő, borjú – dám borjú – mullon kos, juh, jerke, bárány – aransakál – házi görény (15-éig) – nyest (15-éig) – borz (15-éig) – balkáni gerle (15-éig).

Egész évben lehető: a vaddisznó kan, sülkő, malac (kocára, azaz az 50 kg zsigerelt súlyt elérő vagy meghaladó nőivarú vaddisznóra csak június 1-e és január 31-e között szabad vadászni) – üregi nyúlra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra.

Figyelem!

Az 1996. évi LV törvény paragrafusai értelmében vadászni csak a csillagászati napkelte előtt egy órával kezdődően és a csillagászati napnyugta után egy óráig szabad. Éjszaka a vaddisznó és a róka vadászatának kivételével tilos a vadászat. Tilos a vad elejtésénél elektronikus optikai, illetve akusztikai eszközöket használni. Továbbá: a vadászat gyakorlása során tilos az öntöltő sörétes vadászifegyverben egyidejűleg 3 darab löszernél többet tartani.

JANUÁR

Télhó, avagy Boldogasszony hava

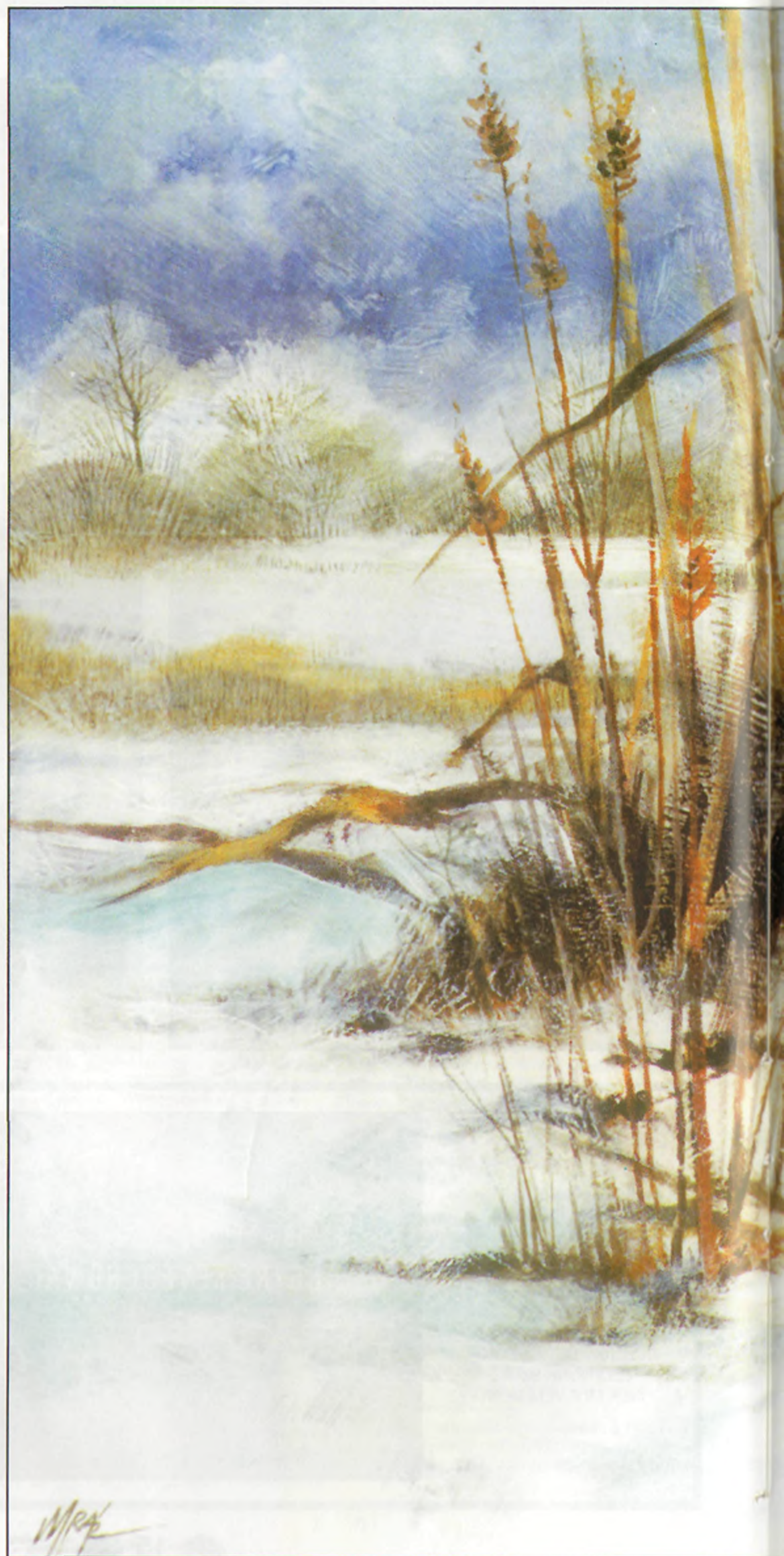
A hó napja	A hét napja	A Nap kelte	A Nap nyugta	A Hold kelte	A Hold nyugta	Fázisa h m
1. Szerda		7 32	16 03	6 12	14 33	
2. Csütörtök		7 32	16 04	7 23	15 27	● 21 23
3. Péntek		7 32	16 05	8 22	16 31	
4. Szombat		7 32	16 06	9 08	17 41	
5. Vasárnap		7 32	16 07	9 43	18 54	
6. Hétfő		7 31	16 08	10 11	20 05	
7. Kedd		7 31	16 10	10 33	21 14	
8. Szerda		7 31	16 11	10 52	22 20	
9. Csütörtök		7 31	16 12	11 09	23 25	
10. Péntek		7 30	16 13	11 25	--	D 14 15
11. Szombat		7 30	16 14	11 42	0 29	
12. Vasárnap		7 29	16 16	12 01	1 33	
13. Hétfő		7 29	16 17	12 23	2 39	
14. Kedd		7 28	16 18	12 50	3 47	
15. Szerda		7 28	16 20	13 25	4 54	
16. Csütörtök		7 27	16 21	14 09	5 59	
17. Péntek		7 26	16 22	15 05	6 58	
18. Szombat		7 26	16 24	16 12	7 49	O 11 48
19. Vasárnap		7 25	16 25	17 27	8 29	
20. Hétfő		7 24	16 27	18 46	9 02	
21. Kedd		7 23	16 28	20 05	9 28	
22. Szerda		7 22	16 29	21 23	9 51	
23. Csütörtök		7 31	16 31	22 42	10 12	
24. Péntek		7 20	16 32	--	10 33	
25. Szombat		7 19	16 34	0 00	10 55	C 9 33
26. Vasárnap		7 18	16 35	1 19	11 19	
27. Hétfő		7 17	16 37	2 39	11 50	
28. Kedd		7 16	16 39	3 56	12 27	
29. Szerda		7 15	16 40	5 09	13 15	
30. Csütörtök		7 14	16 42	6 11	14 14	
31. Péntek		7 12	16 43	7 01	15 22	

FEBRUÁR

Télutó, avagy Böjtelő hava

A hó napja	A hét napja	A Nap kelte	A Nap nyugta	A Hold kelte	A Hold nyugta	Fázisa h m
1. Szombat		7 11	16 45	7 41	16 34	● 11 48
2. Vasárnap		7 10	16 46	8 11	17 46	
3. Hétfő		7 09	16 48	8 35	18 56	
4. Kedd		7 07	16 49	8 55	20 04	
5. Szerda		7 06	16 51	9 12	21 10	
6. Csütörtök		7 04	16 53	9 29	22 15	
7. Péntek		7 03	16 54	9 46	23 19	
8. Szombat		7 02	16 56	10 04	--	
9. Vasárnap		7 00	16 57	10 24	0 24	D 12 11
10. Hétfő		6 59	16 59	10 48	1 31	
11. Kedd		6 57	17 00	11 19	2 37	
12. Szerda		6 55	17 02	11 58	3 43	
13. Csütörtök		6 54	17 04	12 49	4 45	
14. Péntek		6 52	17 05	13 51	5 39	
15. Szombat		6 51	17 07	15 03	6 23	

ÁTMENŐ KÉPÜNKÖN
MRÁZ JÁNOS
FESTMÉNYE



Mire szabad vadászni?

Januárban: selejt szarvasbikára, tehénre, ünőre, borjúra – selejt dámbikára, tehénre, ünőre, borjúra – őzsutára és gidára – muflonkosra, juh, jekére, bárányra – vaddisznóra – aranszakálra – borzra – házi görényre – nyestre – fácánkakasra – vetési lúdra (naponta és személyenként 4 db ejtethető el) – nagyillickre (a vadászati hatóság által engedélyezett időben és mennyiségben) – tőkés, böjti, csörgő, barát és kercecécre, szárcsára (naponta és személyenként legfeljebb 8-8 db ejtethető el, a tenyésztett vadkacsa tilalmi időn kívül és napi terítékkorlátozás nélkül lehető) – balkáni gerlére.

Februárban: gímszarvas ünő, borjú – dám borjú – muflon kos, juh, jerke, bárány – aranszakál – házi görény (15-éig) – nyest (15-éig) – borz (15-éig) – balkáni gerle (15-éig).

Egész évben lehető: a vaddisznó kan, süldő, malac (kocára, azaz az 50 kg zsigereit súlyt elérő vagy meghaladó nőivarú vaddisznóra csak június 1-e és január 31-e között szabad vadászni) – üregi nyúlra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra.

Figyelem!

Az 1996. évi LV törvény paragrafusai értelmében vadászni csak a csillagászati napkelte előtt egy órával kezdődően és a csillagászati napnyugta után egy óráig szabad. Éjszaka a vaddisznó és a róka vadászatának kivételével tilos a vadászat. Tilos a vad elejtésénél elektronikus optikai, illetőleg akusztikai eszközt használni. Továbbá: a vadászat gyakorlása során tilos az öntöltő sörétes vadászlőfegyverben egyidejűleg 3 darab lőszerrel többet tartani.

JANUÁR

Télhó, avagy Boldogasszony hava

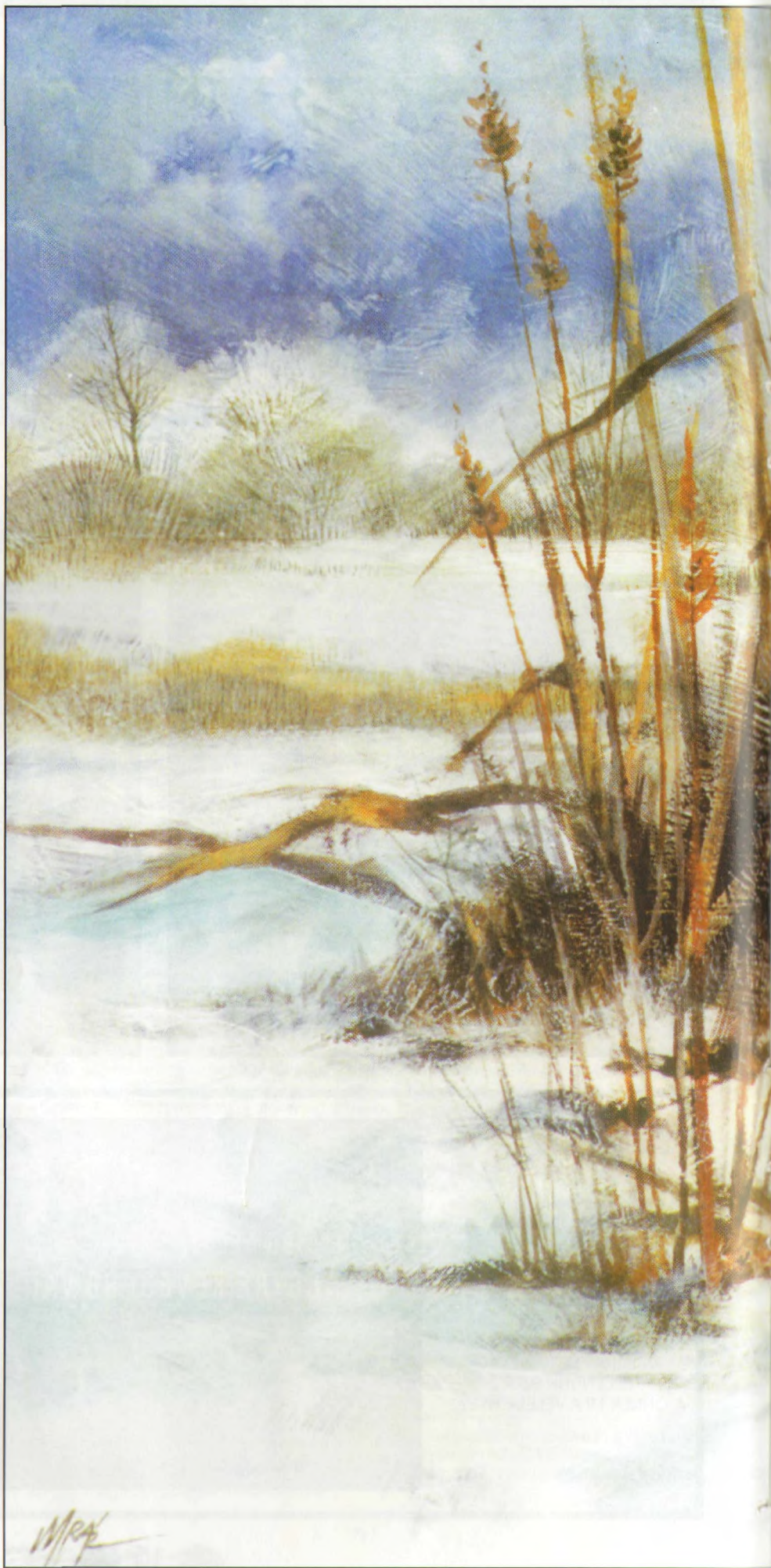
A hó napja	A hét napja	A Nap kelte	A Nap nyugta	A Hold kelte	A Hold nyugta	Fázisa h m
1. Szerda		7 32	16 03	6 12	14 33	
2. Csütörtök		7 32	16 04	7 23	15 27	● 21 23
3. Péntek		7 32	16 05	8 22	16 31	
4. Szombat		7 32	16 06	9 08	17 41	
5. Vasárnap		7 32	16 07	9 43	18 54	
6. Hétfő		7 31	16 08	10 11	20 05	
7. Kedd		7 31	16 10	10 33	21 14	
8. Szerda		7 31	16 11	10 52	22 20	
9. Csütörtök		7 31	16 12	11 09	23 25	
10. Péntek		7 30	16 13	11 25	—	D 14 15
11. Szombat		7 30	16 14	11 42	0 29	
12. Vasárnap		7 29	16 16	12 01	1 33	
13. Hétfő		7 29	16 17	12 23	2 39	
14. Kedd		7 28	16 18	12 50	3 47	
15. Szerda		7 28	16 20	13 25	4 54	
16. Csütörtök		7 27	16 21	14 09	5 59	
17. Péntek		7 26	16 22	15 05	6 58	
18. Szombat		7 26	16 24	16 12	7 49	O 11 48
19. Vasárnap		7 25	16 25	17 27	8 29	
20. Hétfő		7 24	16 27	18 46	9 02	
21. Kedd		7 23	16 28	20 05	9 28	
22. Szerda		7 22	16 29	21 23	9 51	
23. Csütörtök		7 31	16 31	22 42	10 12	
24. Péntek		7 20	16 32	—	10 33	
25. Szombat		7 19	16 34	0 00	10 55	C 9 33
26. Vasárnap		7 18	16 35	1 19	11 19	
27. Hétfő		7 17	16 37	2 39	11 50	
28. Kedd		7 16	16 39	3 56	12 27	
29. Szerda		7 15	16 40	5 09	13 15	
30. Csütörtök		7 14	16 42	6 11	14 14	
31. Péntek		7 12	16 43	7 01	15 22	

FEBRUÁR

Télutó, avagy Böjtelő hava

A hó napja	A hét napja	A Nap kelte	A Nap nyugta	A Hold kelte	A Hold nyugta	Fázisa h m
1. Szombat		7 11	16 45	7 41	16 34	● 11 48
2. Vasárnap		7 10	16 46	8 11	17 46	
3. Hétfő		7 09	16 48	8 35	18 56	
4. Kedd		7 07	16 49	8 55	20 04	
5. Szerda		7 06	16 51	9 12	21 10	
6. Csütörtök		7 04	16 53	9 29	22 15	
7. Péntek		7 03	16 54	9 46	23 19	
8. Szombat		7 02	16 56	10 04	—	
9. Vasárnap		7 00	16 57	10 24	0 24	D 12 11
10. Hétfő		6 59	16 59	10 48	1 31	
11. Kedd		6 57	17 00	11 19	2 37	
12. Szerda		6 55	17 02	11 58	3 43	
13. Csütörtök		6 54	17 04	12 49	4 45	
14. Péntek		6 52	17 05	13 51	5 39	
15. Szombat		6 51	17 07	15 03	6 23	

ÁTMENŐ KÉPÜNKÖN
MRÁZ JÁNOS
FESTMÉNYE



magyar **VADÁSZLAP**



magyar **VADÁSZLAP**



A ZALAI VADÁSZ-ALKOTÓK EGYESÜLETE

Ritkán látható gyűjteményes kiállítást láthatnak az érdeklődők január 31-ig a Pilisi Parkerdő RT és Polster Gabriella rendezésében a Budapesti Erdészet Galériájában (II. kerület Budakeszi út 91.)

A „2002 a Vadászati Képzőművészet Éve” egyik záró rendezvényeként olyan képző- és iparművészek alkotásai szerepelnek együtt a nívós helyszínen, akiknek témája a vadászat, a természetábrázolás. Nos, ebben manapság – hála Istennek – már semmi szokatlan nincs,



Wegroszta Zoltán faragása

egyre több helyen mutatkozik be egyszerre több műfajban dolgozó alkotó. Ami itt újszerű, az abban áll, hogy azonos érdeklődési körű, és azonos gondolkodásmódú, egy megyében élő művész közösségi formába tömörült, s egymást erősítve jelennek meg a nagyközönség előtt. Szépen megfogalmazott, tisztességes célkitűzéseikkel nem elefántcsonttoronyba kívánják zárni a „magas művészetet”, hanem nyitottak minden jó érzésű szimpatizáns felé.

„Egyesületünk célja a vadászat – mint az ember és természet viszonyának egyik legősibb formája –, valamint Zala megye növény- és állatvilágának, természeti értékeinek, szépségeinek a művészetben való megjelenítése, a vadászati



Marton Lajos munkája

kultúra, a hazai vadállomány, növényvilág védelme, a vadászetika betartásának előmozdítása.

Egyesíteni törekszünk mindazon alkotóművészeket, vadászokat, természetbarátokat, akik hajlandók közösen cselekedni mindezekért... Egyesületünk tagja lehet, aki elfogadja és szívesen tevékenykedik a fent említett célokért.” A jelenlegi tagok: **Adorján Péter, Bodai György, Jakabfi**



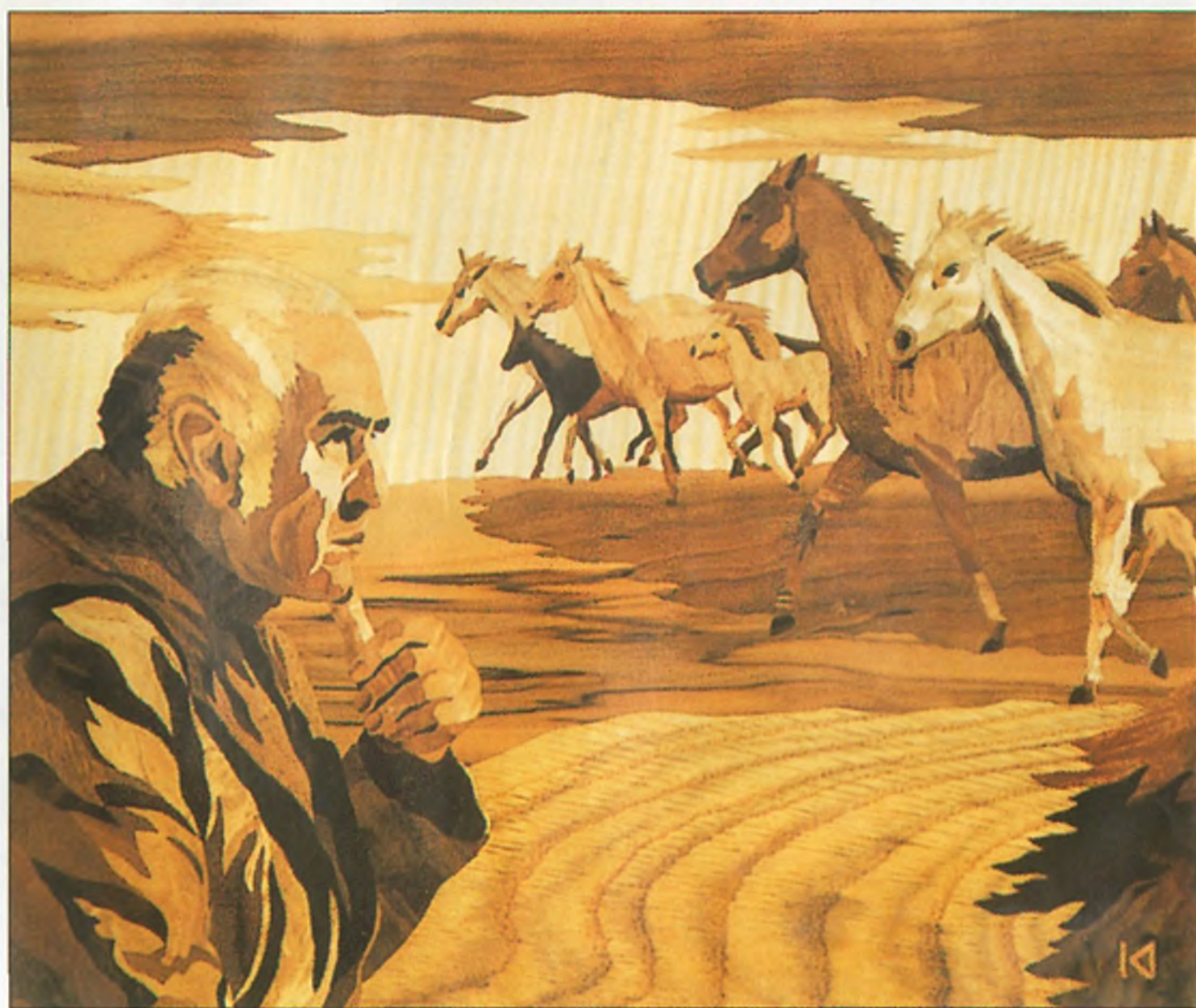
Adorján Péter pillanattfelvétele

Tamás, és Polster Gabriella természetfotósok, **Kun Edit, Marics Attila, dr. Pásztor László** és **Rékasi Csaba** természetfestők, **Keszthelyi Jenő** intarziakészítő, **Horváth Ottó** csont és fafaragó, **Marton Lajos** és **Wegroszta Zoltán** fafaragók.

Szívesen vállalkoznak az ország különböző részein közös bemutatkozásra. Reméljük, lesz is rá sokféle lehetőségük.

KÉP ÉS SZÖVEG: SOMFALVI ERVIN

Keszthelyi Jenő intarzia képe



Ugribugri

VADÁSZLAP: Miért csinálod? Mi hajt, mi közöd van az egészséhez?

POLSTER GABRIELLA: – Nem tudom. Elkezdtem, mert úgy éreztem, csinálni kelle-ne valamit, ami jó, ami szép, ami tetszik az embereknek, amivel segíteni tudok, amit mások nem csinálnak ... és nem tudom abba-hagyni. Minden kiállítás és rendezvény után elhatározom, hogy vége, elég, befejeztem ... aztán mindig jön valami, amit még utoljára, de Istenbizony utoljára, meg kellene csinálni ... és belevágok. Már nem mindig élvezem, hogy nekem kell a motornak lenni – hálátlan feladat – de mi van akkor, ha abba-hagyom?! Egyébként a kérdés alattomosan szemét, pontosan tudod, hogyan fertőzödtem meg a vadászattal, a vadászati kultúra pátyolgatá-sával.

VADÁSZLAP: Én tudom, de kíváncsi va-gyok, Te hogyan mondd el.

POLSTER GABRIELLA: – Akkor kezdjem az életrajzommal, a pályafutásommal?

VADÁSZLAP: Mint fotós, elégszer hall-gattad, hogyan készíted interjút ... s tud-hatnád: minden valamirevaló interjúból ki kell derülnie, ki is a beszélgető-part-ner?

POLSTER GABRIELLA: – 1962. augusz-tus 12-én Budapesten születtem. A Szinyei Merse Pál gimnáziumban érettségiztem, orosz-angol szakos voltam. Tanár szerettem volna lenni ... mégis fényképész lettem. A nagyapám a Kodak-Forte gyárban dolgozott vegyész-mérnök-ként és ő ébresztette fel bennem a fényképezés iránti érdeklődést.

VADÁSZLAP: Kihagytad, hogy a Város-lyiget mellett nőttél fel és a fő szenvedélyed a kutyázás és a korcsolyázás volt.

POLSTER GABRIELLA: – Ennek akkor még nem volt jelentősége. Nos, miután elvé-geztem a fényképész sulit egy üzemi laphoz kerültem, a Budapesti Szövetkezeti Hírek-hez fotós gyakornoknak. Na, itt jön a kor-csolyázás, mert a sportfotó kezdett el izgatni. Az akkori idők egyik legismertebb sportfo-tósa, Geleta Pál segített, hogy fotóim jelen-hessenek meg a Nemzeti Sport-ban és a tele-vízió sport-adásaiban. Amikor az üzemi la-pom megszűnt, fregoli lettem a Lapkiadó Vállalat fotó-osztályán. Ez jó is volt meg rossz is. Jó volt, mert belekóstólhattam a színházi életbe, a politikába, a protokoll fényképezésbe, a hír-fotóba ... de rossz, mert nem kötődtem semmihez és senkihez.

VADÁSZLAP: Ekkor helyeztek helyettes-nek a Nimród-hoz?

POLSTER GABRIELLA: – A gyilkosok kö-zé. Nagyon nem akartam, de a főnököm – Schwanner Endre – nagyon biztatott, a cé-gen belül jó híre volt a szerkesztőségnek. Nagyon szemetek voltatok velem, ugye arra emlékszel?

Tudom, hogy egy marhaság, de sosem tudtam a hozzám közel ál-lókról olyasmiket írni, ami szép és jó ... pedig megérdemelték volna. Aztán jött ez a kiállítás-megnyitó – a Zalai Vadász-Alkotók Egyesü-letének budakeszi úti bemutatkozása – amire Gabi fölkért ... és rá kellett döbennem, milyen régen dolgozunk együtt, mennyire egy srófra jár az eszünk és milyen lelkesen hülyék vagyunk. A megnyí-tón csak annyit tudtam mondani, hogy gratulálok és köszönöm ... hát most folytassuk, csinálom veled egy interjút. Talán – életünkben először – úgy beszélgetünk, ahogy eddig sosem tettük ... majd-hogynem „hivatalosan”... de tegeződve. Ez az interjú csak nagyon keveset ad vissza mindabból, ami Polster Gabriella ... amiért min-denkitől előre is elnézést kérek. Viszont – és ez ezer százalékosan biztos – a magyar vadászati kultúra szegényebb lenne, ha nem lennének Polster Gabriellái.



VADÁSZLAP: Hát, nem örültünk, hogy egy fiatal, csinos nőt kell a prédára éhes vadászok közé küldenünk. Ugy is fölfog-hatnád, hogy féltettünk.

POLSTER GABRIELLA: – Ezért kaptam az első feladatot, hogy fotózzak le egy „Vigyá-zat a kutya harap!” táblát. A fél várost bejár-tam, mire találtam egy kerítést, amin pontos-an ez a szövegű tábla volt. Nagy boldogan vittem be a szeribe a felvételt, mire azt mondtad, ezt egy táblafestőnél öt perc alatt megcsinálhattam volna és elküldtél egy lét-számbeccslési riportra.

VADÁSZLAP: Hogy ismerkedj a vadá-szattal, a vadászokkal. Elég gyöngécske anyagot hoztál.

POLSTER GABRIELLA: – Mert fogalmam sem volt arról, hogy mit csináljak. Azt a han-gulatot, amit Tengelicen, Farkas Dénes társas-ágában éreztem, tényleg nem tudtam a fotó-kon visszaadni ... viszont – és ezt jó ha tudod – ott fertőzödtem meg a vadászattal, ott barát-koztam meg a vadászokkal és azóta tudom, hogy a vadászat messze nem gyilkolás, sok-kal inkább jelent barátságot és gondoskodást.

VADÁSZLAP: Ugorjunk. Ott ragadtál a Nimródnál, csinálhattad a nézőképeket, a re-prókat és néha egy-egy riportot. Az iz-gó-mozgó lényed miatt ragadt rád a gúny-név, az Ugribugri. Könnyedén vetted az akadályokat, az újságíró iskolát és pa-

rancsra meg kellett szerezned a vadász-vizsgát is.

Polster Gabriella: De nem vadászhattam. Elég könyörtelen szerkesztőségi álláspont volt, hogy a vadászlap fotósa ne puskázzon, mert ha puskát vesz a kezébe, otthon hagyja a fényképezőgépét... s mivel a Nagygyörgy Sanyi – a lap fotóművésze – nem vadászott, nekem sem engedted. Ezt azóta sem bánom, mert rákényszerültem, hogy a fényképező-géppel tanuljak meg vadászni. Ugyanúgy, mint egy jó vadásznak nekem is ismernem kell a vad szokásait, viselkedését, fel kell is-mernem a nyomait, a váltóit ... csak a vadfo-tósnak sokkal nehezebb a dolga, mert a ké-pen „légypiszok” lesz a vad 100 méterrel és a „lővilág” is sokkal rövidebb ideig tart, ha nem akarok „négernek az alagutban” felvéte-leket készíteni. Nehezebb, viszont izgalma-sabb a lövésnél a fényképezés, egy kattanas az egész ... és nincs vége a csodálatos, sem-mi mással nem helyettesíthető hangulatnak.

VADÁSZLAP: Ha jól emlékszem, a 90-es években Te voltál az egyetlen nő, aki a vad és természetfotózásban profiként tevé-kenykedett?

POLSTER GABRIELLA: – Tudtommal ma is én vagyok az egyedüli. Az igaz, hogy ami-óta szültem, ritkábban jutok ki a gyerek mi-att a területre, de vannak még témáim, amit szeretnék megfényképezni.

VADÁSZLAP: Nagyon ugrottunk, még a pályafutásod alakulásánál tartunk. Szó-val, 1990-ben Téged is kirúgtak a Nim-ród-tól.

POLSTER GABRIELLA: – Miattad, mert sztrájkoltunk melletted. Ekkor már a sorsom eldőlt, maradtam a vadászatnál. Csináltuk a Venatus magazint, majd megalakítottuk a Vadászati Kulturális Egyesületet és a lapját a Magyar VADÁSZLAP-ot, ahol egycsapásra mindenem lettem. Fotóztam, hirdetéseket szerveztem, enyém volt a „Mi, mennyiért?” rovat, cikkeket írtam ... és szerveztük a va-dásznapiakat, kiállításokat, fórumokat ... mindent csináltunk. Számomra jó iskola volt. Most, hogy már nem lakom a főváros-ban, talán egyedül az a légkör, az a szerkesz-tőségi hangulat hiányzik, ami a VADÁSZ-LAP-ot jellemezte.

VADÁSZLAP: Te döntöttél Zalaszentba-lázs és a hivatásos erdész-vadász férjed mellett. Azért az „ugribugri” itt is kibújt belőled. Kínlódsz egy vadászbolttal, a VKE megyei ügyvivője vagy, a VADÁSZ-LAP-ot is rendszeresen tudósítod, néha vadászol, olykor fotózol ... gyereket nevelsz, építkeztek, ellátod a háztartást ... és újabban kiállításokat szervezel az álta-lad egyesületbe szervezett zalai vadász-al-kotóknak.

POLSTER GABRIELLA: – A vadászbolttal rövidesen bezárjuk, s bár egy családi ház építését soha nem lehet befejezni, anyagi erőnk fogytán, ezért abba-hagyjuk. A VKE ügyeivel keveset foglalkozom, mert nem foglalkoztattok, tudósítani pedig csak az eseményekről lehet. Sajnos sokkal keveseb-bet vadászom, mint amennyit szeretnék. Csak a vaddisznó vadászata érdekel, az őzet, szarvast le sem tudnám lőni, de erre sem tudok elég időt szentelni, mivel nekem kell a gyerekekkel maradnom, ha Géza va-dászni megy. Ha meg együtt megyünk, én inkább fotózom ... Ami az egyesületet illeti, a sohallári vadásznapiak közös kiállításai nyomán született meg az elhatározás, hogy csináljuk együtt, talán így több támogatá-s-hoz jutunk. 2002-ben mi komolyan vettük a magyar vadászatban a képzőművészet évét, nyolc kiállításunk volt. Hatot szerveztünk Zala megyében, egyet Bács-Kiskun megyé-ben, egyet a fővárosban. Idén a terveink sze-rint részt veszünk a kapolcsi Művészetek Völgye rendezvénysorozaton és további 3 kiállításnak van még realitása... ha jól sike-rül az áprilisi tervezett kis árverésünk, ahol az egyesület alkotóinak munkáit bocsájtjuk licitre ... hátha érdekli a vadászokat egy kis kultúra.

VADÁSZLAP: Engem egyetlen kiállítás érdekel. Mikor lesz Polster Gabriellának önálló fotókiállítása?

POLSTER GABRIELLA: – Ha majd nem mások kiállítását szervezem. Egyébként ké-szülődöm rá, gyűjtöm az anyagot ... de még igazán nem találtam ki. Talán akkor lesz szá-momra igazán érdekes az önálló bemutatko-zás, ha meg tudom fényképezni a húzó sza-lonkát, amit nem „fikázhatnak” le sem a va-dászok, sem a fotóművészek. Ugye rendszeren kitaláltam, ez egy elég tisztességes alibi ... de mondhatnám azt is, hogy akkor lesz ön-álló kiállításom, amikor Te és Homonnay Zsombor a megnyitó után dedikáljátok a frissen megjelent könyveiteket.

VADÁSZLAP: Kösz ...

POLSTER GABRIELLA: – Mi van, tőlem nem kérdezed meg befejezésül, hogy boldog vagyok-e?

VADÁSZLAP: De. Boldog vagy?

POLSTER GABRIELLA: – Ha hiszed, ha nem, a válaszom: igen, igen, igen ...
Csekő Sándor

MÉGSEM A MI BÉLYEGÜNK?

Szomorú tapasztalatokkal gazdagodtunk az elmúlt hónapokban a természetvédelmi „kacsa-bélyeg” értékesítése során. Azt már megszoktuk, hogy a hazai vadászok (értve alatta a közel ötvenezer hivatalosan nyilvántartott, azaz éves vadászjegyet váltott magyar állampolgárt) hozzáállása a kultúrához, de még a vadászati kultúrához is – a legfinomabb kifejezéssel élve – elkésérítő. Úgy tűnik, a döntő többség mentalitása némi módosítással hasonló Pató Pál úréhoz: „Nem írok, nem olvasok, én magyar vadász vagyok!”

A magyar vadászok – tisztelet a kivételeknek – nem hajlandók arra, hogy évente néhány doboz töltény árával támogassák a vadászati kultúrát... azokat a megszállottakat, akik sok esetben a saját pénzükből, mindenféle állami támogatás nélkül adnak ki jobb vagy gyengébb, de mindenképpen a vadászathoz kötődő könyveket, videót, műalkotást vagy akár műves használati tárgyakat. Be kellene látnunk, hogy a vadászati

kultúra csak az elenyésző kisebbséget érdekli, a többiek számára nem jelent semmit?

Európában és a világban, nemzetközi szinten működik – és jól működik! – a vízivad védelmét, élőhelyének fejlesztését szolgáló bélyeg-projekt. Az Európai Unió tagállamai vadászati és természetvédelmi szövetségének vezetői – annak ellenére, hogy még nem vagyunk tagország – kiválasztottak bennünket, a 2002-2003-as bélyeg kiadásának lehetőségével támogatni akarják a magyar vadvilágot. De nekünk, mintha nem kellene ez a támogatás, a saját erőnkkel nem akarunk hozzájárulni sem az élőhelyek fejlesztéséhez, sem az általunk hozzátett civil természetvédelmi katasztrófa alap életre hívásához. Ez – az eddigi értékesítés számaiból, ahol toronymagasan a civil szféra vezet – nem érdekli a vadászokat, függetlenül attól, hogy ők személy szerint, vagy vadászterületük elhelyezkedése miatt érintettek (lehetnek) valamilyen, a vadvilágot ért katasztrófá-

ban (árvíz, tűzvész, járvány stb.) Mindössze néhány százra tehető azoknak a vadászoknak a száma, akik bélyeget vásároltak, 1500 forinttal a természetvédelmi katasztrófa alapot. Az Egyesült Államokban, Kanadában – ahol azért demokrácia van – teljesen természetes, hogy a vadászati engedéllyel együtt minden vadász megvesz egy vadvédelmi bélyeget. Nálunk, a mi demokráciánkban ez miért nem járható út? Talán mi sem halnánk bele „ekkorai” kiadásokba.

Tisztelt Vadásztársak! Amikor kiváltják a vadászjegyüket, gondoljanak arra, hogy „kacsa-bélyeget” is illene venniük, hozzanak legalább 1500 forintnyi áldozatot a magyar vadvilágért... ne szégyenkezzünk Európa előtt. A bélyeg megvásárolható a vadász kamarai és védegyeleti irodákban... és márciusig a postahivatalokban. És arra is gondoljanak, 1500 forintot érdemes „befektetni” egy ausztráliai, afrikai vagy Duna-deltai utazásért.

S.E.

JÁTÉK AZ ÁRNYAKKAL

Új sorozatunkban Dluhopolszky László sajátos árnyképei alapján kell felismerni a vadászati közéletünk széles körben ismert népszerű szereplőjét, egy madár- és egy emlős fajt. Köztudott, hogy a vadász számára nem mindig, minden úgy jelenik meg, mint a „Nagy Könyvben”, ezért előfordul, hogy olykor a sajátos látási vi-

szonyok miatt, a sziluett alapján kell eldöntenünk kivel, vagy mivel állunk szemben. Ehhez a jó megfigyelőképességen kívül számtalan, mélyen elraktározott ismeretanyagra van szükség. A négy lehetséges válasz közül egyet kell beküldeni, minden hónap 10-éig. A nyertesek között értékes könyveket sorsolunk ki. A nyere-

mény könyveket postán küldjük, ezért a szerencséseket arra kérjük, hogy lakcímüket a beküldött megfejtéshez olvashatóan mellékelni szíveskedjenek. A személynél kérjük a tippelt személy családi és utónevét, a madár illetve emlősfajnál pedig a magyar nevén kívül, a faj latin nevét is.

1.

- a. A vadászati érdekvédelmi szervezet ügyvezetője.
- b. Az országos hivatásos vadász verseny győztese.
- c. A minisztérium szakfőosztályának vezetője.
- d. A természetvédelmi hatóság közismert vadászati referense.

2.

- a. Időnként megjelenő, jellemző vörös nyaka miatt feltűnő, védett faj.
- b. Kistestű, szigorúan védett, Nyugat-Európában veszélyeztetett, nálunk mégis gyakran mondható bukóréce faj.
- c. Nevét jellegzetesen hegyes farkáról kapta. Nálunk védett, de határainktól keletre és délre idény szerint szabadon vadászható réce faj.
- d. Leggyakoribb, nagy testű réce fajunk, amelyik meghatározott idény szerint vadászható.

3.

- a. Jövevény ragadozó, amely egész évben lőhető.
- b. Leggyakoribb, az egész éven át vadászható csúcsragadozónk, amely a veszettség egyik fő terjesztőjeként ismert.
- c. Őshonos nagyragadozónk, amely ma már szigorúan védett, de az Északi-Középhegységben már állandó állománya ismert.
- d. Elsősorban az ország déli megyéibe megtelepült ragadozó faj, amely engedélyezett idényében elejthető.



CÍMÜNK : MAGYAR VADÁSZLAP, 1038 BUDAPEST, HEGESZTŐ U. 4.

SÖTÉT BEN GYÚRT KÉPZETEK

A délután még csöpögő ereszek a jégcsapok már nyúlva, vastagodva követik a süllyedő higanyszálat, mint gyökerek a talajvizet. A hanyatló Nap, szakadozó sugárszálaival kétségbeesetten kapaszkodik a látóhatár szélébe, mielőtt magával rántaná a világosságot. A magára hagyottak terhével várom a sötétséget. Már nem nyomasz úgy mint hajdan, mikor a rámsötétedő szobában riadt gyereklélekkel vártam, hogy képzeletem sötétségéből gyúrt árnyképeit megperzselje a gyufaserczésre rebbenő sárga láng, mely a petróleumlámpa üvegburája alatt tündöklő fehéren feszült mozdulatlan lángpenyévé. Azóta már megtanultam, hogy a fagyos éjszakák csak annak fedik fel titkaikat, kit nem riasztanak a téli alkonyok léleknyomasztó megpróbáltatásai. Akinek a téli nászra növesztett rókabunda izzó vöröse beleégett a lelkébe, az úgy vágyik a derengő havas éjszakákra, mint maguk a róák.

Éjszaka csikorgó hideg lesz. Farkasordító hidegnek is mondhatnám, de nekem már farkas nem jutott. Megelégszem a rókaugatással. Ez is olyan bizsergést idéz elő bennem, hogy akár a mínusz húsz fokos hideget is feledtetni.

Egy vastag ág tövében, a törzshöz támaszkodva, bagoly módjára gubbasztok. Sajnos az én fejem nem jár srófra, mint az övé, ezért nem tudom úgy körbe forgatni, amit igencsak hiányolok. Mozdulni nem ajánlatos, mert ebben a dermesztő, kristályos csendben hihetetlen távolságokra terjed a hang. Prémgalléromhoz puhán súrlódó szakállam zaja így is elnyom minden távoli neszt. Nem is igen mozdulok. Peregnek a percek. A várakozás egyre érdekfeszítőbb, hiszen javában benne járunk már a koslatás idejében. A szukák tüzelnek, a kereső kanok hangja a vágytól izzik. Bármikor bekövetkezhet a várt pillanat, mikor is egy mámortól részegült reszelős rókahang repeszi szét a rideg csendet.

Az ugatás késik, de a hó jeges kérgén a rókakörmök – ti-ti-ti-ti-ti – morze jeleit pötyögtetve, súlytalanul tipegő lépésekkel, hegyes orra tévedhetetlen iránytűjét követve közelít egy kan. A lőtávolon belül felállított szagsorompónál megtorpan.

A puska durranása végigfut az Égett-völgyön, neki a Pristály oldalának, onnan visszaverődve a törökbálinti temetőben hal el. Mint egy üzenet az ott pihenő kedves vadásztársamnak.

– Szól a puska! Koslatás van! – és a temető felől bagolyszárnyakon érkeznek az éledő emlékek.

Összehúrom testemet, hogy ruhám és bőröm között hőszigetelő légréteget képezzek és elmerülök a múltba és önmagamba.

Már majdnem egy emberöltő óta fürkészem az élet rejtett reflexújtait, melyek csak a Sors hozta kényszerhelyzeteket átélve tárulnak fel előttem, kínálva az élet élehetőségének újabb és újabb formáját. A felnőtt világ, gyerekkori óhajaimmal szembeni, kéréshetetlen akaratához hasonló kiszolgáltatottsággal felnőttként is többször találkoztam már. Gyakran érzem, hogy a Sors ellenségesen belémharapva akadályoz, pedig utólag mindig be kell ismernem, hogy csak így tudott a helyes irányba terelni, mert az élet más szempontból való megismerését addigi életformám eltakarta előlem. A Sors állította próbatétel egy-egy beavatás az új

életforma által meglelt világba. Korosodva, okosodva megtanultam elfogadni a megváltoztathatatlan, de a Sors fájdalmas történései, újra és újra emészthetetlen bagolyköpetekként tolnak fel emlékezetemben. Nem bírok velük.

Mélyet sóhajtok. Megdermedt leheletem pókhálóként tapad szakállamra. Bagoly libben el előttem. Hangtalan érkezése sosem riaszt. Valahányszor találkozunk, cincogva hívom vissza. Érkezése, fejem búbjától a talpamig megborzongtat, mégis várom, hogy a hópihe hangtalanságával újra felém szállingózzon. Közeledése mindig kiváltja belőlem a váratlan eseményektől való ösztönszerű borzongást, vagy a beláthatatlannal való szembenézni akarás kéjes vágyát. Mintha nem is egy madár, hanem jövőd sorsom titkai lebegnének körül. Nem tudom kivonni magamat hatása alól. Talán nem is akarom. Vágyom a rosszat is tudni. Akár azt, hogy a Sorstól sebet kapván az életemet menekítem, miközben testemben viszem magammal, mint öreg söréteket vagy golyót, óriás sejtek vagy keményre duzzadt nyirokcsomók formájában a halált is.

Öngyógyító, egészséges tudatom igyekszik mielőbb feledtetni ezeket a félelmeket. Gondköpoteimet a hóra hányva megkönnyebbülök, miközben riadt pillészárnyakként repkedő szempillákkal hessegetem el látomásaimat.

A Sors szorításából szabadulva becsesebb az élet, mélyebb, soha nem ismert életérzések törnek elő belőlem, erősebb a változtatások akarása, megsokszorozódik az átváltozáshoz szükséges erőm és az el nem érhető vágyakért való pusztító feszülést az elemi életörömökre való vágyakozás váltja fel.

Az elmúlt pillanatok még ott lebegnek a levegőben, de a jövő történései már feltartóztatlanul tolnak a jelenbe. Hideg fut végig rajtam. Egészségesen fázom. Hisz élek! És ez jó.

Gondolataimtól szabadulva, vigaszért menekülve, mint anyát, mint asszonyt, magamhoz ölelem a gyógyító éjszakát. Ő búbját bocsát rám és ópiuma lassan hatni kezd. Súlyomat az ülőkéen hagyva, képzeletem ellendül az előttem tátongó térbe. Teret betöltő magányom, az élet fölötti örömben, oly magasra emeli érzelmeimet, mint felszálló légáramlat a vándormadarakat. Feloldódok az éjszakában, hogy szétozva töltssem be a teret és eggyéválva lebegjek a rókaugatás keltette hanghullámokkal, hogy óriási felületemmel mindent körbeölelve pillanatról pillanatra érezzem az idő múlását jelző változást. Már nem vágyom arra, hogy a nagy örömeik pillanataiban álljon meg az Idő. Sokkal inkább azt kívánom, hogy megismételhetetlen pillanatok sora kövesse egymást, újra és újra gerjesztve a valóság és képzelet, ösztön és tudat keverékéből született varázst. Hisz akárcsak a természetet, azonképpen az emberi lelket is természeti, azaz ösztönös, tudatlan állapotában érdemes tanulmányozni, hogy igazi lényege érthetővé váljon. Mozdulatlanságomban nincs szükség a testemre, így akaratom alól szabadult képzeletem külső megfigyelőként zavartalanul járhatja saját útjait.

Ösztönöm figyelmeztet. Valóságérzetemet helyre kellene állítani. Megújított lelkem vonakodva bújik vissza a birkabőr burokból, bábok mozdulatlanságával nyugvó, lassan tetszalott állapotba hűlő testembe. Az orryukaimat

metsző hideg levegő súlyos és mozdulatlan. A páracsokkok merevedett leheletemhez hasonlóan, mintha a hangok is belefagytak volna a levegőbe. Csak a csend cseng fülemben. Az alattam elterülő, hóborította fehér síkot zombékos fűcsomók és bokrok, alakatlan, összefolyó, sötét foltjai tarkítják. A több órás expozíciós idő alatt a táj minden részlete úgy belém rajzolódott, hogy akkor is látom, ha pihentetésként behunyt fáradó szememet. A behunyt szemem sötét vásznán foszforeszkáló képmásban nem merek sokáig gyönyörködni, mert félek, hogy észrevétlenül elalszom. Ahhoz pedig igen magasan ülök. Félve a leeséstől, próbálom mielőbb kinyitni pihenni vágyó szememet. Nem sikerül. Újra próbálom, mikor is szemhéjam hirtelen felpattan, mert az Égett-völgy felől neszezést hallok. Hiába vadat váró szemeim hirtelensége, továbbra sem mozdul semmi. Öregszik az éjszaka. Az Időről, mint negyedik dimenzióról, teljesen megfeledkeztem. Vajon hány óra lehet? Erre csak az éjszakai vadásztaimhoz ajándékba kapott, egy centiméteres nagyságú számokat kímélő digitális óram adhat pontos választ.

Gémberedett karral nyúlok külső zsebemben tartott óráért. A számlap üres. Forgatom, nyomogatom, semmilyen életjelet nem mutat. A hidegben lemerült az elem. Nem először fagyasztom meg. Nincs más megoldás, testem melegével kell életre keltenem, mint kotlós a tojásokat. Bonyolult gombolású rések labirintusán kanyarogva jut el a bőrömig. Megborzongok. Mintha jégkockát tettem volna a hasamra. Kell nekem a pontos idő után kíváncsiskodnom – korholom magamat, – mikor az égett-völgyi tyúkólak valamelyikében egy kakas harsány hanggal hasogatni kezdi a sötétséget. Régi ismerős. Hajnali háromkor kezdi. Többször ellenőriztem. Pontos. Közben az jut eszembe, hogy a rókaugatás cincogás és a nyúlás mellett kukorékolással is próbálkozni kellene, mikor a völgyben felugat egy róka, majd kisvártatva egy másik. Felváltva felelgetnek egymásnak. Lehet, hogy tüzelő szukát kísér a kanok kórusa. Talán erre tévednek. Várok, de semmi sem mozdul.

A hidegtől dermedt tekintetem kínlódik az alattam tátongó tér távlataival. A távlatot, a harmadik dimenziót is kezdem elveszíteni. Fáradt szemeim számára a szikrázóan holdfényes, világos és a fényt nyelő, feneketlen fekete foltok keveredése érzékelhetetlenné teszi a teret. A tér minden pontja egy síkba tömörödik, mintha egy térképet néznék. A kép síkja olyan közel jön hozzám, hogy szinte le tudnék lépni a földre. Szerencsére az eszem még tudja, hogy az nyolc méterre van alattam. Harcolok a harmadik dimenzióért. Nyakamat megfeszítve, szemem sugarával nekitámaszkodom a tömörített képsíknak és próbálom visszanyomva távolítani, térré tágítani. Nehezen megy és ha sikerül is, akkor sem marad ott. Jön vissza!

Ismerem ezt az érzést, mint fáradtságom egyik mérföldkövét, de az ezt követő hallucinációm mégis megijeszt. A tekintetemmel nagynehezen térben tartott táj hófoltjai, vagyis a világos foltok, kitolulva közelebb jönnek hozzám és mint kopár sziklaszirtek szökellnek felém, míg a zombékok és bokorágak a szirtek üregeivé il-

(Folytatás a 22. oldalon)

SÖTÉTBEN GYÚRT KÉPZETEK

(Folytatás a 21. oldalról)

letve mélybefutó repedésekké válnak. Nem vagyok képes a tájat az eredeti képére visszaformítani, holott tudom, hogy alattam síkság terül el. Ezzel az új távlatlaltal percekig nem tudok mit kezdeni. Érzem, hogy agyam kikapcsolása következtében már csak a fényt érzékeli szemem és ismeretlen látványként nézem a jól ismert tájat. Nem érzem, hogy tör az ülőke, nem zsibbadok. Vadászok. Várom a pillanatot, mikor a várakozás észrevétlenül felgyülemelő feszültsége varázsütésként sül ki. A vad megpillantásakor idegsejtjeimben végigfutó változás nem az agyamba, hanem valahová az ősmúltba fut, mert ésszel fel nem fogható, tudatalatti rétegből jön vissza a válasz mozdulat. A tudatos cselekvés csak ezután következik, de ez legfel-

jebb a jéghegy csúcsa lehet a felszín alatti cselekvés reflexrendszerekhez képest.

– Nekem még innen le is kellene másznom – hozza meg tudatom világosságát a hajnal és lassan, megfontoltan kezdem tervezni a leereszkedést.

– De már mindjárt reggel! Hátha erre tévednek a rókák – kerekedik felül bennem újra a szenvedély.

A kakas már felharsogta a hajnalt. Hány óra lehet? Hat lesz – állapítom meg.

Óráim elemét ugyan életre melegítettem, de az én tartalékaim kezdenek kifogyni. Tizenhárom órája ülök itt, rókára várva és íme az ajándék! Az Égett-völgyből három róka kapaszkodik felfelé.

A hajnal nyilvánossága előtt szégyenkezve hazatérő lumpok, kémlelő orral, hegyezett-fü-

lekkel, megroggyantott hátsó lábakkal gyűrött frakként húzzák maguk után leeresztett, lompos farkukat.

– Kedves csibészek – mosolyodom el, de a mosolygás a jégkoloncos szakáll alatt fájdalomra torzul.

Már úgy fázom, hogy szinte jégmagnak érzem magamat, mely maga a fagyás kiinduló kristálya. Addig kellene indulnom, míg le tudok innen mászni.

– Meg kellene már szánnom szellemem szolgálatában szenvedő testemet – engedékenykedem, mikor a reggeli csendben figyelmeztetően felcsendül egy távoli harangocskaszava.

Szarka János

Kamaraerdei Diana Vadásztársaság

VADÁSZOK A SAJTÓBAN

Elmaradnak az olasz bérkilövők, zuhan a lőtt vad felvásárlási ára – ez derül ki egyebek között az utóbbi hetekben megjelent sajtócikkekből. Az újságok arról is beszámolnak, hogy a nemes és igen nagy eszmei értékű trófeák kikerülnek az országból, valamint arról, hogy több mint több tucat őz pusztult el Pusztazámor környékén szabálytalanul kiszórt rágcsálóméregtől.

Keserű nyúlpaprikás címmel az Észak-Magyarország arról írt, hogy „Fellelegezhetnek az erdei vadak, mert erre az esztendőre megcsappant a bér vadászok száma Borsod-Abaúj-Zemplén erdeiben is. A vadgazdálkodók ugyan ennek nem örülnek: az apróvadász sík vidékeken drámai a forgalomkiesés, de a vegyes vadas térségben is érezhető a csökkenés. Attól, hogy tönkremenek a társaságok, a terheket nem bírják felhagynak a vadászattal, még nem csökken a vadkár. Szendrei Mihály, a vadászszövetség megyei fővadásza lakonikus rövidséggel úgy értékelte a helyzetet, hogy nem a legrózsásabb a helyzet. A lőtt vad felvásárlási ára olyan alacsonyra zuhant, hogy lassan nem éri meg eladni a húst a kereskedőnek. A jogszabályok pedig gyakorlatilag nem teszik lehetővé, hogy a faluban helyben bontsanak és értékesítsenek, mert az ÁNTSZ rendelkezéseinek megfelelő körülmények biztosítása milliókba kerülne.”

A Veszprémi Naplóban megjelent Vadak, vadászok, bevételek című riport

szert „Sokan még ma is úgy gondolunk a vadászatra, mint valami úri passzióra, holott a vadásztársaságok és vadászok legfőbb feladata, teendője éppen nem a kedvtelésnek élés, hanem az átgondolt, tervszerű vadgazdálkodás, amellyel fenntartják az élővilág egyensúlyát. Az igazi vadász kezdeti szenvedélye később a vad iránti szeretetté alakul – állítja Papp Gyula, a Veszprém megyei vadászkamara elnöke, aki immár húsz éve maga is vadászik, a Marcal-bitvaközi Vadásztársaság tagja és egyben elnöke is. (...) Trófeás vadat a magyar vadászok különben csak nagyon ritkán tudnak lőni, mert a vadgazdálkodás a bér vadásztatást helyezi előtérbe. Külföldi hobbivadászok jönnek, megvásárolják a vadat, lelövik és kiviszik az országból. Ma az országban elejtett vadak trófeáinak mintegy 80 százaléka kikerül az országból. Magyarország ma már fontos nemzetközi vadászati állomáshely. A vadászok jönnek a világ minden részéről, Európából, Amerikából, Afrikából, s Veszprém megyébe is. Bevételek hoznak az országnak és a vadásztársaságnak egyaránt. A pénzt pedig visszaforgatják a vadgazdálkodásba. Az viszont minden vadásznak fájó, hogy nemes és igen nagy, eszmei értékű trófeák kikerülnek az országból.”

Rágcsálóiártástól pusztultak a vadak címmel megdöbbentő felelőtlenségről tudósított a Magyar Hírlap. „Az állat-egészségügyi vizsgálatok is azt valószínűsítik: szabálytalanul kiszórt rágcsálóiártó szer Pusztazámor környékén

több mint félszáz őz pusztulását okozta. Egy kft., amely egy bekerített gyümölcsös permetezésére kapott engedélyt, rágcsálóiártás céljából mérget rakott ki az erdőbe, amelyet a vadak is megettek. Az érdi rendőrség is vizsgálatot indított az ügyben. Az első adatok is megerősítik: a rágcsálóiártást végző cég engedélyezett vegyszereket használt fel, ám nem az előírás szerint helyezte ki.”

„A jó ellátásnak köszönhetően várhatóan nagyobb veszteségek nélkül veszeli át a telet a gemenci erdő világhírű vadállománya – tájékoztatta a Gemenc Rt. Vezérigazgató-helyettese a Tolnai Népújságot, amely Jól telet a vadállomány címmel számol be arról, hogy az augusztusi dunai árhullámot követően vitaminokat, nyomelemeket tartalmazó táplálék-kiegészítőt kaptak egy gyógyszergyártó cégtől, így a tél beállta előtt megerősödhetnek azok a legyengült fiatal állatok, amelyek életben maradásáért aggódtak az erdészek. Rádi József elmondta, hogy az őzeket, a szarvasokat és a vaddisznókat a megszokott téli rend szerint kétnaponta etetik, de ha leesik a hó, akkor lovas kocsikkal és traktorokkal több szénát, lucernát és kukoricát szállítanak az etetőkhöz. A vezérigazgató-helyettes kitért arra, hogy a vadállomány védelmében a vadászat továbbra is korlátozott a gemenci erdőben: gyakorlatilag csak a beteg egyedek elejtésére van lehetőség.”

Összeállította: K. E.



A VÁNDOROK „V” BETŰJÉBEN



Képriportunk a téli libázás semmi máshoz nem hasonlítható, feledhetetlen hangulatából igyekszik ízeltőt adni. A délután álmosan nyugvó vagy lustán, lassan nyújtózkodva felkelő nap látványa, a téli természet csak ehelyütt látványos ébredése, feledteti a didergést, a csontig hatoló, hidegrázó, kéz és lábremegetést. A zsvajgó, fecsegő libanép hangja még órákkal a vadászat befejezése után ott kavargó, zúg a fejünkbe, akár csak egy

letörölhetetlen magnószalagról hallgatnánk. A dérbe öltözött fagyos vetésekre reggel húznak ki, és este térnek vissza a befagyott halastavakra. Ismerni kell a járásukat, mert ahogy mondják az öregek: „a vadlúd minden tolla végén szeme van” és messziről kerül minden szokatlant. Nincs olyan puska, töltény, vagy vadász, amit vagy akit, alaposan meg ne tréfálnának. Szinte mindig máshogy jönnek. Van mikor igazán nem kell hozzá különösebb lőkész-

ség, máskor meg már a kalapját tiporja a vadász mérgében a hibázások megmagyarázhatatlan sorozatán. A kiszámíthatatlan vadászszerencse azonban – amint tudjuk – forgandó, így ha valakiben van elegendő kitartás, és kimegy olyankor is amikor a normális ember a kutyát is ölbe viszi ki ugatni, azért módjával kerül az aggatóra is néhány, égi ajándékként, ebből az igazán nem mindennapi zsákmányból.

H.



PISZE MATYI, A HÍRES VADÁSZ

ESZIK-E VADÁSZT A KIRÁLYTIGRIS?

– Én, Első Legifjabb Piske Mátyás... – kezdte Piske Matyi, miután megpiszkálta a tüzet.

– A nagy vadász! – kiabálták kórusban a gyerekek.

– Igenis, úgy van! Én, a nagy vadász, egyszer féltem igazán, de akkor úgy féltem, hogy az összes bátorságom a csizmaszárbá szaladt, és nem adtam volna egy lyukas rézpetákot se az életemért.

– Én moszt sze adnék éjте – mondta Piske Pityu – , mejt belelóg a tajisznja sajka a tűzbe, és ha meggyullad, olyan két egyfojma fjaszt kapsz apától, hogy belepusztulsz!

Kipirosodott az arca a büszkeségtől, hogy ezt így egyszerre végig tudta mondani, és közben igazán alig selypített.

Matyi arrébb húzta a tarisznyát, mert a "két egyfojma fjasz" lehetősége kissé nyugtalanította, aztán belekezdett a mesébe.

– Amikor Indiában vadásztam...

Hol? – kérdezett közbe Panni.

– Indiában. Az egy nagyon nagy ország Ázsia alsó szélén. Belelóg az óceánba, mint egy nagy kutya nyelve.

– Aha, és ott laknak az indiánok.

– Nem. Az indiánok Amerikában laknak. Indiában hinduk élnek, meg elefántok és tigrisek.

– A tigis szép nagy cica. Szejetem – szolt közbe Pityu.

– Csak ne találkozz vele! – mosolyodott el Matyi.

– Miéjt? Meghajap?

– Be is kap, ha nem vigyázol!

– Akkoj majd ojdítok, meg döjombölok a hasában!

– No, csak hallgasd meg, hogy jártam én a királytigrisrel, és utána dönts el, tudnál-e ordítani és dömbölni!

A tigris a dzsungelben él, mocsaras, vizes folyópartokon, tavak közelében. Ha mozdulatlanul áll a bambusznád között, fekete-sárga csíkos bundája beleolvad a környezetébe. Az erdő állatai csak egészen közlelről vesznek észre, de akkor már rendszerint késő.

A tigris nem egy aranyos, nagy, csíkos cica, hanem egy vérszomjas, gonosz vadállat. Akkor is öl, ha nem éhes. Bevárja közelre az őzet, antilopot, aztán egyet csap a mancsával, és az áldozat már ki is múlt.

Vannak emberevő tigrisek, akik megtámadják a földeken dolgozó parasztokat, a vízhold



nőket, de még a játszadozó gyerekeket is. Ezeket általában valami baleset érte korábban: vagy megsebesültek, vagy elüldözték őket a megszokott területükről. Ezek aztán egész életükben csak a bosszúállásra gondolnak.

A tigris Indiában ma már védett állat, de az emberevő tigriseket el kell pusztítani.

Egy ilyen ravasz, vén emberevő kilövésére kértek meg, mert hallották híremet.

– Te egy nagyon nagy vadász vagy! – mondta Sanyi, a kovács fia áhítattal – Akkora nagy vadász vagy, mint egy... mint egy...

– Elefánt! – fejezte be a mondatot csúfolkodva Erzsi, aki már hallotta az apját a tigris-vadászatról mesélni.

Matyi föl se vette a csúfolódást.

– Honnan tudod, hogy elefántháton indulunk tigrisre vadászni? ...Tudjátok, az elefánt hátára szőnyeget tesznek, arra egy nagy kosarat, abban ül a vadász. Olyan az egész, mint egy mozgó magasles. Csak nehéz onnan pontosan célozni, mert az elefánt járás közben nagyon billeg.



ILLUSZTRÁCIÓ: FÖLDVÁRI NELLI

Három elefánttal indultunk. Az elsőn ültem én a fegyverhordozómmal, a másodikon a helybeli vadászok, a harmadikon meg egy újságíró egy fényképpel. Az én elefántomat Trombinak hívták, és nagyon okos elefánt volt: megérezte, ha tigris ólalkodott a közelben, és olyankor nem trombitált, nehogy elijessze a vadállatot, csak figyelmeztetőn felemelte az ormányát.

Jó sokáig csörtettünk a sűrűben, négy-öt óra hosszat billegtünk az elefántok hátán. Gyönyörű antilopokat, őzeket, indiai szavasokat riasztottunk fel. A mocsárban találoztunk krokodilokkal is. Félelmetesek voltak, de eszük ágában se volt támadni, inkább menekültek, nehogy az elefánt rájuk taposson.

Egyszer csak egy lótuuszokkal benőtt tavacska partján Trombi felemelte a bal hátsó és a jobb mellső lábát, hogy lépjen egyet, és úgy maradt. Aztán felemelte az ormányát is. Tigris ólalkodott a közelben!

A sűrű bambusznád közül haragos morgás hallatszott. A nagy, csíkos macska is észrevett bennünket!

Álltunk és vártunk. A leghátulsó elefánt lépett egyet előre. Erre kibukkant a bozótból egy tigris rémséges, vicsorgó pofája. A két hátsó elefánt ijedten eltrombitálta magát: megfordultak, és úgy elszaladtak, mint a nyúl.

Trombi se volt éppen valami nagyon bátor: éreztem, hogy remegnek a lábai. Gyorsan lemasztam a fején és az ormányán. Megcéloztam a tigris nyitott száját. Trombi olyan kicsire húzta össze magát mögöttem, amilyen kicsire csak tudta. Az ujjam lassan meggörbült a ravaszon... És akkor előbukkant a bozótból még egy tigris. Aztán még kettő. Majdnem pont olyanok voltak, mint az első tigris, csak kevésbé félelmetesek.

Három pulikutya nagyságú kölyöktigris kurrogott és meresztgette a körmeit a félelmetes tigrismama mellett!

Szépen leengedtem a puskát, kikapogattam Trombi ormányát, aki megértette a szándékomat, és a hátára emelt. A tigrismama látta, hogy nem akarjuk bántani, még egy utolsót mordult, azután eltűnt a sűrűben a kicsinyekkel együtt.

Aznap már nem vadásztunk, mert este lett, mire a másik két elefántot megtaláltuk. Vacsoránál megkérdeztem a fővadásztól, eszik-e vadászt a királytigris.

Rám nézett, aztán azt mondta: – Úgy látszik, nem. Csak, ha muszáj!

NEMESKÉRI-KISS GÉZA:

VADLUDAK

„Aki vadászember – az rendszerint okos ember is. Mert ha nem lenne okos, akkor nem lenne vadász. Okos ember pedig olyan feleséget vesz magának, aki életrevaló. Életrevaló asszony pedig tud főzni is...” Többek közt így „életbölcsesek” tarkítják azt az írásművet, melynek egyes téziseit – sajnos – meghaladta a könyörtelen idő. Kiadatlan kéziratokból állította össze a két háború közötti időszak egyik legnevesebb vadászati szaktekinétyének fia ezt a füzetet – apja iránti tiszteletből. A klasszikus libavadászat valamennyi csínját-bínját a kisujjában tudó, avatott tollú szerző óriási rutinja (3400 lőtt liba) fényesen bizonyítja a gyakorlatban megszerzett tudást, melynek összegzése ez a külsejében vékony, de tartalmában vaskos füzet. Más volt a táj, mások a vadászati lehetőségek és mások a szabályok is a múlt század első felében, ezért nosztalgiaiával vegyes irigységgel olvashatjuk a letűnt idők feledésbe merült módszereit, eredményeit és nem utolsósorban a mainál sokkal szigorúbb etikai előírásait. Igaz, engedélyezett volt a tavaszi vonulás-

ban is a vadászat, s így sokkal nagyobb terítéket lehetett elérni, mint a jóval bizonytalanabb ősziben. Ma már – sajnos – nem igaz, hogy nemzetgazdasági szinten is jelentős lehetne az a húsmennyiség, amely a lőtt libák értékesítéséből származna, s talán már senki nem gondolna arra sem, hogy a hazánkban csökkenő létszámú vadászati vadludak seregéből pénzt érő húsból kéne kivenni a „vámot”. Elmúlt a rekord terítékek ideje a vízivad vadászatában, aki ilyenre vágyik, be kell érnie „műanyag” röptetett kacsával.

Éjszakázó vizek partjain, a klasszikus gödörvadászat egykori színhelyein (Hortobágy, alföldi nagy szikes tavak, stb.) ma már szinte kivétel nélkül tilos a vadászat. Kiválóan hasznosíthatóak Nemeskéri tapasztalatai viszont azok a nyílt mezőgazdasági területeken, ahová táplálkozni járnak a libák – igaz ma már nem sok vadásznak van lehetősége – pláne kedve – libagödört ásni. (Pedig de jót is lenne a ma vadászainak eltölteni egy-két félnapot a földbe ásott gödörben, minden komfort nélkül, szigorú ma-

gányban, az önkorlátozó fegyelmet gyakorolva – egy részük meg is bolondulna...)

Azon a kevés vadászterületen, ahol még lehet libára vadászni, megszokott gyakorlat az éjszakázó helyükre már szinte sötétben behúzó csapatok „veretése”, ami sokat ronthat a reggeli vadászat esélyein. A szerző is elítéli ezt a módszert: „A parton, vagy gátakon álló puszkások rövid idő alatt eszevesztett durrogást visznek véghez: a sötétségbe. Sokszor találunk, sokszor hibáznak, sokszor sebeznek, de a lőtt libának csak egy részét tudják felvenni... Ezt a vadászatot nem lehet a 10-12 óra hosszan eltartó, edzett, egész férfit, igazi vadászt kívánó gyepi vadászathoz hasonlítani. Az: művészet. Tíz-tizenkét óra hosszat állandó felajzott figyelem, hosszan tartó élvezet. Az esti tavi-vadászat csak – lövöldözés.”

A füzet végén fentemlíttet „életrevaló” háziasszonyok (és inycenc férfiszakácsok) számára néhány liba-receptet találunk, különböző növényekkel és humorral megfűszerezve. **S. E.**

EMBERLAKTA TERMÉSZET

A Nemzeti Tankönyvkiadó gondozásában megjelent „Emberlakta természet, élőhelyek, életközösségek”, Nagy Gy. György neves természetfotós munkája. Munkája, mert a könyv rendkívül nagyszámú, pontosan 177 gyönyörű, szép kép mellett, szakmai magyarázattal mondja el véleményét a megjelenített egyes tájegységekről, a természet világáról.

A természetet, mint életközösségek halmazát mutatja be a szerző látványos, szép, a természetes színeket visszaadó, bravúros felvételeivel. Logikailag jól felépített, az emberi környezetet, a természet energiagazdálkodását végigvonalató leírásokkal látja el a képeket, azaz a szakmai megállapításait képekkel támasztja alá, jeleníti meg.

Kitűnő fotográfiai alkotás, amelyben a képek szinte önálló életet élnek, mégis gazdagon illusztrálja a természet csodálatos szépségét. Egyúttal bemutatja, hogy a természet sérülékeny, ha az ember nem vigyáz rá, és törvényeit nem veszi figyelembe.

Néhány észrevételező megjegyzést talán leírhatunk. A képek csoportosításában nincs helység, település megjelölés. Magas hegyek... nálunk? Bárcsak lenne, de csak a Trianon előtti időben volt. Igaz, a könyv előszavában olvashatjuk, hogy a szerző korábban második kötetében már átlépte az országhatárt. A magas hegyek esetében is átlépi az országhatárt, talán a szerző szülőhelyét, Erdélyt látta ebben a fejezetben az olvasóval. Némileg vitatkoznék azaz, hogy hazánkban jellemző-e a képeken bemutatott le-

gelő kialakítás. A fajaj jellemzője genetikailag az, hogy lassan vagy gyorsan nő és nem csak a hűvös éghajlat (pl.: tölgy, bükk, fenyő, stb.). Szerintem elegendő létszámú vad él a magas hegyekben (szarvas, vaddisznó, medve, farkas, stb.) és ma már vitatjuk, hogy „az erdők növényei és állatai évezredek óta egyensúlyban vannak”. Az ember „közreműködésével” ez a tökéletes egyensúly több helyen felborult. Nekem úgy tűnik, hogy a közephegységeink háromszintű lomberdeiben gazdag madárvilág él, „nemcsak egy-két rovar után kutató madár”. Az erdészek nem vágják ki a cserjéket. Sőt, fontos szerepe van a cserjéknek az erdei életközösségekben. Igaz a görbén nőve egyedeket a tisztítás és gyéresítés során kiszedik, de marad még bőven ún. hagyásfa, odvasfa, stb., amelyben élőhelyet, táplálékot talál a lomberdők gazdag rovar- és madárvilága. Vitatkoznunk kell a szerző azon megállapításával, hogy „a vadászok igyekeznek minél több nagyvadat (szarvas, vaddisznót) megtartani az erdőben, ezért erdeink aljnövényzete is elszegényedett”. A megfogalmazás általánosít, és csak a vadászokra hárítja a felelősséget, pedig erdeink aljnövényzete nem szegényedett el a vadállomány miatt, mert a vad nem tépi ki tövestől az aljnövényzetet. Érdekes, a Népszabadság könyvszemléjében is ebből a könyvből, ezen idézethez egy téli, idős korú erdőállomány képet közöl. Télen persze, hogy kevés az aljnövényzet. Tavasszal, nyáron kell megnézni az erdő növényzetét. Van az

Alföldön is erdő, nem csak a közephegységeken és nem feltétlenül kell mindenütt érintetlen erdő, mert okszerű, természetközeli, fenntartható fejlődést biztosító erdőgazdálkodási üzemterv szerint okszerű erdőgazdálkodást kell folytatni.

Erdeink nagyon összetett, sokszínű, fajokban (állat- és növény) gazdag életközösségek, amelyekben biztosított a biodiverzitás, az élőhely fenntartás. Kétségeim vannak, hogy csak több száz év kell a bányák vöröslő sebeinek a begyógyításához. A bánya-rekultációs munkálatok ma már jogilag kötelezettséggé váltak jelentkező feladata a bányát művelőknek. A magyarországi helyzet a tanyák életében mintha változna. Ma inkább az a helyzet, hogy az elhagyott bányák lassan benépesülnek, városi lakások tömege áramlik ki, a tanyákat megvásárolják, felújítják és nemcsak hétvégi pihenőként, hanem állandó lakhelyként használják. Szerintem reneszánszába éli ez a tanyasi helyzetváltozás. Nem kell aggódnunk az őznek, van bőven élőhelye. Soha annyi őz nem volt hazánk területén, mint napjainkban, ha igazak az állománybecslési adatok (340000 db).

Tagadhatatlan, hogy Nagy Gy. György kötete értékes alkotás, gyönyörű képekkel a magyar táj szépségét, gazdagságát illusztrálja. Nagyon alkalmas tankönyvként a gyermekek, a tanulók szemléltető oktatására. Azt gondolom, gratulálhatunk a szerzőnek.

Balázs

VADDISZNÓHAJTÁSBAN

„Az állatokat tiszteljük, és mindig arra törekszünk, hogy az egyes helyzetekben a lehetőleg humánusabb módon járjunk el velünk szemben.” Ezt ígéri bevezetőjében ez a jól beharangozott videó-kazetta, de ígéretét nem tudja – talán nem is akarja /?/ – betartani. A narrátor egy állatorvost megszegyenítően lassú és andalító, monoton beszéde álomba szenderíthetné a nézőt, ha a képi zűrzavar nem éppen ellenkező hatást fejtene ki. Bozót, ág, lomb csap a szemünkbe, miközben a kamera örült vitustáncban forog ide-oda, enyhe szédülést okozva, s közben néha-néha feltűnik egy-egy menekülő szarvas, vágató kutya, vagy piros ruhába öltözött fegyveres hajtó.

Amikor aztán negyed óra műsoridő letelte után végre élő disznókat is látunk, a hajtósorban (!) eldördülnek a fegyverek, majd a horrorfilmek örült meneküléseit idéző képsor végén a haláltusájában agonizáló vad látványában „gyönyörködhet” a jobb sorsra érdemes néző. És a „nagyjelenetek”: a kétségbe esetten visító apró süldőt legalább tíz kutya tépi hosszú percekig, míg végül a főszereplő rálép (!), és egy életlennek tűnő bicskával elvágja a mozdulni sem tudó jószág nyaki ütőerét (!); vagy a nagybetegen vánszorgó, kutyák

tépte kocát mosolyogva követő puszkás, aki többszöri rászólás után végre megadja a kegyelemlovást, s a kilőtt hüvelyt elegáns mozdulattal dobja az erdőbe... Jól „mutat” a történet a piros bézből sapkán, és a piros műanyag hüvely a zöld levelek között...

A hajtók szemmel láthatóan jókat vadásznak, minden disznót ök lönek meg, hiszen a rengeteg kutya sokszor mozdulni sem engedi a vadat, s nem okoz problémát az őrzőgő kutya között meglőni, vagy fejhez tett puskacsóval kivégezni (mint halljuk, a nagyobb teríték céljából), leszúrní, elvágni a torkát – ha sebzett, ha nem. Még a félautomata fegyverből leadott négy gyors lövés is belelér (igaz, a törvény csak három löszert engedélyez).

A film nagyobbik része felesleges sallang, több tíz perces időtartamban csak előtűnik haladó hátakat, céltalanul kószáló kutyákat, üres erdőrészeket, hajnali sötétben tolatgató autót, beszélgető embereket látni, valamint sebzett, vagy agyonlőtt hatalmas kocákat tépő kutyákat, és falusi disznóvárást megszegyenítő mennyiségű vért, vért... Életlen, élvezhetetlen snittek, egyfolytában mozgó „állóképek”,

szemfájdítóan rángatózó ráközelítések. A puszkás hajtó ráfogja a fegyvert a kamerára, „kedélyes” beszélő (a lőtt disznó, mint dög, a k...életbe, b...meg sokszori ismétlésben), amelyeket mind elfelejtettek (vagy nem is akartak) kivágni.

Ez a kazetta a készítőinek – és sajnos rajtuk keresztül a magyar vadászoknak – a szégyene, tragikusan primitív, silány amatőr munka, a „valóság-show” legrosszabb értelmében.

A témája szerint lehetne egy jó szakmai film, de ennek semmi köze ehhez a kategóriához, ez csak egy öntömijező vérfürdő. Ilyen filmekkel csak egyet lehet elérni: a vadászatot még jó szándékkal figyelő, annak létjogosultságát elfogadó embereket is elriasztani, ellenségesé tenni, lejáratni az egész vadásztársadalmat. S ami leginkább kétségbeesítő: olyan emberek, sőt szervezetek adták nevüket ehhez „szakértőként” és támogatóként, akiknek a feladata éppen az volna, hogy ilyenek ellen küzdjenek...

A kutyák a biztosan csaholják a vaddisznókat, a gazdáik és a rendezők pedig ugatják a vadászait.

– Som –

KORONGVADÁSZ IDÉNYZÁRÓ

A tavalyi év igazán bővelkedett az eseményekben. Közgyűlésünk ismét nagy vihart kavart. Néhány jelenlévőnek sikerült hülyét csinálnia magából, meg az egyesületéből, de szerencsére megmaradt a „mag”, a korongvadászatot, mint sportot feltétlen előtérbe helyező, a tenni akarást díjazó, a szavahihetőséget akceptáló lövészek és egyesületek szövetsége az, MKVSZ. Beadtuk a pályázatot a Nemzeti Sportszövetségbe, amelyet a szakértői átvizsgálás maradéktalanul megfelelőnek tartott. Megterveztük a 2002. éves versenynaptárt és meg is valósítottuk. Az évadnyitó versenyeken még „csak” 50-55 lövész volt, de szerencsére a későbbiek során 60 alatt ritkán voltak versenyzők az MKVSZ versenyein. A Magyar Nagydíj tavalyi versenye úgy gondolom méltó volt a nevéhez, külsőségeiben, megrendezésében és a díjazásban is, valamint abban, hogy az ország legjobb lövészei jelen voltak. Igaz néhányan egy másik pályán, egy másik szövetség által szervezett „nagydíjon” vettek részt, de azt hiszem közülük senki sem hiányzott Csongrádon. Több igen jó versenyre is sor került még Bugacon, Ásotthalmon, Fűzesabonyban, Rűckeraknán vagy Bonyhádon, Balatonfűzfőn és Köröcsönyepusztán. Azt biztosan állítom, hogy számottevő fejlődés tapasztalható a pályák területén, hiszen lényegesen több alkalmas ma versenyrendezésre, mint néhány éve. A pályák felszereltsége, a „szakszemélyzet”, a lövészekért való tenni akarás meglátszik a versenyeken is. Számos külhoni versenyen is részt vett az MKVSZ tagsága, illetve a Magyar Korongvadász Válogatott junior és senior kategóriában. A legnagyobb siker tavaly a junior korú Szerdahelyi András FITASC Nagydíj győzelme Konopiste-ban, a Magyar Junior és Senior Válogatott ausztriai Nagydíjon aratott teljes győzelme – Sándor János I. helyezett, magyar felnőtt csapat Sándor-Sarkadi-Zöldág I. helyezett, ifj. Szerdahelyi András I. helyezett és számos „érmes” helyezés – mondhatom, hogy nagy visszhangot váltott ki a sportágban és az oroszországi COMPAC SPORT EB-n elért 12. helyezés és csapat 5. hely is már jelzi a hazai korongvadász sport fejlődését. Ebben az egyik legfontosabb elem, hogy jelentős utánpótlással rendelkezünk – hiszen az Országos Junior korongvadász táborban már 16-an voltak – valamint, hogy ez az elnökség nem elvesz a versenyzőktől, hanem ad. Egyrészt azt, amit a klubok tagdíjként befizetnek, másrészt azt, amit a támogatók biztosítanak. Ezt nem költi a Szövetség „sporteszközvásárlásra”, a legdrágább helyen való serlegvásárlásra, ajándékokra, melyek nem mindegyike került kiosztásra, vagy éppen írószer és tisztítószer vásárlásra, netán útitászlákra. Költünk viszont sokat nemzetközi versenyek nevezési díjaira, versenyeken válogatottak ellátására, és a nemzetközi szövetség (FITASC) tagdíjának befizetésére. Reméljük, mielőbb be kell

fizetnünk mintegy 1,1 milliót a Nemzetközi Sportszövetségbe való felvételkor, viszont azt támogatásban biztosan megkapjuk. Egyébiránt pedig a Szövetség támogatói biztosítottak afelől, hogy rendelkezésre fog állni az összeg, ha szükséges. A FITASC tagdíj ideje összege rendelkezésre áll.

Ennyi a rövid summázata az elmúlt évnél. Hozzátehetném persze, hogy a Magyar Sportlövők Szövetsége, amely önhatalmúan úgy döntött, hogy minden lövészsportot irányítani akar, FITASC tag akart lenni, fegyvert akart elvenni, törvényt akart gyártani és rendezett versenyeket. Voltak is mindegyiken, majd 15-en. Néha olyan „sokan”, hogy egy nap alatt sikerült lebonyolítaniuk. Néha persze annyian összejöttek, hogy vissza kellett venni a korongszámot 100-ról 75-re és volt, aki hogy segítsen a problémán, hamarabb el is ment, hogy időben vége lehessen. Hozzátehetném azt is, hogy az MSSZ nemzetközi szövetségi háttér, szabályok és bírók nélkül is képes volt (egy darabig) elhítenni a lövészekkel, hogy csak és kizárólag ő diktálhat. Aztán jött egy-két FITASC versenyen a pofára esés! Egyik-másik magát sportvezetőnek tartó MSSZ hívó nem vonná le végre a tanulságot, és nem „kullogna el szemlesütve”, ahogy azt annak idején egyikük mondta egy közgyűlésen?! Most emlékezhetne rá! Mit tudott felmutatni az MSSZ korongvadász szakbizottsága? Melyik az az ígéret, amelyből csak egy farknyit is be tudott váltani? Azt, hogy minden lövésztől beszédett 6000 forintot licenccímén és talán még egy papírt sem adott érte, amivel kitörölhetné volna...

Melyik OB-n voltak húsznál többen? Melyiken volt kérdés, hogy a „quasi” egyedül versenyző „örökös bajnok” nyer-e? Vajon ezért mennyi pénz jár a lövésznek és mennyi az ő edzőjének, aki „országos bajnokot” faragott belőle? Hány nemzetközi versenyre szervezett és hány lövészt vitt ki az MSSZ, és mikor hová delegált válogatottat? Hol van a beígért sok-sok millió? Vagy azt megint – a hagyományokhoz méltón – néhány vezető elosztotta egymás közt? Hozzátehetném, de nem teszem. Minek! Hiszen ez nem befolyásolja az életünket, a létünket és másokét sem. Legfeljebb azért lenne fontos néha hozzátenni mondatokat, kérdéseket, hátha egyszer valaki felkapja rá a fejét. De nem teszem hozzá, hanem inkább izlelgetem még egy kicsit a siker ízét. Hiszen úgy gondolom, már nagyon nehéz lesz „a szellemet visszatuszkolni a palackba”. A korongvadászat ma már nem arról szól, hogy néhány vezető, nagy Öreg, régi versenyző, pályauzemeltető mondja meg az „igazat”. Szerencsére, és hála Istennek néhány gyerek, istenáldotta tehetséggel nem vesz róla tudomást, hogy valakik nem akarják, hogy ők eltalálják a korongokat. Igenis eltalálják a korongokat, egyre többet, tisztábban, biztonságosabban. Közel az idő, valamikor felelős emberek elismerik, hogy a teljesítményt kell díjazni és nem a múltat. A jövőt

kell építeni – a sportban különösen – és nem a múlt emlékét porolgatni, és időszakonként átrendezni. A tehetség és a segítő jó szándék előbb-utóbb képes lesz kiharcolni az elismerést.

A világ ma úgy működik, hogy valamilyen formában minden területen a piaci viszonyok szabályoznak. Lehet ezt ideig-óráig befolyásolni, de arra már van néhány évtizedes példa, hogy részint nem megy, részint nem éri meg.

Az MKVSZ tovább vitte az 1995-ben nagyszerűen kitalált, a hazai vadászsportot népszerűsítő korongvadász szellemiséget és 2002-ben lerakta az alapját a nemzetközi viszonylatban is elismert magyarországi korongvadász-sportnak. Lesznek, akik tovább fogják ezt vinni, hiszen sokan közülük nem is gondolták, hogy milyen fejlődés várható e sportágban.

Óriási öröm számomra, hogy a korongvadász-sport létesítményeit sikerült megszeretnünk a sportvadászokkal és igen szépen fejlődik az a tábor, akik a sportszerű vadászat el-sajátítása érdekében járnak a lőtereinkre. A vadászok körében egyre kevesebben tanulnak meg úgy löni sörétes fegyverrel, hogy egy-egy kacsázáson vagy gerlézésen odaadja a puskát az apa, sokkal inkább azok száma kezd aggasztóan magas lenni, akikre 48 évesen tör rá a régóta szunnyadó ösztön és néhány óra alatt, vesz magának papírt a „lövöldésre”. Egyre többen kezdjük ilyen társaságban rosszul érezni magunkat. A fegyverkezelés megtanulása, a biztonságos és eredményes lökészség megszerzése a lőtereken kell, hogy megtörténjen egyrészt, hogy ne legyen olyan sok baleset, mint mostanában, másrészt élvezhesse mindenki a vadászatot az eredményesség és vadásziaság jegyében.

Visszatérünk a kezdő gondolathoz, mely a lőtereket és a vadászterületeket kötötte össze a sörétlövés gyönyörűségén keresztül, mely egy nagyszerű és lebilincselő szenvedély, művészet és sport. Ezt csinálni is, irányítani is csak megszállottan lehet. Szerencsére ebben sem maradtam magamra.

Ezúton megköszönöm

– az elnökség tagjainak munkáját és kitartását, valamint nagyvonalú, áldozatkész hozzáállását,

– az egyesületnek és tagjainak a sok együtt töltött kellemes versenyek emlékét,

– a támogatóknak a segítséget céljaink elérésében,

– a sajtóból a Magyar Lövész és a Magyar VADÁSZLAP médiatámogatását,

– a törvényalkotóknak, hogy a sporttörvényben gondoltak ránk is, lehetővé téve, hogy eredményesen sportolhassunk,

– a velünk egyet nem értőknek pedig azt, hogy ilyen rövid idő alatt bebizonyították, hogy egymással sem értenek egyet.

Hegyes Zoltán
elnök



BARÁTKOZUNK A SZÁMÍTÓGÉPPLEL

1. RÉSZ

Internetes foglalkozó cikksorozatunkat immáron informatikarovattá továbbfejlesztve folytatjuk. Az ok igen egyszerű: egyre több munkahelyen kell számítógépet használni, s előbb-utóbb kikerülhetetlen lesz azok számára is, akikről igen távol áll ez az „info-techno” világ. Az elkövetkezendő lapszámokban azoknak szeretnék segítséget nyújtani, akik kezdő számítógép felhasználók. Bemutatom a WINDOWS operációs rendszer általános szolgáltatásait, néhány alapvető program használatát, apró trükköket, tippeket. Hogyan alakítsunk ki áttekinthető mapparendszert és szabályos elnevezéseket, hogyan keressük meg elveszettnek hitt fájljainkat, miként használjunk szövegszerkesztőt dokumentumaink elkészítéséhez.

Mit tegyünk, ha „lefagy” a gépünk? Hogyan telepítsünk új eszközt vagy programot? ...stb, stb...

Szívesen válaszolok kérdésekre és foglalkozom olvasóink által felvetett, közérdeklődésre számot tartó témával is.

Várom kérdéseiket és témajavaslatokat a vke@vadaszlap.hu e-postafiókra vagy levélben a szerkesztőség címére: 1038 Budapest, Hegesztő u. 4.

OPERÁCIÓS RENDSZER

Az operációs rendszer számítógépünk „lelke”, e nélkül a gép csak egy darab „vas”. Azért felelős, hogy az általunk bevitt utasításokat a gép megértse és megfelelően végrehajtsa, összehangolja a különböző feladatokat és mindehhez könnyen kezelhető felületet biztosítson. A felhasználó a tényleges munkát az operációsrendszer felügyelete alatt futó programokkal végzi.

Ha számítógépet vásárolunk, akkor venni kell hozzá operációs rendszert is, hogy használni tudjuk a gépet. (Feltétlenül kérdezzük meg az eladót, hogy van-e hozzá és milyen, mert van, ahol külön kell kérni!) Legelterjedtebb rendszer a WINDOWS, a legtöbb munkahelyen, irodában is ezt használják – ezért a többről most ne essék szó.

Tegyük fel, hogy gépünket windows-zal beüzemelve vásároltuk. Bekapcsoláskor a különböző verziójú windows-oknak más-más felülete, színvilága van. A régebbiek ('95, '98) még működnek bejelentkezési jelszó nélkül is – ez csak beállítás kérdése – de a 2000-es és a legújabb XP már nem.

Az induláskor megjelenő és a háttérben állandóan jelenlévő képernyőfelületet asztalnak nevezzük. Itt találhatunk néhány kis ábrát – ezek az ikonok – melyekre kattintva mappákat nyithatunk meg vagy programokat indíthatunk el.

Nézzük az elsőt: **Saját gép**.

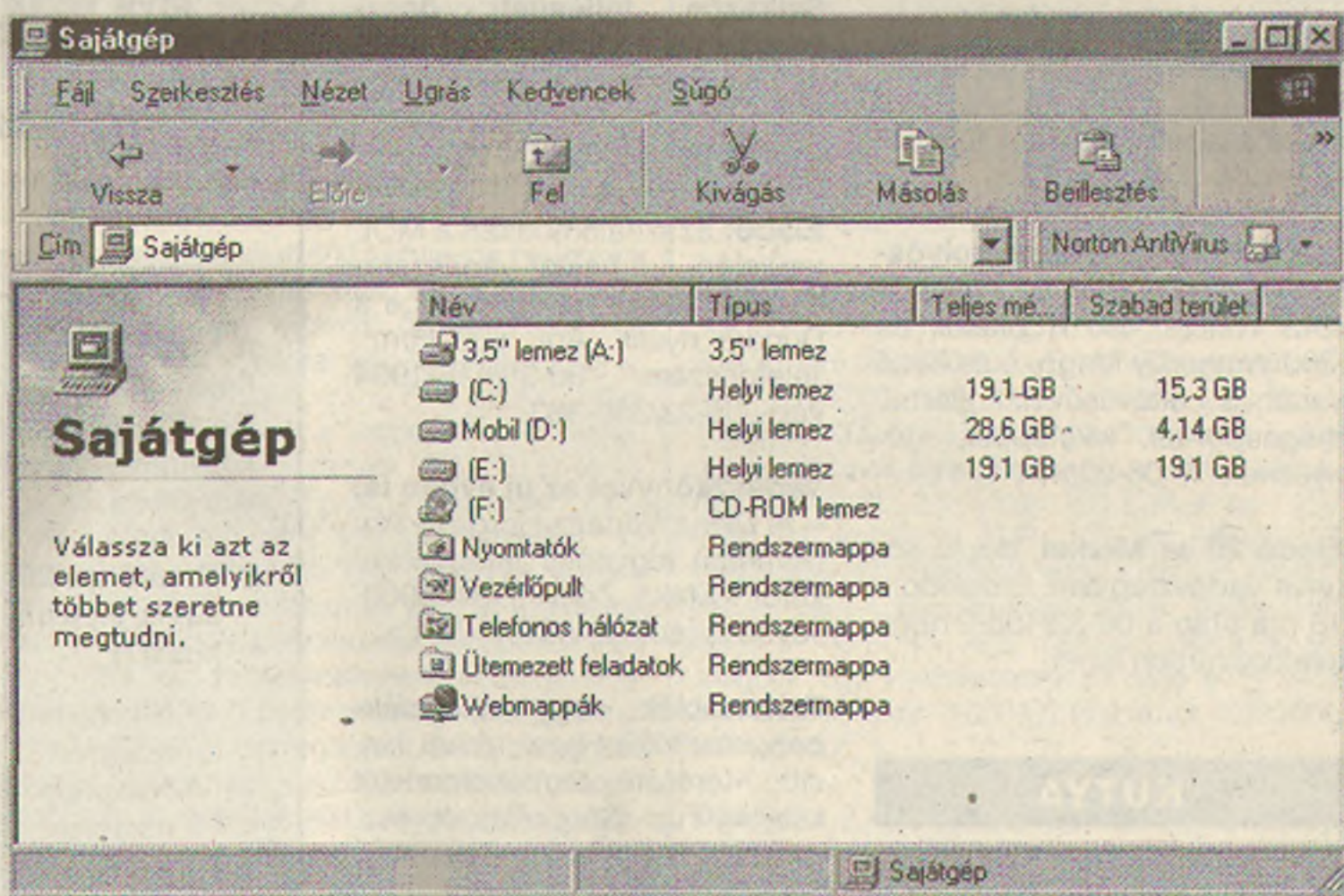
A megnyíló ablakban láthatjuk gépünk adattároló lemezeit név szerint felsorolva:

– 3,5"-os lemez – ez a floppy, A vagy B betűjelet kaphat

– Helyi lemez – ez a merevlemez (winchester), C betűjelet kap (amennyiben több van a gépben, akkor sorban, az abc betűt kapják)

– CD-ROM lemez – a CD meghajtó, ez is kap egy betűjelet.

A windows-nak vannak úgynevezett rendszermappái, amit nem a felhasználó hozott létre, hanem a működéshez szükséges fájlokat tartalmazza, ezért semmiképpen se távolítsuk el őket, mert különben nem tudjuk



többé elindítani programjainkat, vagy magát a gépet sem. Ilyen rendszermappák pl: Nyomtatók, Vezérlőpult, Telefonos hálózat, stb.

Ha tovább kattintunk a C lemezre, akkor a winchester gyökérfájlkönyvtárba kerülünk. Itt is találunk rendszermappákat:

Dokumentumok – ide menthetjük dokumentumainkat.

Program Files – itt találhatóak a gépre telepített programok mappái.

Windows – ebben vannak a gép működéséhez szükséges fájlok.

Hasonlóan a mappákhoz, vannak úgynevezett rendszerfájlok is, melyek eltávolítása szintén végzetes: pl. autoexec.bat, command.com

Soha ne mentsünk semmit közvetlenül a C:\ gyökérfájlkönyvtárba, mert rövid időn belül átláthatatlanná válik a mappa tartalma. Inkább hozzunk létre egyértelmű névvel (pl. munka) ellátott mappákat, almappákat és abba tegyük fájljainkat, megfelelő csoportosításban.

Elnevezéskor figyeljünk arra, hogy a mappák és a fájlok neve nem tartalmazhatja a következő karaktereket: * \ / ; . | valamint szóközt sem, helyette használjuk az alávonalat, pl. így: **janos_levelei**. Lehetőleg ne használjunk ékezetes karaktereket sem, sok érthetetlen bosszúságtól kímélhetjük meg magunkat.

Szabvány szerint a fájlnevek két részből állnak: elől áll maga a név, melyet pont választ el a kiterjesztéstől, pl.: **valami.txt**. A kiterjesztés alapján ismeri fel a gép, hogy milyen típusú az állomány, pl.: txt, doc, rft – ezek szövegesek, gif, jpg, bmp – ezek képek...és így tovább. Ezért fontos, hogy az elnevezés ne tartalmazzon pontot, mert ellenkező esetben a gép nem tudja meddig tart a név és hol kezdődik a kiterjesztés.

Következő alkalommal az alapvető beállításokat, szolgáltatásokat vesszük végig.

Hegedüsné Wéber Ildikó
webmester



AZ APRÓHIRDETÉSEK TARIFÁI:

Az első szó 300 Ft, minden további szó 100-100 Ft + 25 % áfa. A hirdetések levélben, faxon, e-mailen vagy személyesen, minden hónap 10-éig szíveskedjenek leadni. A Vadászati Kulturális Egyesület tagjainak a nem kereskedelmi jellegű apróhirdetések egy megjelentetése ingyenes.

FEGYVER

.300-as Winchester Magnum Steyr Mannlicher Schmidt & Bender 8x56-os céltávcsővel, valamint Fég 7,62x54-es duplagolyós, 4x32-es céltávcsővel, eladó. Telefonszám: 06-20/953-9285.

Steyr Mannlicher luxus kivitelű 7x64-es vadászfegyver, újszerű állapotban eladó! Telefonszám: 06-30/939-6672.

Eladó K-77-es Blaser golyóspuska, három váltócsővel – .243 Winch., .30 R Blaser, és .300 Watherby Magn. – és kettő variábilis céltávcsővel, kofferral, magnaporttal, kikstoppal, igényesnek. T.: 06-20/314-1741.

Eladó 20-as Merkel, dupla sörétes vadászfegyver. Érdeklődni 18 óra után a 06-32/405-219-es telefonszámon lehet.

KUTYA

Foxi- és jagdterrier kölykök és felnőtt kutyák, vadászó, munkaversenyen győztes szülőktől jugoszláv és szlovák vonalából eladók. Kovács Róbert hivatásos vadász, telefonszám: 06-30/956-8856

Kitűnő küllemű és munkateljesítményű szálkás szőrű tacskók előjegyezhetők a Von Alltenburger kennelből. Marosmenti-Rudifogó Miku Soma 2 x HPJ fiatal klubgyőztes, 2 x R. CAC, 5 x CAC, 2 x CACIB, 2 x HFGY BOB D.K. Európa Kupa győztes, tenyésztésre javasolt kannal fedezettünk. Telefon: Szarka, 06-30/961-9481.

Vadászó szülőktől 3 hónapos, drótszőrű magyar vizsla kan kiskutya eladó! Érdeklődni: 06-30/416-5073 (egész nap), 06/30/413-0207.

11 hetes erdélyi kopó kiskutyák minősített szülőpártól eladók azonnali elvitellel. Ered-

mények: Kan: 1 CAC, Kitűnő 1, képesség és munkavizsga minősítés, Szuka: HFGY, 3XCAC, Kitűnő 1, nehezített vércsapa verseny II. díj. Érdeklődni lehet: Kiss Tamás 2660 Balassagyarmat, Mártírok útja 82., Telefon: 06-35/313-580, 06-30/311-0632.

VEGYES

Somogy megyében 35 hektár legelő, erdő, mellette élő vízfolyás és halastó, vadászati jog lehetőséggel eladó. Villany és víz van. Lovas turizmus kialakítására kiválóan alkalmas. Telefonszám: 06-30/243-8920.

Sziksón, téliesített, összkomfortos vadászház (106 m²), garázsokkal, vadászati joggal, 1 hektár földterülettel eladó. Érdeklődni: 06-30/964-9371.

Eladó: Százhalombattán a MOL területén, 4,5 hektár vadászatra alkalmas erdő. Az egyik vége a Dunára nyúlik. Ára: 600 Ft/m². Telefonszám: 06-30/416-1994 vagy 06-23/350-383.

Vadászkönyvet az új évben is! – A Diana Vadász-Horgász Antikvárium ingyenes árjegyzéket küld! – Makó, Zrínyi u. 34. 6900. Telefonszám: 06-62/211-561.

Trófeatáblák nagy választékban, készítőktől. Hazai, afrikai, hal, stb. Kérésére termékismertetőt küldök. Fűzi Gábor faszobrász. Tel/fax: 318-92-50, Telephely: 1116 Budapest, Talpas u. 4.

Az állami vadászvizsga kidolgozott 50 db szóbeli tétele (350 kérdés) megrendelhető a 06-75/313-271 vagy 06-20/333-28-34-es telefonszámon.

„Kész” hosszúfarkú vadászfácán eladó. Japas Kft. Gárdony, 06/20/9-555-500.

Vaddisznó hajtóvadászatok az Északi-Középhegységben. Részvételi díj: 35.000,- Ft/fő/nap, az elejtés ingyenes. Vaddisznó egyéni les- és cserkelő vadászatára is várjuk a jelentkezőket. Telefonszám: 06-30/370-9476, 06-20/9314-754, 06-35/300-052.

Automata és kézi korongdobók, könnyű, hordozható magaslesek, befogó csapdák, puska belövő állvány, hazai áron, két év garanciával az INTERMAS Kft-től.

Helyszíni verseny rendezése automata gépekkel, lőtér tervezés, kivitelezés.

www.intermas.ini.hu

Fax: 06/66/450-538.

Tel: 06/20/945-0764.

FEGYVERJAVÍTÁS:

Minden típusú lőfegyver javítása, felújítása, agyazása, céltávcső szerelése, vizsgáztatása, hatástalanítása, értékbecslése. Régi fegyverek restaurálása.

Nagy Ferenc fegyverműves, 4034 Debrecen, Tengerész u. 4., telefon: 06/52/423-176.

Nikon távcsövek és teleszkópok

– nagyszerű látvány

NIKON távcsövek kis- és nagykereskedése az ország területén

A Nikon távcsövek jellemzői:

Kiváló optikai rendszer és konstrukció a még jobb látás érdekében.

1. Kiváló optikai rendszer a még élesebb, világosabb látásért

- * Nikon eredeti optikai rendszere
- * Nikon elsőrendű optikai rendszere
- * Kiváló prizma segítik az éles képet
- * Tükröződésgátló rétegek
- * Aszférikus lencsetagok

2. Nagyszerű tulajdonságok a használóknak

- * Széles látómező
- * Nagy betekintési pont

Nikon távcsövek teljes választéka:

- Szabvány távcsövek
- Zoom-os távcsövek
- Kompakt
- Természetbúvárkodás
- Megfigyelő teleszkópok
- Hajózási távcsövek
- Lézer távmérők
- Éjjel látó távcsövek

5 távcső egyidejű megrendelése esetén

5%
engedményt adunk!

NIKON – a különbség szemmel látható

Valamint a kiváló teljesítményű VARTA ütés és vízálló elemlempák forgalmazása

Fotoker Kft. • 5630 Békés, Kossuth u. 1.

Tel./fax.: 66/413-107

E-mail: fotoker@elender.hu

MIKOR - MI - MENNYIÉRT?

A hazai vadászok közül is egyre többen vadásznak pénzért, régi, rossz szóval „bérkilövőként”. Sok terület vadásztársaságnál már a vendégdíj is pénzbe-, vagy vadászrészbe kerül, mert vagy meghatározott tarifát kell fizetnie a vendégdíjért, vagy a meghívó a saját vadászrészét adja át a vendégének. Nem beszélve a néhány alföldi területen immár évek óta alkalmazott módszerről, hogy a társaság tagja a terítékről azt a kakast viszi haza amelyiket elejtette, sőt helyenként nem készítenek közös terítéket sem. Lassan, de egyre biztosabban a vadászat (is) a pénzről szól. Ezért körülnéztünk, mennyiért lehet hazai vadászoknak vadászni nálunk. Kiderült, hogy a vadászszervező irodáknál alig van belföldi árjegyzék. vadásztársaságok meg vagy kialakítják saját árlistájukat, vagy azt mondják – még mindig – MAVAD árból engednek 20 százalékot. Ennél a mondatnál áll föl a hátamon a szőr, mert a MAVAD külföldi árlistán, az elejtő a trófeát ha kiviszi az országból, nem fizet ÁFA-t. A magyar vadász viszont keményen fizeti, és így jóval drágábban vadászik, mint a külföldi. A MAVAD Rt. belföldi árjegyzéket nem adott ki, a magyar szövegű árjegyzéke euróban adja meg az árakat.

APRÓVAD

FOGOLY: Gyakorlatilag belföldi ajánlat nem volt. Talán a hazai vadászok nem igen törik magukat a fogolyért. (Kicsi, patronölő, kevés a hús – mondják.) Mindössze egyetlen írásos ajánlatot találtam: 20 euró a lelövés, ehhez jön 2,5 euró, ha haza viszi.

FÁCÁN estében már igazán bőséges a választék. Lényegében szétválasztották a vadfácánt és a nevelt fácánt az árakban, de esetenként olyan is előfordult, hogy árban nem tettek különbséget.

LEGGYAKORIBB ÁRAK terítéken – elvitellel együtt 2.500 Ft. Lehetett néhol 2.300 forintért is nevelt fácánt kapni vegyesen, kakast és tyúkot egyaránt.

A vadászható fácánt 1.800 forintért adták, a vadászterületre szállítással együtt, és aztán rajta, amennyit tudnak, lőjenek. Hasonló megoldás, ha a nevelés helyén kiengedik szintén 1.800 Ft az ára, és a vadásztól függ a lőtt mennyiség. Gyakorlati tapasztalatom, hogy 60 százalékos visszavadászás esetén még nagyon drága (átlag 3.000 forintba jön ki) az elvitt madár. 70 százaléknál már „csak” 2.570.-, és e fölött már eléri, vagy olcsóbb a terítéken fekvő fácán 2.500 forintnál. Például: 75 százalékos visszavadászás esetén akár 2.400 forintba is kerülhet.

Nem sokat akarok írni az ÁFA-ról, mert azt aztán sokféleképpen intézik. Ahány ház, annyi szokás. Vagy benne van a fenti árban, vagy nincs, ezért minden esetben előre tisztázni kell, hogy miként számolják.

VÁLTOZATOK: elejtés 25 százalék, elvitel azaz húsár 12,5 százalék, vagy mindenestől ennyi az ára, majd a számlán megjelenik ennek a szétválasztása. Lehet előre is megállapodni az árban úgy, hogy nevelés során előleget ad a bérvadász csapat, társaság és vadgazdálkodási támogatásként hozzájárulásként, vagy alapítványi támogatásként számolja, illetve fizetik ki az előre kialakított összeget.

Az bizonyos, hogy 2.500 forintos árnál magasabb összegért már drágának minősíthető a fácán. Az erdőgazdaságok árjegyzékén 2.000,- Ft + 25 százalék ÁFA összegtől (az elvitel benne van) 2.000,-, elvitel 300,-, (+25 százalék, elvitelnél 12,5 százalék ÁFA) összegig találtunk ajánlatokat. Az utóbbi már igen drágának mondható.

Igaz, kaptam írásban ajánlatot a fővároshoz közeli helyről egy mezei nyúl és egy fácánért 10.000 forintért. Ugyancsak talákoztam szabadon nevelt fácánok vadászatáért 10 eurótól (kb. 2.400 forint) 14-15 euróig, amely mintegy 3.500 forintba „rúg”, és ehhez jön az elvitel. Az interneten a belföldi árlistákat lehet leginkább böngészni.

MEZEI NYÚL árakban volt kétségkívül a legnagyobb árkavalkád, mert megjelent az „olasz betegség”. Nevezetesen, hogy főleg az alföldi megyékben sok helyütt az vendég vadászok lemondták az idei vadászatokat. Nem igaz, hogy mindenütt. Mindezeket kivül az embargó miatt elmaradt a hálózás is. Jött helyette a pánik és zuhant a mezei nyúl vadászati ára: 3.500-tól, 6.500 forintig, de helyenként 7.000 forintról „indítottak”. Kellő körültekintés nélkül a bérvadász igazán „ráfázott”, ha nem pontosította az árakat, mert a vadászat után derülhetett csak ki, hogy a 3.500,- Ft-tól 5 000,- Ft-ig terjedő árban nincs benne az ÁFA és a vadhús ára. Az elejtés, illetve ennek ÁFA-ja 25 százalék (875,- Ft) az elvitel 500,- Ft, majd ennek ÁFA-ja 12,5 százalék (100,- Ft) és a végösszeg máris: 4.975 forintba „hízott”. Ez még jó árnak is mondható. Igaz ehhez nem adtak a megfáradt fizető vadásznak egy tál estebédet. Ezen felül ezek a vadászterületek Budapesttől elég távol voltak, ami még jelentős benzinköltséget is jelentett. A 6.000–6.500 forintos árban többnyire már benne volt az ÁFA és még térítés nélkül meleg ételt is adtak. Mindezeket saját tapasztalataim alapján írom, igaz a vadászat előtt mindent előre tisztáztunk, és ezek a területek a fővárostól nem is estek messze. Ismerőseim szerint akadt olyan alföldi terület, ahol nettó 3.500 forintos áron lehetett mezei nyúlra vadászni. Ugyanakkor állami területek lelövési díja: 6.000 forint + 25 százalék ÁFA, és az elvitel 600 forintért + 12,5 százalék ÁFA, a hirdetés szerint. A vadfelvásárlók általában 500 forintos egységáron vették meg a mezei nyulat, de már megjelent néhány vállalkozó, aki 1000 forintot is adott a lőtt nyúlért.

Természetesen a mezei nyúl vadászat a lap megjelenésekor már nem igazán aktuális, de a megtörtént eseményeket is érdemes közölni. Arra is lehet gondolni, hogy az elmaradt élőnyúl befogások miatt helyenként és esetenként januárban adnak mezei nyúlra vadászati engedélyt a megyei vadászati hatóságok, hiszen a létszámot szabályozni kell, ennek elmaradása bizonyára nem marad következmények nélkül.

VADKACSA: Vadásztársasági területen nevelt félvad tőkés réce: 1200,- Ft-tól 1500,- Ft-ig.

Állami területek ajánlatai: 1700 Ft + 150,- Ft az elvitel. Röptetett réce 1500 Ft + 250,- Ft elvitel (+ ÁFA) MAVAD Rt. ajánlata: vadréce 11 EUR + elvitel 2,5 EUR félvad kacska 6 EUR + elvitel 2,5 EUR

VADLÚD (Vetési lúd, külön engedélyre nagy lilik): Akad ebből is néhány ritka ajánlat 5.000

Ft + elvitel 300 Ft (+ ÁFA), másutt 6–7.000 Ft (+ÁFA)
A MAVAD Rt. ajánlata: 30 EUR + elvitel 3 EUR (+ÁFA)

NAGYVAD VADÁSZATI ÁRAK

Ehelyütt aztán nagy gondba kerültünk, mert rendkívül kevés belföldi árjegyzéket találtunk, legfeljebb az állami vadászterületekre adtak ki a részvénytársaságok. A vadásztársasági vagy földtulajdonosi vadászati közösség által kiadott nyilvánosan megismerhető árjegyzéket egy sem akadt.

A fellelhetők – a fentebb említett hat-, és a másol megismertek – között tallózva néhány érdekességet emelünk ki, azzal, hogy vadásztársasági és földtulajdonosi saját jogú vadászterületen ezeket az árakat mércének használják, de szinte minden külön megállapodás tárgya. Jelentős eltérések miatt csak a „től-ig” árakat célszerű rögzíteni.

GÍMSZARVAS bika 2,5 kilós agancs súlyig 50–100.000 Ft; 2,5-6 kilóig 100.000–325.000.- Ft; 6-8 kilóig 325.000–650.000.- Ft; 10 kilós agancssúlynál 1.190.000–1.250.000 Ft. Tehén, üdő, borjú: 10.000–25.000 Ft. Természetesen mindenütt a magyar vadásznak ehhez hozzá jön az ÁFA. Külföldinek MAVAD Rt.: 2,5 kilóig 260 EUR; 5 kg 1.250 EUR, 8,5 kg 3.250 EUR; 10,5 kg 6.300 EUR (1.500.000,- Ft) Nagyjából ennyi a magyar vadásznak is, csak ehhez jön még az ÁFA. Tehén, üdő, borjú: 5–100 EUR + ÁFA, mert nem viszi ki az országból. Egy vadászszervező iroda a 11 kilós agancssúlyú bikát 8.000 EUR-ért, azaz 1.920.000 forintért árult.

DÁM bika 2 kilós lapát súlyig 59.900–70.000 Ft, 2-3 kg 99.900–240.000 Ft; 3-4 kg 180.000–580.000 Ft; 4,5 kg 790.000–930.000 Ft. A MAVAD Rt. 1,50–4,5 kilóig 200 EUR–4.151 EUR. Tehén, üdő, borjú: 10.000 forinttól – 15.000 forintig.

MUFLON kos 40-50 centiméteres csigahosszal 80.000–90.000 Ft, 50-60 cm 90.000–140.000 Ft; 60-70 cm 140.000–280.000 Ft, 70-80 cm 280.000–470.000 Ft; utána centiméterenként 36.000 Ft (!) Juh, jerke, bány: 10.000,- Ft. A MAVAD Rt: 60 centiméteres csigahosszig 500 EUR – onnan 90 cm-ig 2900 EUR a kos elejtési ára.

VADDISZNÓ, EGYÉNI VADÁSZATON

Agyar mérettől függően 12 centimétertől 15 cm-ig 74.900 Ft-tól 119.900 Ft-ig; 15–18 cm-ig 75.000–225.900 Ft. 18 cm-től 21 cm-ig 210.000.-től 420.000 forintig. 22 cm-től 485.900 Ft, és milliméterenként 11.900 Ft. Koca, südő, malac: 12.500 forinttól 60.000 forintig. A koca ára egyezik a vadkan 12 cm agyarméretéig.

Gondolom világos az olvasó számára, hogy a tarvad és vaddisznó áránál a szaporulat az olcsóbb ár és a felnőtt nőivarú a drágább, az árakban.

A sebzések hibázások árát nem sorolom, legfeljebb megjegyzem, hogy malactól vadkanig 6.250

MIKOR - MI - MENNYIÉRT?

forinttól 50.000 forintig terjed. Fontos tudnivaló, hogy a leírt árakban nem szerepel az általános forgalmi adó. Ugyancsak érdekes, hogy a malac 21-, a südő 50 kiló alatt értendő. A koca viszont 50 kiló feletti zsigerelt súllyal szerepel az árjegyzékeken.

VADDISZNÓHAJTÁS

Számomra ez volt a legérdekesebb, mert annyiféle árral, megoldással találkoztam, hogy szinte külön írás is foglalkozhatna e témával. Azért a lényeges, általánosítható adatok az alábbiak, elsősorban vadásztársasági és földtulajdonosi vadászati közösségi területeken.

Egy nap helypénz (standgeld): 15.000 forinttól általában 50.000 forintig terjed, de néha a felső határ még ennél is esetenként magasabb lehet.

A vállalt teríték: Az olcsóbb helyeken, vagy ahol tapasztalatlan vadászokkal történik a megegyezés, ott a vadásztató nem vállal semmiféle minimális terítéket. Magyarul ez egy kis „átverés.” Az a korrekt ajánlat, ahol előre megszabott terítéket vállalnak, mégpedig 5 disznó-

tól kezdődik és 8-10-ig tart. Ritkán találkoztam 15 disznó/nap minimális teríték előzetes vállalásával is.

Változatok: napi teríték vállalás	alap díj /nap/fő
	0
	15.000 – 30.000 forintig
	5
	25.000 – 50.000 forintig
	8
	35.000 – 50.000 forintig

Általában ahány darabbal elmarad a teríték, annyiszor 5-10.000 forinttal kevesebb pénzt kell fizetni, ha „észnel van” a vadász-csapat.

A fenti esetekben legalább 15 vadász résztvevő a minimum. Kevesebb résztvevő esetén emelkedik a vadászónkénti tarifa.

Bármilyen hihetetlen, a legtöbb helyen külön lelövési díjat nem számolnak fel a lőtt vaddisznóért. másutt ettől eltérő a gyakorlat, és fől számolják a külön díjat.

Külön lödiák rendkívül változatosak, lehet alkudni. Az állami területen is ahány, annyi árlista. Háromféle változat az uralkodó. Az egyik lehetőség a csomagprogramos vagy pausz ár képzés, ahol a kan, koca, südő 100 ezer fo-

rint, malac (max 19 kg zsigerelt súlyig) 30 ezer forint. A második lehetőség a tételes ár képzés, ahol 60.000 forint fejenként és naponta, hajtásdíjat és külön lelövési díjat is meghatároznak, amelyek teríték függők 30 feletti terítékig terjedően. A harmadik lehetőség a csoportokra számított díj szintén teríték függő 121 disznó felett, 50.000 Ft – 750.000 Ft csapatdíj, s ehhez jön még a lelövési díj fől számítása. Mindegyik esetben az előírás, hogy legalább 6-tól-15-20 vadászig terjedhet a csoport létszáma. Fől számítják a 25 százalék ÁFA-t, de a sebzésért, hibázásért nem fizet a vendég.

Akár egy egész kis füzetet lehetne mindezekről írni, arról már nem is beszélve, hogy néhol a leadott lövésekkel is kombinálják az árakat (Pl. teríték hiányában 5 leadott lövés után 50-91.000.- Ft/csoport a szórakozás ára. Szóval, aki vagy akik vaddisznóhajtsát akarnak „vásárolni” előbb alaposan tájékozódjanak az ár-kavalkádban. Kérjenek árjegyzéket, hasonlítsák össze azokat, aztán írásos megállapodásban rögzítsék mindkét fél kötelezettségeit, vállalásait. Így senkit nem érhet meglepetés, a többi már csak pénz kérdése.

Dr. Balázs István

10% KEDVEZMÉNY A VKE TAGJAINAK

A VKE KÖNYVAJÁNLATA

A nagyvad találatjelzése /videó kazetta/	3.500,-	Fridél Lajos: Bükkelj ösvényeken	2.200,-	Millenniumi Vadászati Bizottság:	
A természet közelről /videó kazetta/	2.300,-	Fülöp Gyula: A vadász és a nő	2.500,-	Száz év, száz vadász	4.000,-
Vaddisznóhajtsban /videó kazetta/	4.790,-	Galántai Miklós-Tóth Imre: Dísznövény zsebkönyv		Molnár László-Motesiky Árpád: Gróf Forgách Károly	
Élőhelyfejlesztés és vadgondozás apróvadász-területen (vadgazdálkodás I.) /videó kazetta/	3.800,-	(Hová, mit ültessünk?)	2.500,-	élete és családjának története	1.200,-
Ambrózy Árpád: Egy vadászjárás kalandozásai a Kárpátoktól Kanadáig	1.600,-	Gánti Tibor: A remetesüldő	450,-	Motesiky Árpád: Emlékezés Stróbl Alajosra	
Amit a fegyverismereti vizsgáról tudni kell	1.100,-	Gyenes István: Öröklés	350,-	Motesiky Árpád: Lévtől Nagymarosig	1.400,-
Balogh Gábor: Véges vadászmezők	450,-	Gyenes István: Megszállottan	350,-	Nadler Herbert: Vadásznapiok, vadászévek	2.500,-
Bán István: Harc az elemekkel	2.200,-	Gyenes István: A természet és én 5	1.200,-	Nagy László: Természetbarát zsebkönyv	600,-
Bán István: Vadóc vakációk	1.200,-	Hangay György: Kuszusz kókusszal	1.700,-	Nemeskéri Kiss Géza: Vadludak	900,-
Bársony István: Csend	2.100,-	Hangay György: Ahol még kék az ég	1.600,-	Nemeskéri Kiss Sándor: Egyszer volt	2.500,-
Békés Sándor: A természet bővületében	1.590,-	Hangay György: A kacagó koponyák földjén	2.400,-	Nemzetközi Vadászjárás Oktatási Program	1.100,-
Békés Sándor: Imádkoznak a fák	1.940,-	Haraszthy László: Magyarország madarai	5.800,-	N. Nozdroviczky Lajos: Szalonka-történelem	2.000,-
Beregszászi György: Pernye	1.400,-	Heltay István: Vadásziskola	7.188,-	Oláh Zoltán-Oláh Armand: Hajnalok és alkonyok	2.500,-
Beregszászi György: Hamu alatt	1.400,-	Horváth Zsuzsa: Virágkötészet	737,-	Páll Endre: Mozaikok vadászéletemből	2.200,-
Beregszászi-Csőre-Motesiky: A vadászat árnyoldalai	600,-	ifj. Losonczi Miklós: Pillisi vadásznapló	300,-	Páll Endre: Egy lövéssel kettő	1.400,-
Bernd Krewer: A csülkös vad utánkeresése	1.300,-	Ignác Magdolna-Berdár Béla: Négy szemközt a természettel	5.800,-	Pelle Jánosné: Főzőiskola	967,-
Bertóti István: Bakot is lőttem	2.500,-	Jean Shinoda Bolen: Bennünk élő Istennők	780,-	Rác Sándor: A vadászt az árnyéka kíséri	2.200,-
Bíró Andor-Szinák János: Az ezerarcú német juhászkutya	2.200,-	Kászoni Zoltán: Az a medvék, pisztrángos csodás Erdély	2.350,-	Rohály Gábor-Mészáros Gabriella: Borkalauz 2002	1.690,-
Böhm István: A hannoveri véreb	1.480,-	Knefely Nándor: Eb a vadász kutya nélkül	550,-	Schmidt Egon: Kócsagok birodalma	1.800,-
Czáka Sarolta: Cseresep dísznövények	1.900,-	KÓD-EX	2.500,-	Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői	2.200,-
Cséplő József: Hajnaltól késő estig	1.600,-	Kopa János: Magyar vadászati szó- és szokásgyűjtemény	1.300,-	Sterbetz István: Trófeákkal beszélgetek	1.800,-
Dr. Adámfi Tamás: Vadászati Bibliográfia	750,-	Kovács György-Heltay István: A mezei nyúl	1.790,-	Sterbetz István: Őszi tücsök hangol	1.870,-
Dr. Carl Tabel: A minden vadászkutya	2.240,-	Kovács László: Puskák és tolltények	1.200,-	Studinka László: Minden nap vadász nap	2.500,-
Dr. Márton Imre: Ki a Duna vizét itta	2.200,-	Kovács László: Tuccalnyi tolltény	1.100,-	Szörényi Zoltán: Vadász-horgász kalandok Mongóliában	1.850,-
Dr. Montagh András: Négy földrészen vadásztam	1.850,-	Kovács László: Töltényportrék	900,-	Tálosi István: Ötven vadász emlékeiből 8	1.900,-
Dr. Montagh András: Sikeres sörétlövés	1.200,-	Kovács László: Puskák és vadászok	1.000,-	Vadász-Zene CD	2.500,-
Dr. Szerb Imre: Együtt vadászni	1.000,-	Kovács László: Skandináv vadászhumor		Vidéc Ferenc: Tanítványok	2.400,-
Dr. Végh Endre: Tubák, bányó és a többiek	2.100,-	Kovács László: Tizenhárom tolltény	900,-	Vojnits András: Afrikai levelek	2.500,-
Dr. Zoltán János: A vadászat napszámái	2.600,-	Köhalmy Tamás: Vadászati enciklopédia	5.900,-	Vuray György-Rác Fodor Gábor-Szabó Zoltán: A magyar vadászirodalom képeskönyve	5.400,-
Dűcz László: Harmatcseppek	1.200,-	Krizsán László: A szabad természet fia	1.400,-	Wentzely Dénes: Elmegyek a lombhullással	1.000,-
Dűcz László: Csillagfényben	1.500,-	Lakatos Károly: Természeti és vadászkepek	2.100,-	Wentzely Dénes: Erdősírató	800,-
Evanics Béla: Kittenberger	300,-	Lakatos Károly: Az erdei szalonka és vadászata	3.000,-	Wentzely Dénes: Erdőzúgás	1.000,-
Evanics Béla: Mátrai vadászatok	600,-	Lakatos Károly: Vadászhit, A császármadár és vadászata	2.400,-	Wentzely Dénes: Versek alkonyati fényben	600,-
Evanics Béla: Az út végén	1.000,-	Lanszki József: A korszerű prémesállat-tenyésztés gyakorlata	2.125,-	Wentzely Dénes: Űzen az erdő	550,-
Faragó István: Kápolna a hegytetőn	590,-	Lovász Sándor: A vadászat lázában, Gelvács	750,-	Wentzely Dénes: Erdősongás	850,-
Farkas Zoltán: Bográcsszéki történetek	1.970,-	Maderspach Viktor: Páreng-retyezát	2.500,-	Wilhelm Kuhnert: Modelljeim földjén	3.500,-
Felsőedri Nagy Gyula: Egy dudás két országban	2.200,-	Mélypatakini Rottenstein Gertrud:		Zöldág László: A kutya tenyésztése és egészségvédelme	4.200,-
Ferenczy Ferenc: Magaslesek holdfényben	1.400,-	Kutyatartók és -tenyésztők kézikönyve	1.900,-	Zsarnovitzky Árpád: A sporthorgászat sarnovitzky halászás horoggal	1.500,-
Földi László: Végtiszesség	2.200,-	Merán Fülöp: Vadász emlékek, gondolatok	2.500,-	Zsindely Ferenc: Isten szabad ege alatt	2.500,-
Frederich C. Selous: Természetrizai megfigyelések Afrikában	3.100,-	Mess Béla: Vadászszemmel öt földrészen	1.400,-	Zsirai László: Ötven vadász 10	2.400,-
		Mess Béla: Erdőzúgás, olykor puska lövéssel	1.600,-	Zentai Béla: Vadászfegyverek	
		Mészáros Kálmán: Abesszónia a vadászok paradicsoma	1.400,-		

A könyvek utánvétellel megrendelhetők a szerkesztőség címén, 1038 Budapest, Hegesztő u. 4. telefon: 242-00-42 vagy e-mail-ban: vke@vadaszlap.hu Elek Ferencnél

ORIX x Lakatos Erzsinek!

OSNIA HUNTING FARM NAMIBIA/OTJIWARONGO

NAMIBIAI VADÁSZAT

5 NAPOS VADÁSZAT + 1 PIHENŐNAP CSOMAG, ÖT VAD (KUDU, ORIS, DUIKER, STEENBOCK, VARACSKOS KAN) SZÁLLÁS, TELJES ELLÁTÁS, NAPI VADÁSZAT A TRÓFEA DÍJÁVAL, REPTÉRI TRANSZFERREL.

2.400,- EURO/vadász (2/1)

EGYÉNI VADÁSZATI LEHETŐSÉGEK AZ ÖN IGÉNYE SZERINT. LŐHETŐ VAD: KUDU, ORIX, ELAND (TEHÉN, BIKÁ), GNU, HARTEBEEST, DUIKER, STEENBOCK, ZEBRA, ZSIRÁF, VARACSKOS KAN, GRATIS SAKÁL ÉS PÁVIÁN. GARANTÁLT TERÍTÉK 35000 HEKTÁRON.

KÉRJE ÁRLISTÁNKAT

VADÁSZATÁT AZ ÖN IGÉNYE SZERINT ÁLLÍTIJUK ÖSSZE.

EGYÉB LEHETŐSÉGEK: Cápahorgászat csónakból, motoros sivatagi túra, dűnemotorozás négykerekes homokfutóval. X A vadászatot magyarul, magam vezetem. Minden szükséges iratot vízumot, repülőjegyet, biztosítást elintézzük. További információk és jelentkezés a vadászatvezetőnél Magyarországon.

MÁTÉ CSABA: 06-20/912-5635,

E-mail: matecsaba@axelero.hu

06-70-381-2432

06-23-501-561

fax: 06-23-501-569

Nagyterítékes fácánvadászatok megrendelhetők!

x Minimum 4 fő esetén.



RIPPERT
BŐR – LÓDEN
VADÁSZRUHÁZAT

Rippert Ottó, 9141 Ikrény, Győri út 62.
Tel./fax: (96) 457-008, (06-30) 986-1439

Kiss and Kolláth
H-2120 Dunakeszi, Fóti út 23. Tel.: (36-27) 540-160 Fax: (36-27) 540-161
E-mail: kollath@mail.digitel2002.hu www.kollath.hu

Namíbiai vadászat
8 napos vadászcsomag (oryx, kudu, blesshock, steenbock, springbock) magyar kísérelővel, reptértől reptérig EUR 2950,-/vadász

Dél-Afrikai Köztársaság (Eastern Cape)
7 napos vadászcsomag (oryx, kudu, hartebeest, gnú, zebra, klipspringer) vadászati csomag, reptértől reptérig EUR 2950,-/vadász

Oroszország
Altáj hegységben lóhátton Maral bika (bögésben) és kőszáli kecske vadászata, 10 napos vadászati csomag USD 6400,-/vadász

TRÓFEABÍRÁLAT és rekordkönyv regisztráció a Nemzetközi Szafari Klub metodikája szerint.
Trófeabírálati engedély száma: COM#1002373 Vadászszerzői engedély száma: 1499/96/97.

Web-oldal: www.kollath.hu



FEGYVERÁTVÉTEL VIZSGÁLATRA

**Egyéni megrendelőink részére PUSKA-ÁTVÉTEL:
HÉTFŐ, SZERDA, PÉNTEK: 7.00-12.00 óra között**

Szükséges:

a fegyver, fegyvertartási engedély és a tulajdonos neve, pontos címe, irányítószáma.

**Egyéni megrendelőink részére
MAROKLŐFEYVER-átvétel:**

KEDD, CSÜTÖRTÖK: 7.00-12.00 óra között

Szükséges:

a fegyver, fegyvertartási engedély és a tulajdonos neve, pontos címe, irányítószáma.

**Fegyverjavítók, vadásztársaságok, kereskedők,
illetve más cégek részére fegyver-átvétel:
előre egyeztetett időpontban, 7.00-10.00 óra között**

Szükséges:

2 példányos megrendelés, amelynek tartalmaznia kell a megrendelő adatain kívül minden egyes fegyver számát, típusát, kaliberét, a tulajdonos nevét, lakcímét, irányítószámát.

Ezen adatok hiányában a fegyver vizsgálatát nem áll módunkban elvállalni!

BUDAPEST, IX. ker., Soroksári út 158. 1453 Budapest 92. Pl. 15.

Telefon: (06-1) 347-6030 Titkárság: 101-es mellék

Fegyverátvétel: S122-es mellék Fax: 115-ös mellék

E-mail: mkh@mkh.hu <http://www.netcall36.hu/lofegyv/fegyver.htm>

AZ ŐSZI ÉS TÉLI VADÁSZAT FONTOS KELLÉKEI:

- filcbéléses, fűzős gumicsizma
- gumi comb- és mellescsizma
- thermobéléses, vízlepergető, kétrészes öltöny kapucnival



VISZONTELADÓKNAK FORGALMAZZA AZ
ENERGOFISH

1201 Budapest, Helsinki út 75.
Tel.: 285-2636, 283-2285

A NYEREMÉNYAKCIÓ

FOLYTATÓDIK

AUSZTRÁLIA ■ AFRIKA ■ DUNA-DELTA

ÖN IS MEGNYERHETI A KÉTSZEMÉLYES, TÍZ NAPOS UTAZÁSOK EGYIKÉT, HA FEBRUÁR 28-ÁIG MEGVÁSÁROLJA A VADVILÁG TÁMOGATÁSÁÉRT, KATASZTRÓFA ALAP KÉPZÉSÉÉRT KIBOCSÁTOTT „KACSA” BÉLYEGET. MINDEN BÉLYEG SORSZÁM SZERINT RÉSZT VESZ A SORSOLÁSON.

KAPHATÓ A POSTA HIVATALOKBAN, A HIVATÁSOS VADÁSZOK SZAKBOLTJAIBAN, HORGÁSZBOLTOKBAN, ÉS A MEGYEI VADÁSZKAMARÁK IRODÁIBAN.

A MAGYAR VADVILÁGÉRT



FOR HUNGARIAN WILDLIFE

TUDNI ILLIK:

A JÓ VIZSLA TUDJA, HOGYAN ILLIK A VADÁSZATON VISELKEDNI, S MINDEN BIZONNYAL A GAZDÁJA IS. DE HA NETÁN MÉGIS VOLNÁNAK BÁRMINEMŰ KÉTSÉGEI A VADÁSZAT ILLEMTANÁT ILLETŐEN, MEGTALÁLHATJA A

**KÓD
EX** -BEN,

AMELYET KARÁCSONYI MEGLEPETÉSÜL, CSAK ERRE AZ ALKALOMRA, JELENTŐS KEDVEZMÉNNYEL RENDELHET MEG A SZERKESZTŐSÉGÜNK ÚJ CÍMÉN:

**1038 BUDAPEST, (CSILLAGHEGY)
HEGESZTŐ UTCA 4. TELEFON/FAX:
06-1/242-0042**

■ BARANYA – SZENTLŐRINC, MUNKÁCSY M. U. 37. ARANYSZARVAS VADÁSZ-HORGÁSZBOLT ■ BÁCS-KISKUN – KISKÖRÖS, JÓZSEF A. U. 5. DUNA TRADE KFT. TUSKEVÁR VADÁSZBOLT ■ BÉKÉS – OROSHÁZA, KOND 44. KÁTAI-PÁL E.C. VADÁSZ-HORGÁSZCIKK KERESKEDÉS ■ BORSOD-ABAUJ-ZEMPLÉN – MISKOLC, TAS ÚT 18. VADÁSZOK ÉS VADGAZDÁLKODÓK É-MO.-I TER. SZÖV. ■ CSONGRÁD – HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, ANDRÁSSY U. 32. HARGITA JAGD VADÁSZ ÉS FEGYVERÜZLET ■ FEJÉR-PEST – SZÁZHALOMBATTA, VÖRÖSMARTY U. 40. INDIFORM KFT. ■ GYŐR-MOSON-SOPRON – FERTŐD, VASÚT SOR 63. LARUS KFT. ■ HEVES – HATVAN, TABÁN U. 5. TRÓFEA VADÁSZBOLT ■ HEVES – EGER, DR. HIBAY K. ÚT 12. KO-DE-KO 96 KFT. ■ KOMÁROM-ESZTERGOM – KOMÁROM, GÓGÓLÓS VADÁSZBOLT, IGMÁNDI ÚT 63. ■ NÓGRÁD – SALGÓTARJÁN, ARANY J. U. 19/A. FANTOM VADÁSZ-ÍJÁSZ ÉS FEGYVERBOLT ■ PEST – TAKSONY, DÓZSA GY. U. 26. DOMOKOS KFT. ■ SOMOGY – KAPOSVÁR, FŐ U. 40. SZENT HUBERTUSZ KFT. ■ SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG – NYÍREGYHÁZA, EGYHÁZKÖZ I. ZÖLD PRIZMA KFT ■ SZOLNOK – SZOLNOK, BAROSS U. 4. IDEÁL-SZOLNOK KER. KFT ■ TOLNA – SEKSZÁRD, KOSSUTH L. U. 32. STEFÁN KERESKEDELMI KFT. ■ VESZPRÉM-ZALA – KESZTHELY, BALATONPART 5. NEPTUN BT. HELIKON VADÁSZBOLT ■ ZALA – ZALAEGRSZEG, ADY E. U. 13. PAÁL ÉS TSA. VADÁSZATI KER. BT.

